

சிதம்பரப் பாட்டியல்

(ஆய்வுப் பதிப்பு)

பதிப்பாசிரியர்
ய. மணிகண்டன்

சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்

பரஞ்சோதியார்

இயற்றிய

சிதம்பரப் பாட்டியல்

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ய. மணிகண்டன்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
தமிழ்த்துறை,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர் - 613 009.

தஞ்சாவூர் மகாராசா சரபோசியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	சிதம்பரப் பாட்டியல்
பதிப்பாசிரியர்	:	முனைவர் ய. மணிகண்டன்
வெளியிடுவோர்	:	இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம்
வெளியீட்டு எண்	:	435
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு	:	முதல் பதிப்பு - 2002
தாள்	:	17கி.கி. டி.என்.பி.எல்.
நூல் அளவு	:	21 x 14 சி.எம்.
பக்கங்கள்	:	26 + 116
படிகள்	:	250
எழுத்து	:	12 புள்ளி
அச்சிட்டோர்	:	சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகம்
புத்தகக் கட்டு	:	மெலிந்த அட்டை
பொருள்	:	யாப்பு - பாட்டியல் இலக்கணம்
பகுப்பு	:	P31, J
விலை	:	ரூ.45/-

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

உலகின் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள் ஒன்று தமிழ். இலக்கிய வளத்தினைப் போலவே இலக்கண வளமும் மிக்க மொழி தமிழ். எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி, பாட்டியல் எனத் தமிழின் இலக்கணக் களம் பகுப்புகளைப் பெற்றுப் பாங்குறத் திகழ்கின்றது.

செய்யுள் வகைகளின் இலக்கணத்தையும், இலக்கிய வகைகளின் இலக்கணத்தையும் ஒருசேரக் கூறும் தன்மையில் தமிழில் சில நூல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள் தலையாய நூலாக இங்கு ஆய்வுப் பதிப்பாக மலர்கின்ற இச் சிதம்பரப் பாட்டியல் விளங்குகின்றது.

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டளவில் பரஞ்சோதியார் எனும் புலவர் பெருமகனாரால் இந்நூல் இயற்றப்பெற்றுள்ளது.

நமது நூலகச் சுவடிகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல், முதன்முறையாக ஆய்வுப்பதிப்பாக வெளிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்வகை அடைவுகள், அடிக்குறிப்புகள், விரிவான ஆய்வு முகவுரை முதலிய பகுதிகள் அமைய இந்நூலை ஆய்வுப்பதிப்பாக நூலகத் தமிழ்ப்பண்டிதர் முனைவர் ய. மணிகண்டன் அவர்கள் உருவாக்கியுள்ளார். தமிழிலக்கண உலகிற்குப் பயன்படும்வகையில் இப்பதிப்பைத் திறம்பட உருவாக்கிய ய. மணிகண்டன் அவர்களுக்கு என் பாராட்டுகள்.

நூல் வெளியீட்டுக்குத் தேவையான நிதியுதவியினை நல்கியுள்ள நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியினை உரிதாக்குகின்றேன்.

நூல் நன்முறையில் வெளிவர ஆவனசெய்த நூலக நிருவாக அலுவலர்
திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும், வெளியீட்டு மேலாளர் மற்றும் நூலகர்
திரு. அ. பஞ்சநாதன் அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுகள்.

இந்நூலைச் செம்மையுற அச்சிட்ட நூலக அச்சக ஊழியர்களுக்கும், நூல்
வெளியீட்டுக்குத் துணைநின்ற ஏனையோருக்கும் என் வாழ்த்துக்கள்.

இலக்கண ஆய்வாளர்களுக்கும் ஆர்வலர்களுக்கும் இப்பதிப்பு
நல்விருந்தாகும் என நம்புகிறேன்.

தஞ்சாவூர்,
28.02.2002.

பி. கோசலராமன், இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

சிதம்பரப் பாட்டியல் ஆராய்ச்சிப் பதிப்புரை

இலக்கண நூல்கள் :

இலக்கிய வளமும் இலக்கண வளமும் மிக்க மொழி நம் தமிழ்மொழி. எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி, பாட்டியல் என வகைமையையும் வளர்ச்சியையும் பெற்றுச் சிறப்பது நம் இலக்கணக்களம்.

முழு நூலாக நமக்குக் கிடைத்துள்ள தொல்பாப்பியம் முதல் இன்று வரை எழுந்துள்ள இலக்கண நூல்கள் மிகப் பலவாகும். எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் முன்றிலக்கண வகைமையுடைய நூல்கள், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி எனும் ஐந்திலக்கண வகைமையுடைய நூல்கள், எழுத்து—சொல் இலக்கணங் கூறும் தனி நூல்கள், அகப்பொருள் இலக்கணங் கூறும் தனிநூல்கள், புறப்பொருள் இலக்கணங் கூறும் தனிநூல்கள், யாப்பிலக்கணங் கூறும் தனிநூல்கள், அணியிலக்கணங் கூறும் தனிநூல்கள், யாப்பு—பாட்டியல் இலக்கணங்களை இணைத்துக் கூறும் நூல்கள் என இலக்கண நூல்கள் அமைப்படிப்படையிலும் பன்முகங்காட்டுகின்ற பாங்குடையன.

யாப்பு—பாட்டியல் இலக்கண நூல்கள் :

தனிச்செய்யுள்களின்-பாக்களின்-வடிவ இலக்கணங்கூறும் துறை யாப்பு ஆகும். இலக்கியங்களின் வடிவ இலக்கணங் கூறும் துறை பாட்டியல் ஆகும்.

யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை முதலியன தனி யாப்பிலக்கண நூல்களாகும். பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல் முதலியன பாட்டியல் இலக்கணத்தைத் தனித்துக் கூறும் நூல்களாகும். யாப்பிலக்கணத்தையும் பாட்டியல் இலக்கணத்தையும் ஒருசேரக் கூறும் நூலாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டளவில் ஒருநூல் தோன்றிற்று. அந்நூலே இங்கு ஆய்வுப்பதிப்பாக மலர்கின்ற 'சிதம்பரப் பாட்டியல்' ஆகும்.

பாட்டியல்:

‘பாட்டியல்’ என்னும் இலக்கணத்துறை குறித்து மரபிலக்கணத்திலும் மொழியியலிலும் துறைபோகிய அறிஞர்பெருந்தகை பொற்கோ அவர்கள் தந்துள்ள விளக்கத்தினை இவண் காணுதல் பொருத்தமுடையதாகும் :

“சங்கச் செய்யுள், சங்கச் சான்றோர் செய்யுளில் காண்க என்றெல்லாம் உரையாசிரியர்கள் எழுதும்போது செய்யுள் என்றால் நூல், இலக்கியம் என்றே பொருள்படுகிறது. இதைப் போலவே பாட்டு என்றாலும் அது, இலக்கியம், நூல் என்று பொருள் கொடுக்கிறது.

பிரபந்தங்களைப் பற்றி அல்லது செய்யுளைப் பற்றி அல்லது செய்யுளால் ஆன நூலைப் பற்றி ஆராய்சிற்ற ஒரு தனித்துறைதான் பாட்டியல். பாட்டியல் என்பது ஒரு தனித்துறை.”

(புதிய நோக்கில் தமிழ் யாப்பு—ப. 18)

‘பாட்டியல்’ குறித்த இவ்விளக்கத்தோடு, தமிழ் யாப்பின் தனித்தன்மை குறித்த அறிஞர் பொற்கோ அவர்களின் பின்வரும் கருத்துரை சுற்றுணர்ந்து பொன்போல் போற்றிக்கொள்ளத்தக்கது.

“தமிழ் யாப்பு என்பது நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஒரு விவையிப்பற்ற கருவூலம். ஒரு வியத்தகு கலைக்கடல். ஆங்கிலத்தில், மிகப்பெரிய அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிற ஒரு அறிவியல் மொழியில் ஒரு பாடலைப் பத்து பேரிடம் காட்டி அலகிட்டுச் சீர் பிரித்துத் தளை கூறுக என்றெல்லாம் கேட்டால் பத்துப்பேரும் பத்து விதமாகச் சீர் பிரிக்க வாய்ப்பு உண்டு. அங்கே கொள்கைக்கும் நடத்துகைக்கும் (Theory and Performance) தொடர்பில்லை. ஒரு பாடலைக் கொடுத்த உடனே ஒசையோடு படிக்கிறோமே அதுதான் நடத்துகை (Performance). அதற்குரிய இலக்கணம் இருக்கிறதே அதுதான் கொள்கை (Theory). கொள்கைக்கும் நடத்துகைக்கும் யாப்பைப் பொருத்தவரை ஆங்கிலத்தில் தொடர்பில்லை. எப்படித் தொடர்பில்லை? ஆங்கிலத்தில் இலக்கணம் மட்டும் இலத்தீன், கிரேக்க யாப்பு முறையை அப்படியே பின்பற்றி அமைந்துள்ளது. ஆனால் பாடலை ஒதும் நடைமுறை அப்படி இல்லை. தமிழ்மொழியில் கொள்கை, நடத்துகை ஆகிய இரண்டுக்கும் மிக நெருக்கமான தொடர்பு உண்டு. அந்தத் தொடர்பு இன்று வரை இருந்துவருகிறது”.

(புதிய நோக்கில் தமிழ் யாப்பு—ப. 23)

இவ்வாறு தனிச்சிறப்புகள் பலவற்றைக் கொண்ட யாப்பையும், பாட்டியலையும் ஒரு சேர இணைத்து இலக்கணங் கூறும் சிறப்பான படைப்பாகச் ‘சிதம்பரப் பாட்டியல்’ திகழ்கிறது.

குறிப்பிடத்தகு யாப்பிலக்கண நூல்கள் :

முன்றிலக்கண நூலின் பகுதியாகவும், ஐந்திலக்கண நூலின் பகுதியாகவும், தனி நூலாகவும் யாப்பிலக்கணம் இடம்பெற்றுக் காலந்தோறும் யாப்பாராய்ச்சி புரிந்துள்ளன. யாப்பிலக்கணத்தைக் கூறியுள்ள நூல்களில் குறிப்பிடத்தகுவன:

தொல்காப்பியம்	வண்ணத்தியல்பு
பல்காயம்	அறுவகை இலக்கணம்
காக்கைபாடினியம்	கட்டளைக் கலித்துறை
சிறுகாக்கைபாடினியம்	விருத்தப்பாவியல்
அவிநயம்	செய்யுளிலக்கணம்
மயேச்சுரர் யாப்பு	யாப்பொளி
யாப்பருங்கலம்	யாப்புநூல்
யாப்பருங்கலக் காரிகை	யாப்பதிகாரம்
வீரசோழியம்	தொடையதிகாரம்
இலக்கணவிளக்கம்	குமாரபூபதியம் என்னும் வண்ணப்பா
இலக்கணச் சூட்ாமணி	யாப்பிலக்கணம்
தொன்னூல் விளக்கம்	கலைமணி பூபதியம்
செந்தமிழ்	எளிதாகப் பாடலாம்
சுவாமிநாதம்	தென்னூல்
முத்துவீரியம்	சீந்துப்பாவியல்

குறிப்பிடத்தகு பாட்டியல் இலக்கண நூல்கள் :

யாப்பிலக்கணம் இடம்பெற்றதைப் போன்றே பாட்டியல் இலக்கணமும் பல்வகை அமைப்பு நூல்களிலும் இடம்பெற்றன. தனித்த பாட்டியல் இலக்கண நூல்களும் மிகப்பல தோன்றியுள்ளன,

பாட்டியல் நூல்கள் அனைத்தையும் தனித்துத் தொகுத்து அறிமுகம் செய்வதாகவும் ஆராய்வதாகவும் இருநூல்கள் தோன்றியுள்ளன. முனைவர் மருதூர் அரங்கராசன் அவர்களின் 'இலக்கண வரலாறு—பாட்டியல் நூல்கள்' எனும் நூலும் முனைவர் நலங்சிள்ளி அவர்களின் 'பாட்டியல்கள் ஓர் அறிமுகம்' எனும் நூலுமே அவை.

இந்நூல்கள் பாட்டியல் நூல்கள் அனைத்தையும் குறித்து விரிவாகத் தெரிந்துகொள்ள விழைவார்க்குப் பயன்படுவன.

பாட்டியல் இலக்கணம் பகர்வனவற்றுள் குறிப்பிடத் தகுவன :

இந்திரகாளியம்	பிரபந்தத்திரட்டு
அவிநயம்	சுவாமிநாதம்
பன்னிரு பாட்டியல்	முத்துவீரியம்
வெண்பாப்பாட்டியல்	பிரபந்த தீபிகை
வரையறுத்த பாட்டியல்	அறுவகை இலக்கணம்
நவநீதப்பாட்டியல்	இலக்கணச் சூடாமணி
பிரபந்த மரபியல்	பொருத்தவிளக்கம்
இலக்கண விளக்கம்	பிரபந்த தீபம்
தொன்னூல் விளக்கம்	யாப்புநூல்

தொகுத்துரைக்கும் இருநூல்களும், 'அறுவகை இலக்கணம்' பாட்டியல் இலக்கணத்தைப் பேசியுள்ளமைபற்றிப் பேசவில்லை. இவ்வாய்வு நூல்கள் வெளிவந்த காலத்திற்குப்பின் யாப்பு—பாட்டியல் இலக்கணம் பேசும் 'இலக்கணச் சூடாமணி' பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாட்டியலில் இருவகை நெறிகள் :

பாட்டியல் நூல்கள் அனைத்தையும் நோக்குகையில் பாட்டியலில் இரு வகை நெறிகள் இலங்குகின்றமையை அறியமுடிகிறது.

அவை :

1. அகத்தியர் நெறி
2. இந்திரகாளிய நெறி

இது குறித்து மருதூர் அரங்கராசனின் பின்வரும் கருத்துரை நாம் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

"பாட்டியலுல்களுள் அகத்தியர் நெறி, இந்திரகாளியர். நெறி என்று இருவகை நெறிகள் காணப்படுகின்றன.

வெண்பாப் பாட்டியலானது இந்திரகாளிய நெறியைப் பின்பற்றி இயற்றப்பட்டதென்பது அந்நூற்கமைந்த உரையால் அறிவப்படும். நவநீதப்பாட்டியல், சிதம்பரப்பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல் என்பன.

அகத்தியர் நெறியைப் பின்பற்றியன. இவ்வகையில் பாட்டியனூல்கள் அனைத்தையும் பகுக்கக் கூடுமேயாயின் அதுவொரு பயனுள்ள பகுப்பாக அமையும். ஆயின், கிடைக்கின்ற பாட்டியனூல்கள் அனைத்தும் தாம் 'இன்னநெறியைப் பற்றிச் செல்கின்றோம்' என்று தெளிவுறக் குறிக்கவில்லை. அன்றியும், அகத்தியர் மற்றும் இந்திரகாளியர்தம் நெறிகட்கிடையே மிகுதியான தெளிவான வேறுபாடுகள் எனவும் இப்பொழுது அறியக்கூடவில்லை."

(பாட்டியல் நூல்கள். ப. 72)

யாப்பு - பாட்டியல் இலக்கணநூல்கள்:

யாப்பினைப் பேசும் தனிநூல்கள் பல; பாட்டியலைப் பேசும் தனிநூல்கள் பல. இரண்டையும் ஒருசேரப் பேசும் முதல் நூல் 'சிதம்பரப் பாட்டியலே'. பின்னாளில் 'இலக்கணச் சூடாமணி' எனும் நூலும் இந்நாளில் 'யாப்புநூல்' எனும் நூலும் யாப்பு - பாட்டியல் இலக்கணங்களை ஒருசேரப் பேசும் இலக்கண நூற்படைப்புகளாகும்.

சிதம்பரப் பாட்டியல்

இது, தமிழில் யாப்பு - பாட்டியல் இலக்கணத்தை ஒருசேரக் கூறும் முதல் இலக்கண நூல். காலம் 16 ஆம் நூற்றாண்டு. ஆசிரியர் பரஞ்சோதியார் ஆவார். நூல், விருத்தநூற்பாக்களால் ஆயது.

சிதம்பரப் பாட்டியல் - இந்த ஆய்வுப் பதிப்பின் தேவை :

சிதம்பரப் பாட்டியலின் இயல்பான பதிப்பே கண்ணுறக் கிடைப்பதில்லை என ஆய்வாளர்கள் கவல்கின்றனர். அறிஞர்கள் சிதம்பரப் பாட்டியலுக்கு ஓர் ஆய்வுப்பதிப்பு வெளிவரவேண்டுமென அவாவுகின்றனர். இத்தேவையை "இலக்கண வரலாறு - பாட்டியல் நூல்கள்" எழுதிய முனைவர் மருதூர் அரங்கராசன் அவர்கள், அந்நூலில் பின்வருமாறு தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

"தனிநிலைச் செய்யுளிலக்கணம் சுற்றுப் பிரபந்தங்கள் புனைய நினைவார்க்குச் சிதம்பரப் பாட்டியல் சிறிய நூலாம். புறத்துப்போய்ப் பெறவேண்டுமென ஒன்றிலாது, செய்யுள் மற்றும் பிரபந்தங்கள் தொடர்பான அனைத்து இலக்கணங்களையும் தன்னகத்துக் கொண்டு திகழும் ஒப்பற்ற நூலாகுமிது. வாங்க நினைப்பார்க்கு இந்நூல் இன்று கிடைத்திலது; நூலகங்களில் படிக்க நினைப்பார்க்கும் அருகியே கிடைக்கிறது. எனவே, சிதம்பரப் பாட்டியல் முழுதையும்

உறையுடன் சிறந்த பதிப்பாக வெளியிட வேண்டுவது தேவையாகின்றது. பொருள்வளம் தமிழ் அன்பர்கள் செய்வார்கள் எனும்பலாம்.”

(பாட்டியல் நூல்கள், ப.222 - 223)

இலக்கண வரலாற்று ஆசிரியரின் இக்கருத்துரை சிதம்பரப்பாட்டியலுக்குச் சிறந்த பதிப்பு தேவையென்பதைத் தெள்ளிதின் உணர்த்துகின்றது.

அத்தேவையை நிறைவுசெய்யும் வகையில் இப்பதிப்பு மலர்கின்றது.

சிதம்பரப் பாட்டியல் - நூலமைப்பு :

இந்நூல் முதலில் விநாயகர் காப்பு வெண்பாவைப் பெற்றுள்ளது; அடுத்து, பாயிரப் பகுதியில் மூன்று வெண்பாக்களையும் ஓர் எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தப் பாடலையும் பெற்றுள்ளது. பாயிரப் பகுதி, நூலாசிரியர், நூற்பொருள் முதலியவற்றை எடுத்துரைக்கின்றது.

நூலானது,

1. உறுப்பியல்
2. செய்யுளியல்
3. ஒழியியல்
4. பொருத்தவியல்
5. மரபியல்

எனும் ஐந்து இயல்களைப் பெற்றுள்ளது. மொத்தம் 47 விருத்த நூற்பாக்களால் ஆன இந்நூலின் இயல்கள் பின்வருமாறு நூற்பா எண்ணிக்கையினைக் கொண்டுள்ளன.

இயல்கள் நூற்பா எண்ணிக்கை

உறுப்பியல்	---	6
செய்யுளியல்	---	5
ஒழியியல்	---	5
பொருத்தவியல்	---	11
மரபியல்	---	20

கூடுதல்

47

நூற்பா யாப்பு :

இந்நூலின் நூற்பாக்கள் எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களால் ஆனவை. இதுகுறித்தே இந்நூல் “விருத்தப் பாட்டியல்” என்றும் குறிப்பிடப்பெறுகின்றது. இந்நூற்பாக்களின் யாப்பை மு. அருணாசலம், இரா. இளங்குமரன், மருதூர் அரங்கராசன் ஆகியோர் பொதுப்பட “எண்சீர்விருத்த யாப்பால் அமைந்தது” என்றே சுட்டிச் சென்றனர். இந்நூலின் நூற்பா யாப்புகள் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு நுட்பத்தை எடுத்துரைக்கவில்லை.

இந்நூலின் நூற்பாக்கள் “எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தப்” பாக்களால் ஆனவைதாம் எனினும் யாப்பிலக்கணங் கூறும் முதல் மூன்று இயல்களின் நூற்பாக்கள்,

“காய் காய் காய் மா
காய் காய் காய் மா”

எனும் வாய்பாட்டிலமைந்த எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களாகவும்,

பாட்டியல் இலக்கணங் கூறும் பன்னிரண்டு இயல்களின் நூற்பாக்கள்,

“காய் காய் மா தேமா
காய் காய் மா தேமா”

எனும் வாய்பாட்டிலமைந்த எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தப் பாக்களாகவும் அமைந்துள்ளன.

இலக்கணப் பொருண்மை மாற்றமப்பெறுவதற்கேற்ப நூற்பா யாப்பமைப்பிலும் மாற்றத்தைச் செய்துள்ள நூலாசிரியரின் நுட்பத்திறன் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

அந்தாதித் தொடையமைதி :

சிதம்பரப் பாட்டியலின் விருத்தநூற்பாக்கள் கற்போர் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பாக அந்தாதித் தொடையமைய இயற்றப்பட்டுள்ளன. ‘சுவாமிநாதம்’ எனும் ஐந்திலக்கண நூல் விருத்தநூற்பாக்களால் அந்தாதித் தொடையமையப் பிற்காலத்தில் படைக்கப்பட்டமைக்கு இந்நூலமைப்பு முன்னோடித் தன்மையதாகலாம்.

மகடூஉ முன்னிலைகள் :

மகளிரை முன்னிலைப்படுத்தி இலக்கணங் கூறும் உத்தியைப் பிற்காலத்தில்

பல இலக்கணநூல்களும் கொண்டுள்ளன. ஆடு உ முன்னிலையில் இலக்கணங்கூறும் உத்தி இலக்கணநூல்களில் காணப்பெறவில்லை என்றே கூறலாம். இந்நூலின் நூற்பாக்களும் மகடு உ வை முன்னிலைப்படுத்தி இலக்கணங்கூறும் உத்தியைக் கொண்டுள்ளன. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள மகடு உ முன்னிலைத் தொடர்கள் வருமாறு:

“காமேவு கிளியென்னக் கொழுஞ்செழுந்தே னென்னக்
கடலமுத மென்னமிளிர் கனித்துவர்வாய் மாதே!

(1)

“மின்னே!”

(4)

“செய்பொன்

சிகரிகிரி எனப்பணைத்துப் புடைத்து விம்மித்

திரண்டெழுந்து வளர்ந்திளகிச் செறிந்த கொங்கைத்

தகரமலர் குழல்கருங்கண் குமுதச் செவ்வாய்ச்

சரிவளைக்கைக் கொடிஎன்னத் தயங்கும் மாதே.” (17)

“தேன் அனையாய்!”

(25)

“அமுதச் சொல்லாய்!”

(32)

“அம்ம!”

(34)

நூல் நுவலும் இலக்கணங்கள் :

யாப்புக்கு அடிப்படையான உறுப்புகளின் இலக்கணத்தையும், பாவின வகைகளின் இலக்கணத்தையும், யாப்பியலுக்கான ஒழிபியற் செய்திகளையும் சிதம்பரப்பாட்டியல் முதற்பகுதியில் (முதல் மூன்றியல்களில்) எடுத்துரைக்கிறது. ஒழிபியற் பகுதியில் கட்டளைக் கலித்துறை, நூற்பா அகவல், மருட்பா ஆகிய பாவகைகளின் இலக்கணத்தை இந்நூல் பேசுகின்றது.

ஒழிபியற் பகுதியில் மோனையிலக்கணத் தொடர்பில் இந்நூல் “எல்லை இல்லை நெடில் அடி ஆதி மோனை” எனக் கூறுதல் தனித்துக் குறிப்பிடத்தக்கது. “ஐஞ்சீர் முதலான அடிகளிடத்து இணைமோனை முதலானவைகள் இத்தனையாஞ் சீரில் வருமென்னும் முதலானவைகள் இத்தனையாஞ் சீரி வருமென்னும் நியமமில்லை” என்பது அவ்விலக்கணச் செய்திக்கான உரைப்பகுதி.

இணை, பொழிப்பு முதலிய தொடைவிகற்பங்கள் நாற்சீரடிக்கான

தொடைப்பாகுபாடுகள். ஐஞ்சீரடி முதலியவற்றுக்கு உரிய தொடைப்பாகுபாடுகள் இலக்கணநூல்களில் கூறப்படுவதில்லை.

இத்தொடர்பில் அறிஞர் பொற்கோ அவர்களின்,

“நான்கு சீரடிக்குத்தானே இந்த வகைப்பாடு இருக்கிறது. ஐந்துசீர் அடியில் இந்த வகைப்பாடு பற்றிய பேச முடியுமா? எழுசீர் அடியில் பேச முடியுமா? நான்கு சீர்கள் உள்ள ஒரு அடியில்தான் இணை, பொழிப்பு ஒருஉ, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய், கூழை, முற்று என்றெல்லாம் சொல்ல வாய்ப்புள்ளது. இந்த வகைப்பாடு தோன்றியது எப்பொழுது? எல்லாப் பாடல்களும் நாற்சீர் அடிகளால் அமைந்திருக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்த காலத்தில்தான் பாடல்களில் சீர்கள் மிகுதியாக வளர்ந்த நிலையில் இந்த ஆய்வு பொருந்தி வராது. நாம் முன்பே குறிப்பிட்டதுபோல இந்த இணை, பொழிப்பு, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய் என்பனவெல்லாம் நாற்சீரடிகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். அதற்கு மேலும் மிகுதியான சீர்களைக்கொண்ட அடிகளுக்குத் தனி ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவேண்டும்.”

என்னும் குறிப்பு கருதத்தக்கது. பதினாறாம் (புதிய நோக்கில் தமிழ்யாப்பு, பக்.36,37) நூற்றாண்டளவிலேயே இச்சிந்தனையைச் சிதம்பரப் பாட்டியல் குறிப்பாக உணர்த்தியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

இந்நூலின் பொருத்தவியல், ஏனைய பாட்டியல் நூல்களைப் போலவே

1. மங்கலம்	6. உண்டி
2. சொல்	7. வருணம்
3. எழுத்து	8. நாள்
4. தானம்	9. கதி
5. பால்	10. கணம்

ஆகிய பத்துவகைப் பொருத்த இலக்கணங்களை பேசியுள்ளது.

சிதம்பரப் பாட்டியலின் இறுதி இயலான மரபியலில் ‘பிள்ளைக்கவி’ முதலாகப் ‘புராணம்’ ஈறான சிற்றிலக்கிய வகைகளின் இலக்கணங்கள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அவ்வியலில் பாவலன் இலக்கணம், கவி கேட்கும் முறை, பாவலனைப் போற்றல், பரவலனுக்குத் துன்பமேற்படல், நற்கவி - தீக்கவிகளின் விளைவு முதலியனவும் பேசப்பட்டுள்ளன.

தூலில் பேசப்பட்டுள்ள பா, பாவின வகைகள் :

வெண்பா

அகவல்

கலி

வஞ்சி

குறள்வெண்பா

நேரிசைவெண்பா

இன்னிசை வெண்பா

பஃறொடைவெண்பா

கலிவெண்பா

சிந்தியல்வெண்பா

குறட்டாழிசை

குறள்வெண்செந்துறை

வெண்டாழிசை

வெண்டுறை

வெளிவிருத்தம்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

இணைக்குறளாசிரியப்பா

அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

ஆசிரியத் தாழிசை

ஆசிரியத் துறை

ஆசிரிய விருத்தம்

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

வெண்கலிப்பா

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா

சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

பஃறாழிசை கொச்சகக் கலிப்பா

மணங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

கலித்தாழிசை

கலித்துறை

கலிவிருத்தம்

குறளடி வஞ்சிப்பா
சிந்தடி வஞ்சிப்பா

வஞ்சித்தாழிசை
வஞ்சித்துறை
வஞ்சிவிருத்தம்

கட்டளைக் கலித்துறை
நூற்பா அகவல்
மருட்பா

ஒழியியலில் கூறப்பட்டுள்ளவை

பாட்டியல் இலக்கணங் கூறும் பகுதியில்
சுட்டப்பெற்றுள்ள பா வகை :
வகுப்பு

இந்நூலில் இலக்கணங் கூறப்பட்டுள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகள் :

பிள்ளைக்கவி

கலம்பகம்

பன்மணிமாலை

அந்தாதி

(வெண்பா அந்தாதி

கலித்துறை அந்தாதி)

அகப்பொருட் கோவை

இரட்டைமணிமாலை

இணை மணிமாலை

மும்மணிக்கோவை

ஒலி அந்தாதி

இருபா இருபது

பயோதரப் பத்து

கண் பத்து (நயனப் பத்து)

தசாங்கப் பத்து

சின்னப்பூ

குடைவிருத்தம்

ஒருபா ஒருபஃது

பல்சந்தமாலை

ஆற்றுப்படை

(புலவர் ஆற்றுப்படை

பாணர் ஆற்றுப்படை

கூத்தர் ஆற்றுப்படை

பொருநர் ஆற்றுப்படை)

பாதாதிசேசம்

(செங்) கோல் விருத்தம்

நாட்டு விருத்தம்

ஊர் விருத்தம்

வில் விருத்தம்

வாள் விருத்தம்

வேல் விருத்தம்

மா (குதிரை) விருத்தம்

அத்தி (யானை) விருத்தம்

ஊசல்

வருக்க மாலை

மும்மணிமாலை

நான்மணிமாலை

அலங்காரப் பஞ்சகம்

அட்ட மங்கலம்

நவமணி மாலை

வெட்சி மாலை

கரந்தை மாலை

வஞ்சி மாலை

காஞ்சி மாலை

காஞ்சி மாலை

நொச்சி மாலை

உழிஞை மாலை

கேசாதி பாதம்	தும்பை மாலை
அங்க மாலை	வாகை மாலை
மங்கல வள்ளை	தாணை மாலை
மெய்க்கீர்த்தி	தாரகை மாலை
புகழ்ச்சி மாலை	தசப்பிரா துற்பவம்
நாமமாலை	நாழிகை வெண்பா
கைக்கிளை	செருக்கள வஞ்சி
கைக்கிளை	வரலாற்று வஞ்சி
உலா	ஆனை வஞ்சி
இன்பமடல்	பரணி
அநுராகமாலை	பெருங்காப்பியம்
தூது	காப்பியம்
எண்ணெய்யுள்	புராணம்

அகத்திய நெறிநிற்கும் பாட்டியல் நூல் - சிதம்பரப் பாட்டியல்

பாட்டியல் இலக்கணத் துறையில் அகத்திய நெறி, இந்திர காளிய நெறி எனும் இரு நெறிகள் உள்ளன. அகத்திய நெறியைச் சில நூல்களும் இந்திர காளிய நெறியைச் சில நூல்களும் பின்பற்றுகின்றன. இது குறித்து ஆய்வாளர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

இச் சிதம்பரப் பாட்டியல், அகத்தியர் நெறிநிற்பதைப் பின்வரும் இந்நூற் பகுதிகள், தொடர்கள் தெள்ளிதின் தெரிவிக்கின்றன.

“பாமேவு தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனிவன் கூறும்
பாட்டியலைச் சுருக்கமதாயப் பகர்ந்நிடுவன் யானே”(1)

“அகத்தியன்தன் சொல்லே” (46)

“அகத்தியன்சொல் எழுத்துமுதல்...” (47)

விருத்த விளக்கம், விருத்தப் பாட்டியல் எனக் குறிக்கப்பெறல் :

“அருத்த விளக்க முறும்பல நூல்களுக்கு ஆதரவாம்
விருத்த விளக்கமும், வெண்பா விளக்கமும் வீண்படஇப்
பொருத்த விளக்கம் புனைந்துதந் தான்நலம் பொங்குபுகழ்
நருத்த விளக்கம் பெறுகுலாம் காதிரு நாவலனே”

-எனும் ‘பொருத்த விளக்கம்’ பற்றிய செவத்த மரைக்காயரின் பாட்டில் உள்ள ‘விருத்த விளக்கம்’ என்பது சிதம்பரப் பாட்டியலைக் கருதியதே என்க.”

என்னும் மருதூர் அரங்கராசனின் கருத்துரை (இலக்கண வரலாறு, ப.214) சிதம்பரப் பாட்டியல் 'விருத்த விளக்கம்' எனவும் குறிக்கப்பெற்றமையைக் காட்டுகின்றது.

வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்க உரை சிதம்பரப் பாட்டியலிலிருந்து ஏழு விருத்தம் நூற்பாக்களை மேற்கோள் காட்டுகின்றது.

'பகர்செய்யுள் மங்கலஞ்சொல்'

'மாமணிதேர் புகழ்அமுதம்'

'திதுஇல்உயிர் ஈராறும்'

'கருதும்உயிர் அடைவேநான்கு'

'சதிர் திகழ் ந-வ் வினில்ஆறு'

'துறக்கமதி வான்பரிதி'

'ஆவதுமங் கலத்தேற்ற'

என்னும் தொடக்கத்துச் சிதம்பரப் பாட்டியலின் விருத்த நூற்பாக்களைத் தொன்னூல் விளக்கம் முறையே தன் 284, 286, 291, 292, 294, ஆகிய நூற்பாக்களின் உரைகளில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

முன்னை மூன்று விருத்தநூற்பாக்களையும் மேற்கோள் காட்டுமிடங்களில் நூலைப் 'பொருத்தவியல்' எனச் சுட்டும் தொன்னூல் விளக்க உரை, பின்னை நான்கு விருத்தநூற்பாக்களை மேற்கோள் காட்டுமிடங்களில் நூற்பெயரை 'விருத்தப் பாட்டியல்' எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்வாட்சி 'சிதம்பரப் பாட்டியல்' இலக்கண உலகில் 'விருத்தப் பாட்டியல்' எனவும் அழைக்கப்பட்டமையைக் காட்டுகின்றது.

சிதம்பரப் பாட்டியலின் உரைகள் :

இந்நூலின் முதல் மூன்று இயல்களுக்கே பரவலாக அறியப்பட்ட பழைய உரை உள்ளது. இவ்வுரையோடும் முழுமையான மூலத்தோடும் சிதம்பரப்பாட்டியலைழு. இராகவையங்கார் 1911 இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

அனால் 1908 இல் சிதம்பரப் பாட்டியலின் பன்னிரண்டு இயல்கள் மட்டும் மூலத்தோடும் பழைய உரையொன்றோடும் வெளியிடப் பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது இப்பதிப்பு ஆரணி மேடிகை சென்ன கேசவுலு நாயுடு அவர்களால் வெளியிடப்பட்டதாகும்.

முன்னை மூன்று இயல்களுக்கான உரையும் பின்னை இரண்டு இயல்களுக்கான உரையும் வெவ்வேறு புலவர்களால் வரையப்பெற்றவை என்பதை அவ்வுரைகளின் அமைப்பும், போக்கும் தெளிவாகக் கூட்டுகின்றன.

ஒருரை பின்னிரு இயல்களுக்குத் தோன்றவில்லை என்பதும் இன்னோருரை முன்மூன்று இயல்களுக்குத் தோன்றவில்லை என்பதும் சுட்டத்தக்கன.

முன்னை உரை பின்னிரு இயல்களுக்கு எழுதப் பெறவில்லை என்பதை உணர்ந்த பிற்காலப் புலவரொருவரே பின்னிரு இயல்களுக்கான உரையினை இயற்றியிருக்க வேண்டும்.

ஆரணி மேடிகை சென்ன கேசவுலு நாயுடு அவர்களால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்ட பின்னை இரண்டு இயல்களுக்கான உரை, சுவடியில் இடம்பெற்றிருந்த பழைய உரையேயாகும். இவ்வுரை இடம்பெற்ற சுவடியைச் சென்ன கேசவுலு நாயுடுக்கு வழங்கியவர் வித்வான் பு. தெய்வசிகாமணி முதலியார் அவர்களின் குமாரர் திரு. பு. சிவபாத முதலியார் அவர்களாவார். இவ்வுரையினைப் பதிப்பித்த சென்னை கேசவுலு நாயுடு இதனைத் தெளிவாகக் குறித்துருப்பதோடு "...சிதம்பர புராண முதலியவற்றின் ஆசிரியராகிய பரஞ்சோதி முனிவரியற்றிய சிதம்பரப் பாட்டியலின் பொருத்தவியலுக்கும் மரபியலுக்கும், நவனாட்டரிபத்தனென்னும் நவநீதனாரியற்றிய நவநீதப் பாட்டியலுக்கு முரையியற்றினா ரின்னாரென்று வெளிப்படவில்லை" என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார் (ப.4).

ஆனால் 'சிதம்பரப் பாட்டியல்' குறித்த அறிமுகத்தையும் ஆய்வையும் நிகழ்த்திய முனைவர் மருதூர் அரங்கராசன் அவர்களும் (ப.221), முனைவர் நலங்கிள்ளி அவர்களும் (ப.14) அப் பழைய நூலின் பதிப்புரையைச் சரியாக உள்வாங்கிக் கொள்ளாமையால்,

"பொருந்தவியல், மரபியல் எனும் இரண்டு இயற்கும் வித்வான் பு.தெய்வசிகாமணி முதலியார் அவர்களின் குமாரர் திரு. பு.சிவபாத முதலியார் அவர்கள் எழுதிய சீரியதேர் உரையும் உள்ளது. இவ்வுரை விளக்கவுரையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையை 1908 ஆம் ஆண்டு ஆரணி - மேடிகை திரு. சென்ன கேசவுலு நாயுடு அவர்கள் வெளியிட்டார்."

(பாட்டியல் நூல்கள், 11.221)

என்றும்

"மேற்கூறிய இரு இயக்கட்கும் அண்மைக் காலத்தைச் சேர்ந்த வித்துவான் பு. தெய்வசிகாமணி முதலியார் அவர்கள் எழுதிய புதிய உரை ஒன்று உள்ளது. இது விளக்கவுரை போன்று அமைந்துள்ளது.

இவ்வுரை 1908 ஆம் ஆண்டு ஆரணி மேடிகை சென்ன கேசவலு நாயுடு அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட சிதம்பரப்பாட்டியல்லில் இடம்பொற்று உள்ளது.

(பாட்டியல்கள் - ஓர் அறிமுகம், 11.44)

என்று தவறாகக் குறித்துள்ளனர்.

சிதம்பரப் பாட்டியலை முதலில் முழுமையாகப் பதிப்பித்த அறிஞர் மு. இராகவையங்கார் (1911), பின்னர் பதிப்பித்த கி. இராமானுஜையங்கார் (1932) ஆகியோரும், இலக்கிய வரலாற்று நூலில் விரிவாகப் பேசிய மு. அருணாசலமும் குறிப்பிடாத பன்னிரண்டு இயல்களுக்கான உரையொன்று அப்பகுதிகளின் மூலத்துடன் 1908 ஆம் ஆண்டிலேயே கவடியின் அடிப்படையில் ஆரணி மேடிகை சென்னை கேசவலுநாயுடு அவர்களால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்னிரு இயல்களுக்கான உரை, முன்மூன்று இயல்களுக்கான உரையினைப்போல் விரிவானதன்று. சுருக்கமானது; நேர்பொருள் தருவது; எடுத்துக்காட்டுகள் அதிகம் காட்டாது ஆகும்.

சிதம்பரப் பாட்டியல் உரை குறித்து மு. அருணாசலம் அவர்களின் கருத்துரை :

சிதம்பரப் பாட்டியலின் முதல் மூன்றியல்களுக்கான உரையின் இயல்புகளை அறிஞர் மு. அருணாசலம் அவர்கள் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வுரையினையும் ஆசிரியரே செய்துவைத்தாரா எனத் தெரியவில்லை எனும் மு.அ., உரைசெய்தார் ஆசிரியரின் நேர் மாணாக்கரே என்று கருதலாம் என்கிறார். யாப்பருங்கல விருத்தியுரையைத் தழுவின இவ்வுரை அமைந்துள்ளது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார். இவ்வுரையைத் தழுவிப் பிற்காலத்தில் இலக்கண விளக்கச் செய்யுளியலுரை அமைந்தது எனவும் கூறுகிறார்.

ஒழிபியலின் கடைசி விருத்த உரையில் அச்சுக்கலை, சாரம் முதலிய நூற்பெயர்கள் காணப்படுதல் குறித்துப் பேசும் மு.அ. அவர்கள்,

“இவற்றுள், பிற்காலத்தில் கழிநெடில் என்ற பெயரால் பாடல்களும் நூல்களும் உள்ளன. திருவீருக்குக் குறள் எனபது தெரியவில்லை; சம்பந்தர் தேவாரத்துள் திருவீருக்குக் குறள் உள்ளது. அச்சுக்கலை என்பது வீளங்கலில்லை; கலையாற் பெயர் பெற்றது எல்லாறு என்பதுடங் தெரியவில்லை; ஒருகால் சிற்பால வண்ணப் பாடல்களின் பகுதிக்கு வழங்கத் தொடங்கிய கலை என்ற சொல்லா என்பது வீளங்கலில்லை.

அப்படியே சாரம் முதலாயினவையும் என்ற இவர் சொல்வது. சாரம் என்பது ஓர் அலங்காரம் என்று பாப்பாவினம் பாடல் 72 உரையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அச்சுக் கலை சாரம் என்ற பெயருடைய நூல்களும் அவற்றில் யாப்பு விகற்பங்களும் இருந்தன போலும்.”

(தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - பதினாறாம் நூற்றாண்டு
இரண்டாம் பாகம், ப.186 - 188)

என உரையின் சில குறிப்புகள் விளங்கா நிலையினவாய் உள்ளமையைக் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார். அறிஞர் மு.அ. அவர்களின் கருத்துரை நினைத்தக்கதாக நிலவுகின்றது.

‘தொன்னூல் விளக்கம்’ - காட்டும் சில பாடல்கள் :

வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்க உரையில், சிதம்பரப் பாட்டியல் சூத்திரங்கள் மேற்கோள்களாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

தொன்னூல் விளக்க உரை காட்டும் சிதம்பரப் பாட்டியற் சூத்திரங்கள் குறிப்பிடத்தக்க பாடவேறுபாடுகளுடன் அமைந்துள்ளன.

அவற்றை இவண் காண்பது பயனுடையதாகும்.

பாடல் எண்.	அடி, சீர் எண்	வழக்கமான பாடம்	தொன்னூல் விளக்கவுரை தரும் பாடல்
21	4:1-4	காதல் அளகேசன் முதல் இவ்வி ரண்டாய்க்	காதலள கேசனிவ ரிவ்வி ரண்டாய்க் (நூ.291)
22	2:1	உரைதரு க-வ்	முரணறு க-வ்
	3:5,,6	இரேவதி அச்வனிவரணி	இரேவதியாம் பரிபரணி (நூ.292)
	3:7,8	ஞகரம் மூன்றும்	ஞகர மைந்தும் (நூ.292)
23	1:1	கதிதிகழ் ந-வ்	சரிந்திகழ் ந-வ் (நூ.292)
	3:1,2	இதமுடன் மூன் றம் மகம் ஆ	இதனிமூன்று மகமாமா (நூ.292)
	3:5	யா. உத்தி	ய யா உத்தி (நூ.292)
	3:7,8	யூயோ மூலம்	யூயூ மூலம் (நூ.292)

ஒரு நூலின் மூலபாடத் துணியும் ஆய்வுக்கு அந்நூலின் பிரதிகள் (கவடிகள் / அச்சுநூல்கள்) மட்டுமல்லாமல், அந்நூற்பகுதிகள் எடுத்தாளப்பெறும் பிற நூல்களும் பயன்படுகின்றமையை இதனால் அறியலாம்.

பாடவேறுபாட்டு ஆய்வு :

சிதம்பரப் பாட்டியலுக்குப் பாடவேறுபாட்டு ஆய்வுடன் கூடிய பதிப்பொன்று தேவை என்பதைச் சில செய்திகள் உணர்த்துகின்றன.

“பரிதி கணத்திற்குரிய எழுத்தாக ‘வ’ என்பதும், காற்றுக் கணத்திற்குரிய எழுத்தாக ‘ச’ என்பதும் சிதம்பரப் பாட்டியலின் பிற பதிப்புகளில் காணப்பட, ஆரணி - மேடிகை திரு. சென்னகேசவலு நாயுடு அவர்களின் 1908 ஆம் ஆண்டைய பதிப்பிலோ முறையே ‘ச’ என்பதும் ‘செ’ என்பதும் காணப்படுகின்றன.”

(இலக்கண வரலாறு - பாட்டியல் நூல்கள் ப.217)

எனப் பாடவேறுபாடுகள் குறிப்பிடத்தக்க நிலையில் காணப்படுகின்றமையை மருதூர் அரங்கராசன் அவர்கள் நுட்பமாக எடுத்துக் காட்டிப் பேசியுள்ளார்.

சிதம்பரப் பாட்டியல் - மரபியலின் “பாடுநெறி வணக்கம்வாழ்த்து” எனத் தொடங்கும் விருத்தத்தில் இரண்டாம் அடியில் மூன்றாம் சீரில் ஓரசை மிகையாக மதுரை தமிழ்ச்சங்கப் பதிப்பில் (நமது கவடியிலும்) காணப்படுகிறது நம் பதிப்பும் அதனைப் பின்பற்றியுள்ளது. ஆனால் சென்னை கேசவலு நாயுடு அவர்களின் பதிப்பில் அப்பகுதி அசைமிகை இன்றி உள்ளது.

மதுரை தமிழ்ச்சங்கப் பதிப்பு:

“நாடுநகர் பொருள்பருவ மிருகடர்பெண் வேட்டல்”

சென்ன கேசவலு நாயுடு பதிப்பு :

“நாடுநகர் பருவமிரு கடர்பெண் வேட்டல்”

பொருத்தவியல், மரபியலின் சூத்திரங்கள் ‘காய் காய் மாதேமா’ எனும் வாய்பாட்டில் அமைந்துள்ளதால், அரையடிதோறும் மூன்றாம்சீர் மாய்சீராகவே அமைய வேண்டும். தமிழ்ச் சங்கப் பதிப்பிலோ மூன்றாம்சீர் காய்சீராகக் காணப்படுகிறது. சென்ன கேசவலு நாயுடு அவர்களின் பதிப்புப் பாடமே சரியானதாய்த் தோன்றுகின்றது.

இக் குறிப்புகள், விரிவான பாடவேறுபாட்டு ஆய்வுக் குறிப்புகள் அடங்கிய பதிப்பின் தேவையை உணர்த்துகின்றன. அத்தகு பாடவேறுபாட்டுக் குறிப்புகள் இப் பதிப்பாசிரியரால் விரிவாகத் தொகுக்கப்பட்டு வருகின்ற நிலையில், ஆய்வாளர்க்கும் மாணவர்க்கும் பயன்தரு வகையில் அவை எதிர்வரும் பதிப்பில் இடம்பெறும்.

சிதம்பரப் பாட்டியலின் சுவடிகள் காணப்பெறும் இடங்கள் :

சிதம்பரப் பாட்டியற் சுவடிகள் உலகின் பல நூலகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. சிதம்பரப் பாட்டியலுக்கு இருபதுக்கும் மேற்பட்ட சுவடிகள் உள்ளமையை அறியமுடிகின்றது.

இடம்பெற்றுள்ள நூலகங்களும் பதிவேட்டு எண்களும் :

1. சென்னை, அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம்
(பதி. ஆர்.1876, ஆர்.1887, ஆர்.2577, ஆர்.4780)
2. உ.வே. சாமிநாதையர் நூலகம் (2187, 2188, 2189, 75, 72, 73, 74)
3. திருவாவடுதுறை ஆதினம் (187)
4. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் (44551)
5. பேரூர் சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க்கல்லூரி (47)
6. கல்கத்தா, இந்திய தேசிய நூலகம் (3103 சி)
7. மதுரை தமிழ்ச் சங்கம் (134, 237)
8. சரகவதி மகால் நூலகம் (631 எப், 636 சி)
9. பிபிலோதேகு நேஷனல், பிரான்சு (186 பி) 198 பி)

பதிப்புகள் :

1908, 1911, 1932 ஆம் ஆண்டுகளில் சிதம்பரப் பாட்டியல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

1908 ஆம் ஆண்டில் சிதம்பரப் பாட்டியலின் பின்னிரண்டு இயல்களான பொருத்தவியல், மரபியல் ஆகியன மட்டும் உரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பதிப்பு "பாட்டியற் கொத்து" எனும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. பு. சிவபாத முதலியார் என்பார் அளித்த ஏட்டுப் பிரதியின் அடிப்படையில் ஆ.மே. சென்ன கேசவலு நாயுடு அவர்களால் இப்பதிப்பு ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

1911 ஆம் ஆண்டு மு. இராகவையங்காரால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற சிதம்பரப் பாட்டியல், ஐந்தியல்களுக்கான மூலத்துடனும் முதல் மூன்றியல்களுக்கான பழைய உரையுடனும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பதிப்பாக மலர்ந்தது.

1932 இல் இராகவையங்கார் பதிப்பில் ஏட்டுச் சுவடியின் அடிப்படையில் மேலும் சில திருத்தங்கள் செய்து கி. இராமானுசையங்கார் சிதம்பரப் பாட்டியலைப் பதிப்பித்துள்ளார். இப்பதிப்பும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பதிப்பேயாகும்.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்திற்காக ஒப்புமைப் பகுதிகளோடு 'இலக்கண விளக்கம்' நூலைத் தொகுதி தொகுதியாகத் தி. வை. கோபாலைய்யர் அவர்கள் உருவாக்குகையில், 'இலக்கண விளக்கம் - செய்யுளியல்' எனும் தொகுதியில் சிதம்பரப் பாட்டியலின் முதல்முன்றியற் பாடல்களையும், 'இலக்கண விளக்கம் - பாட்டியல்' எனும் தொகுதியில் சிதம்பரப் பாட்டியலின் இறுதி ஈரியற் பாடல்களையும் பிற்சேர்க்கைப் பகுதியில் தந்துள்ளார் என்பதும் சுட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பின் இயல்பும் ஏற்றமும் :

முதன்முறையாக் கற்போர்க்குப் பயன்படும் வகையில் ஐந்தியல்களுக்கும் உரை அமைய இப்பதிப்பு மலர்ந்துள்ளது. முதல்மூன்று இயல்களுக்கான உரையும், இறுதி இரு இயல்களுக்கான உரையும் வெவ்வேறு புலவர்களால் வரையப்பெற்ற பழைய உரைகளாகும். உரையில் இடம்பெற்ற இலக்கண நூற்பாக்களுக்கும் இலக்கியப் பாடல்களுக்கும் உரிய மூலநூல் குறித்த விளக்கங்கள் பக்கந்தோறும் அடிக்குறிப்புகளின் வாயிலாகப் பதிப்பாசிரியரால் தரப்பட்டுள்ளன. நூற்பா முதற்குறிப்பு அகரநிரல், இலக்கண மேற்கோள்கள், இலக்கிய மேற்கோள்களுக்கான அகரநிரல்கள், இலக்கணக் கலைச்சொல் அகரநிரல், ஆராய்ச்சி முன்னுரை ஆகியன இப்பதிப்பை வளப்படுத்தும் பகுதிகளாக விளங்குகின்றன.

இப்பதிப்புநூலின் அச்சாக்கத்தின்போது 6 ஆம் பக்கத்தில் இடம்பெறவேண்டிய பின்வரும் இரு நூற்பாக்கள் விடுபட்டுவிட்டன.

“யகரம் வரக்குற னுத்திரி யிகரமு
மகைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய”

(நன்.93)

“தற்கட் டளபொழி யைம்மூ வழிய
நையு மௌவு முதலற் றாகும்”

(நன்.95)

ஆறாம் பக்கத்தில் 'வல்லெழுத் தாறோ' எனத் தொடங்கும் நூற்பாவினை அடுத்து இவ்விரு நூற்பாக்களும் இடம்பெற வேண்டும். அவன் இனைத்துப் பயில அன்புடன் வேண்டப்படுகிறது.

நன்றியுரை :

இந்நூலினைப் பருவ இதழ் படைப்பு மற்றும் தனிநூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ்ச் சுருகவதி மகால் நூலகம் வெளியிடுகின்றது. இந்நூல் முயற்சிக்கு இசைவளித்து வெளியீட்டாளர் முகவுரை வழங்கிச் சிறப்பித்த பெருமதிப்பிற்குரிய மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் நூலக இயக்குநர் திரு. சி. கோசலராமன், இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது நன்றியை உரித்தாகுகின்றேன்.

இந்நூல் வெளியிட சிறப்பாக அமைய அனைத்து நிலைகளிலும் அக்கறைகாட்டி ஆவனசெய்த மதிப்பிற்குரிய நூலக நிர்வாக அலுவலர் திரு. சாமி. சிவஞானம், அவர்களுக்கும், செப்பமுற இப்பதிப்பு திழைத் தொடர்ந்து தூண்டி வெளியீடு சிறக்க உரியன செய்த மதிப்பிற்குரிய நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. அ. பஞ்சநாதன் அவர்களுக்கும், அச்சாக்கத்தை ஆர்வமுடன் புரிந்த நூலக அச்சக ஊழியர் சகோதர்களுக்கும், நூற்பதிப்பின்போது துணைநின்ற ஏனையோருக்கும் பதிப்பாசிரியரின் மனமார்ந்த நன்றி இங்குப் பதிவாகின்றது எழுத்தாலும்.

நிறைபோற்றிக் குறைபொறுத்து இப்பதிப்பைத் தமிழுலகம் பயன்கொள்ள அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

தஞ்சாவூர்,
25.02.2002.

ய. மணிகண்டன்,
பதிப்பாசிரியர்.

துணைநாற்பட்டியல்

அனைத்துலகத் தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள் அட்டவணை,
தமிழ் பல்கலைக்கழம், தஞ்சாவூர், 1989.
தொகுதி 1 முதல் 5 வரை.

இலக்கண வரலாறு, இரா. இளங்குமரன்,
மணிவாசகர், பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 1990.

இலக்கண வரலாறு - பாட்டியல் நூல்கள்,
மருதூர் அரங்கராசன், பாலமுருகன் பதிப்பகம்,
மருதூர், முதற்பதிப்பு : 1983.

இலக்கண விளக்கம் - செய்யுளியல்,
வைத்தியநாத தேசிகர் இயற்றியது, தி.வே. கோபாலையர் பதிப்பு,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர் 1974.

இலக்கண விளக்கம் - பாட்டியல்,
வைத்தியநாத தேசிகர், இயற்றியது,
தி.வே. கோபாலையர் பதிப்பு, சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர், 1974.

சிதம்பரப் பாட்டியல் (உரையுடன்), மு. இராகவையங்காரால்
பரிசோதிக்கப் பெற்றது. செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் - 21. மதுரைத் தமிழ்ச்
சங்க முத்திரா சாலைப் பதிப்பு, 1911.

சிதம்பரப் பாட்டியல் (உரையுடன்), கி. இராமானுசையங்காரால் பரிசோதிக்கப்
பெற்றது, செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் - 21, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க முத்திரா
சாலை, மதுரை, 1932 - இரண்டாம் பதிப்பு.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - பதினாறாம் நூற்றாண்டு, இரண்டாம் பாகம்,
மு. அருணாசலம், காந்தி வித்தியாலயம், திருச்சிற்றம்பலம், 1975.

தமிழில் யாப்பிலக்கண வளர்ச்சி, முனைவர் ய. மணிகண்டன்,
விழிகள் பதிப்பகம், சென்னை, 2001.

தொன்னூல் விளக்கம் மூலமும் உரையும், வீரமாமுனிவர் இயற்றியது,
கனம் ஜி. மெக்கென்ஜி. காபன் அய்யர் அவர்களால்
பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1891. இரண்டாம் பதிப்பு.

பாட்டியல்கள் (ஓர் அறிமுகம்), டாக்டர் அரங்க. நலங்கின்னி,
வாணிதாசன் பதிப்பகம், புதுவை, முதற்பதிப்பு : 1986.

பாட்டியற் கொத்து மூலமும் உரையும், வித்துவான் ஆரணி மேடிகை
சென்கேசவுலு நாயுடவர்களால் சோதிக்கப்பட்டு, சென்னை
கோமளேசுவரன் பேட்டை சச்சிதாநந்த அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது, 1908.

புதிய நோக்கில் தமிழ்யாப்பு, டாக்டர் பொற்கோ,
புலமை வெளியீடு, சென்னை, 1995.

...

உள்ளுறை

	...	பக்கம்
வெளியீட்டாளர் முகவுரை	...	3, 4
ஆராய்ச்சிப் பதிப்புரை	...	i - xx
சிதம்பரப் பாட்டியல் - நூல்	...	1 - 116
• காப்பு, பாயிரம்	...	1
1. உறுப்பியல்	...	2 - 24
2. செய்யுளியல்	...	25 - 64
3. ஒழியியல்	...	65 - 96
4. பொருத்தலியல்	...	97 - 105
5. மரபியல்	...	106 - 116
• நூற்பா முதற்குறிப்பு அகரநிரல் • மேற்கோள் நூற்பாக்களின் முதற்குறிப்பு அகரநிரல் • இலக்கிய மேற்கோட் பாடல்கள் - முதற்குறிப்பு அகரநிரல் • நூற்பாவில் இடம்பெற்றுள்ள இலக்கணக் கலைச்சொல் அகரநிரல்		

சரசுவதி மகால் நூலகத் தமிழ் வெளியீடுகள்

இலக்கியம்

	ரூ. பை
1. அரிச்சந்திர அம்மாணை ...	75 - 00
2. ஆற்றுப்படைத்தொகுதி ...	45 - 00
3. மார்க்கண்டேயன் அம்மாணை ...	40 - 00
4. பிரபோத சந்திரோதயம் ...	153 - 00
5. சிவயோகநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் ...	23 - 00
6. பாரத அம்மாணை ...	90 - 00
7. கணக்கதிகாரம் ...	150 - 00
8. பதார்த்த சாரம் ...	135 - 00
9. அரிச்சந்திர நாடகம் ...	10 - 00
10. ஸ்ரீதத்துவநிதி பாகம் 2 ...	110 - 00

இலக்கணம்

11. இலக்கண விளக்கம் (பொருளதிகாரம்)	
அகத்தினையியல் முற்பகுதி ...	67 - 00
12. ,, பிற்பகுதி ...	68 - 00
13. ,, அணியியல் ...	83 - 00
14. செய்யுளியல் ...	58 - 00
15. இலக்கணக்கொத்து ...	65 - 00
16. பிரயோக விவேகம் ...	86 - 00
17. ஆசிரியநிகண்டு பாகம் 1 ...	110 - 00
18. தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம்) ...	55 - 00
19. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) ...	100 - 00
20. தொல்காப்பியம் ஆத்ரேயர் உரை ...	40 - 00
21. குடாமணி நிகண்டு ...	150 - 00

சமயநூல்கள்

22. சிவஞானதீபம் ...	30 - 00
23. சித்தாந்த நிச்சயம் ...	22 - 00

இசைநூல்கள்

24. சீதாகல்யாணமு ...	15 - 00
25. ஐந்து தமிழிசை நாட்டிய நாடகங்கள் ...	50 - 00
26. வீணை ...	28 - 00

வைத்திய நூல்கள்

27. சித்தமருத்துவச் சுடர் ...	200 - 00
-------------------------------	----------

சி த ம் ப ர ப் ப ர ட் டி ய ல்

மூலமும் உரையும்

காப்பு

நினைத்தவர்க்கும் அன்றி நினைக்குமவர் தம்மை
நினைப்பவர்க்கும் முத்தி நிரம்பும் — அனைத்துமாம்
ஆரணத்து முன்னவனும் அம்பிகையும் பெற்றமத
வாரணத்தின் பாத மலர்.

பாயிரம்

பாடலாம் செந்தமிழைப் பாடி அரனருளைக்
கூடலாம் இன்பநலம் கொள்ளலாம் -- பேடனாய்
நாட்டியசீர்ப் பாவினங்கள் நாடும் சிதம்பரம்
பாட்டியலைக் கற்றார் பயன்.

பாடு முறைமைக்கும் பன்னு தமிழ்கெளிந்து
தூடும் பனுவற்குச் சொற்பொருள்கள் — நாடுதற்கும்
எண்ணிலராய் தின்றாரும் இந்நூல் வினவினரேல்
கண்ணிலான் காட்சியது காண்.

பூமன்னு பொழில்வெண்ணை மெய்கண்டான் கச்சிப்
புகழ்புகைதத் துவருண ப்ரகாசமாய் வந்து
பாமன்ன உரையென்ன அவனருளால் அவன்றன்
பதம்பரவிச் சிதம்பரப்பாட் டியல்எனப்பேர் வகுத்தான்
மாமன்னு சிதம்பரபு ராணமுத னாவும்
மதுரையுலா வுற்பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்
தேமன்னு புராணகலை பலகெரீபு ராணத்
திருமலைநா யகன்அருளின் தேகபூன் டோனே.

சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான் தமிழாற்
சிதம்பர புராணமுதற் செய்து — விதம்பெறுசீர்
சேர்ந்த புராணத் திருமலைநா தன்தவத்தாற்
சார்ந்தபரஞ் சோதிஎன்பான் தான்.

நூல்

1. உறுப்பியல்

1 பூமேவு திசைமுகனும் செங்கணெடு மாலும்

புத்தேளிர் கணங்களுமா தவத்தோரும் போற்றத்
தேமேவு குழலுமையாள் கண்டுவெப்ப மன்றில்

திருநடஞ்செய் பேரொளியைச் சிந்தைதனில் வைத்துக்
காமேவு கிளியென்னக் கொழுஞ்செழுந்தே னென்னக்

கடலமுத மென்னமிளிர் கனித்துவர்வாய் மாதே
பாமேவு தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனிவன் கூறும்

பாட்டியலைச் சுருக்கமதாய்ப் பகர்ந்திடுவன் யானே.

உரை: ‘பூமேவு.....பகர்ந்திடுவன்யான்’ என்றது தற்சிறப்பு:

“வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டும் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்” *

என்றாராகலின்.

(1)

யாப்பின் உறுப்புகள், எழுத்து அசை ஆகியன

2 யாப்புவிதி எழுத்துஅசைசீர் பந்தம்அடி தொடைபா

இனம்இவையிற் குறில்நெடில்ஒற்று உயிர்மெய்உயிர் ஆய்தம்
கோப்புடைக்குற் றுகரம்குற் றிகரம்ஐஒள காரக்

குறுக்கமே வல்லினமெல் லினமொடுஇடை யினமே
நீப்பரிய உயிரளபுஒற் றளபுஅசையின் எழுத்தாம்

நெடில்குறில்கள் தனித்தும்ஒற்றை அடுத்தும்வரின் நேராம்
சாய்ப்பரிய குறிலிணைகள் குறில்நெடில்கள் தனித்தும்

தமதுடன்ஒற் றடுத்தும்வரின் நிறைஅசையும் ஆமே.

உரை: ‘யாப்புவிதி.....எழுத்தாம்’ என்றது, யாப்பினது விதி
எழுத்து முதல் எட்டாம் என்றவாறு.

அவற்றுள்; **எழுத்தாவன:**— குறிலெனவும் நெடிலெனவும் மெய்யெனவும் உயிர்மெய்யெனவும் உயிரெனவும் ஆய்தமெனவும் குற்றியலுகரமெனவும் குற்றியலிகரமெனவும் ஐகரக்குறுக்கமெனவும் ஔகரக் குறுக்கமெனவும் வல்லினமெனவும் மெல்லினமெனவும் இடையினமெனவும் உயிரளபெடைபெனவும் ஒற்றளபெடையெனவும் வரும்.

இவற்றுள், **குறிலாவன:**— அ இ உ எ ஓ என ஐந்தாம்; **நெடிலாவன:**— ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என ஏழாம்;

மெய்யாவன:— கங் ச்ஞட் ண் த்ந்ப்ம் ய்ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் எனப் பதினெட்டாம்.

உயிர்மெய்யாவன:— இவற்றின்மேல் உயிர் ஏறியவை; க கா கி கீ கு கூ கெ கே கை கொ கோ கௌ என வரும். இப்படியே பதினெட்டொற்றின் மேலும் பன்னிருயிரும் ஏற. இருநூற்றொருபத்தாறெழுத்தாம்.

உயிராவன:— அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ எனப் பன்னிரண்டாம்.

ஆய்தமாவன:— எஃகு கஃசு கஃடு கஃது கஃபு கஃறு என வரும்.

குற்றியலுகரமாவன:— நாகு காசு காடு காது காபு காறு என நெடிற் கீழும், நாக்கு காச்சு காட்டு காத்து காப்பு காற்று என நெடிலொற்றின் கீழும், வரகு முரசு முருடு மருது துரபு கவறு எனக் குறிலிணைக் கீழும், அரக்கு பொரிச்சு தெருட்டு குருத்து பொருப்பு சிரற்று எனக் குறிலிணையொற்றின்கீழும், அசோகு பலாசு மலாடு கொடாது புதாபு விராறு எனக் குறினெடிற் கீழும், தமாக்கு தடாச்சு பனாட்டு கெடாத்து புதாப்பு விராற்று எனக் குறினெடிலொற்றின் கீழும், கக்கு கச்சு கட்டு கத்து கப்பு கற்று எனக் குற்றொற்றின்கீழும் **குற்றியலுகரம்** வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இனி, **குற்றியலிகரம்** வருமாறு:— நாகியாது காகியாது காடியாது காதியாது காகியாது காகியாது காகியாது எனவும் பிறவு மேற்கூறியவாறும், கேண்மியா செண்மியா எனவும் வரும். பிறவும் வருவன இவ்வாறொட்டிக்கொள்க.

இனி, **ஐகரக்குறுக்கமாவன:**— ஐப்பசி மைப்புறம்; மடையன் உடைவான்; குவளை தவளை திணை பனை என மூவிடத்தும் முறையே குறுகி வந்தன.

இனி, ஓளகாரக் குறுக்கமாவன:— மௌனம் மௌனம் கௌவை என
முதற்கட்குறுகினவாறு.

வல்லினமாவன:— க ச ட த ப ற. மேல்வினமாவன:— வ ஞ
ண ந ம ன. இடையினமாவன:— ய ர ல வ ழ ள.

இனி, உயிரளபெடையாவன:— வாஅகை ஈஇகை ஊஉகம் ஏஎரி
தைஇயல் ஓஓதை ஒளஉவியம் என முதலிலையளபெடை வந்தவாறு.
பதாஅகை செலீஇயர் உலூஉகம் பரேளரி வளைஇப விரோதம்
மனௌஉகம் என இடைநிலையளபெடை வந்தவாறு. குராஅ குரீஇ
குமுஉ எனேஎ விளைஇ அரோஓ அநௌஉ என இறுதீநிலையளபெடை
வந்தவாறு.

ஒற்றளபெடை வருமாறு:— மங்ங்கலம் மஞஞ்சு மண்ணு பந்து
அம்ம்பு மின்னனு தெவ்வவர் வெய்யவர் செல்க கொள்ளை எஃகு
எனக் குறிக்கீழும். அரங்ங்கம் முரஞஞ்சு பூரண்ணு பருந்தது அரும்பு
முரன்னு குரவ்வை அரய்யவர் குரல்கள் திரள்கள் வரஃகு எனக்
குறிலுணைக்கீழும், அளபெடை வந்தவாறு. பொன்ன “மடங்ங் (கலந்த)”
என இறுதீநிலையளபெடை வந்தவாறு.

இவற்றுக்குப் பிற துத்திரம்:—

“யாப்பும்,
பாட்டுந் தூக்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை
நோக்கிற் றென்ப நுணங்கி யோரே” *

* “யாப்பெனப் படுவ தியாதென வினவின்
தூக்கும் தொடையும் அடியுமீம் மூன்றும்
நோக்கிற் றென்ப நுணங்கி யோரே”

—நற்றத்தனார், யா. வி. ப. 16

“தூக்கும் பாட்டும் பாஷம் ஒன்றென
நோக்கிற் றென்ப நுணங்கி யோரே”

—பங்காயனார், யா. வி. ப. 17

“யாப்பும்
பாட்டும் தூக்கும் தொடர்பும் செய்யுளை
நோக்கிற் றென்ப நுணங்கி யோரே”

—யா. கா. 1 உரைமேற்கோள்

“ எழுதப் படுதலின் எழுத்தே அவ்வெழுத்து
 அசைத்திசை கோடலின் அசையே அசைஇயைந்து
 சீர்கொள நின்றலில் சீரே சீரிரண்டு
 தட்டு நின்றலில் தளையே அத்தளை
 அடுத்து நடத்தலின் அடியே அடியிரண்டு
 தொடுத்துமுத லாயிற் றொடையே அத்தொடை
 பாவி நடத்தலிற் பாவே பாவொத்து
 இனமாய் நடத்தல் இனமெனப் படுமே ” 1

“ பந்தந் தளையின் பாற்பெய ராகும் ” 2

“ அ இ உ எ ஓக்குறில் ஐந்தே ” 3

“ ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஒள நெடில் ” 4

“ ககர முதல னகர இறுவாய்ப்
 பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப ” 5

“ மெய்உடம்பு உறுப்புஒற்று இவைதாம் ஒருபொருள்
 செய்யும் என்று செப்பினர் புலவர் ” 6

“ உயிர்ஈ ராறே மெய்மூ வாரே
 அம்மூ வாரும் உயிரொ டுயிர்ப்ப
 இருநூற் றொருபத் தாறுயிர் மெய்யே. ” 7

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 1

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 1

2 ?

3 நன்னூல் நூ. 64.

4 நன்னூல் நூ. 65.

5 தொல்காப்பியம் நூன் மரபு நூ. 9

பாடவேறுபாடு: “ னகர இறுவாய்ப்

பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப ”

—தொல். இளம்பூரணர் உரைப்பாடம்

6 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

7 பல்காயம், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 2

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

- “ அகர முதல ஓளகார இறுவாய்ப்
பன்னிரண் டெழுத்தும் உயிரென மொழிப ” 1
- “ குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே. ” 2
- “ அஃகேனம் ஆய்தம் தனிநிலை புள்ளி
ஒற்றிப் பால ஐந்தும் இதற்கே. ” 3
- “ நெடிலே குறிலிணை குறினெடில் என்றிலை
ஒற்றொடு வருதலொடு குற்றொற்று இறுதியென்று
ஏழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப ” 4
- “ எழுவகை இடத்துங் குற்றிய லுகரம்
வழுவின்றி வருஉம் வல்லாறு ஊர்ந்தே. ” 5
- “ வல்லெழுத் தாறோ டெழுவகை யிடத்தும்
உகரம் அரையாம் யகரமோ டியையின்
இகரமுங் குறுகும் என்மனார் புலவர். ” 6
- “ இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடில்
அளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே. ” 7

1 தொல்காப்பியம் நூன்மரபு நூ. 8.

பாடவேறுபாடு: “ ஓளகார இறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப ”

—தொல். இளம்பூரணர் உரைப்பாடம்

2 தொல்காப்பியம், மொழிமரபு நூ. 5.

3 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

4 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

5 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

6 அவிநயனார் நூற்பா, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 2
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

7 நன்னூல் நூ. 91.

“ ஐஒள வென்னு மாயீ ரெழுத்திற்கு
இகர வுகரம் இசைநிறை யாகும் ” 1

“ ஙஞ்ஞ நுன வயலள வாய்தம்
அளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகவே யவற்றின் குறியாம் வேறே. ” 2

“ மாத்திரை வகையால் தளைதம³ கெடாநிலை
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும். ” 4

“ கண்ணிமை கைந்நொடி யளவே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாரே. ” 5 6

“ உன்னல் காவே யூன்ற வரையே
முறுக்கல் முக்கால் விடுத்த லொன்றே ” 7

“ மூன்றுயி ரளபிரண் டாநொடி லொன்றே
குறிலோ டையெளக் குறுக்க மொற்றள
பரையொற் றிஉக் குறுக்க மாய்தங்
கால்குறண் மஃகா னாய்த மாத்திரை ” 8

என வரும். பிறவுமன்ன.

1 தொல்காப்பியம் மொழிமரபு நூ. 9.

2 நன்னூல் நூ. 92.

3 பாடவேறுபாடு : தளைதபக்

4 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 3
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

5 பாடவேறுபாடு : கண்ணிமை நொடியென அவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட வாரே.

—தொல். இளம். உரைப்பாடம்.

6 தொல்காப்பியம் நூன்மரபு நூ. 7.

7 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 4

8 நன்னூல் நூ. 99.

“ நெடிக் குறில்கள் தனித்தும் ஒற்றை யடுத்தும்வரின் நேரம்
சாய்ப்பரிய குறிலிணைகள் குறில்நெடில்கள் தனித்துந்
தமதுடன் ஒற்றடுத்தும்வரின் நிரையசையும் ஆமே ”

என்றது நெட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து வரினும் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசையாம்; குறில் இணைந்துவரினும் குறின்னெடில் இணைந்து வரினும், குறிலிணை ஒற்றடுத்துவரினும் குறின்னெடில் ஒற்றடுத்துவரினும் நிரையசையாம் என்றவாறு.

ஆ—என நெட்டெழுத்துத் தனியே வந்த நேரசை. ழி—எனக் குற்றெழுத்துத் தனியே வந்த நேரசை. செல்—எனக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து வந்த நேரசை. போர்—என நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து வந்த நேரசை. சின—எனக் குறில் இரண்டிணைந்து வந்த நிரையசை. தை—எனக் குறின்னெடில் இணைந்து வந்த நிரையசை. எழில்—எனக் குறிலிணை ஒற்றடுத்து வந்த நிரையசை. கலாம்—எனக் குறின்னெடில் ஒற்றடுத்து வந்த நிரையசை.

இவற்றுக்கு உதாரணம்:—

“ செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந் தீனவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்ட இடைநுழையு மத்யம்போன்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தெளித்ததே. ” 1

எனவரும். இதில் நேர்நிரை கூனுகொள்க.

“ அசையும் ” என்ற உம்மையால், நேர்பசை நிரைபசை என்னும் இரண்டுங்கூட்டி அசை நான்கென்பாருமுளர். (2)

சீர், சீர் வாய்பாடுகள், தளை

5 நிரல்இயற்சீர் நேர்நேர்தே மாநிரைநேர் புளிமா
நிரைநிரையே கருவிளமே நேர்நிரைகூ விளம்பின்
வருநேர்காய் வெள்ளைநிரை வரில்கனிவஞ் சிச்சீர்
மற்றுநேர் நிரைவரில்தண் ணிழல்நேர்நேர் தண்பூப்
பரவுநிரை நேர்நறும்பூ நிரைநிரைவந் தக்கால்
பகருநறு நிழல்ஆம்ஈ ரெட்டுஇவைநா லசைச்சீர்
விரவுவஞ்சி நாள்மலர்ஓ ரசைச்சீர்ஈ ரசைச்சீர்
மேவியபோல் தளைதமக்கு விளங்கிமரு விடுமே.

“ நிரல்இயற்சீர்...நேர்நிரை கூவிளம் ” என்றது, இந்த ஈரசைச்சீர் நான்கும் ஆசிரியச்சீர் என்றவாறு. நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநிரை நேர்நிரை எனவும், தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளம் எனவும் வரும்.

“ பின்வரும் நேர் காய் வெள்ளை ” என்றது, அவை நிரலே நிற்க, பின்னே வரும் நேர், நேர்நேர்நேர்: தேமாங்காய்: பிறவுமன்ன; இவை நாலும் வெண்சீர் என்றவாறு.

“ நிரைவரில் கனி வஞ்சிச்சீர் ” என்றது, இப்படியே பின்னே நிரை நாலும் வந்தால் நேர்நேர்நிரை: தேமாங்கனி; பிறவுமன்ன; இவை நாலும் வஞ்சிச்சீர் என்றவாறு.

“ மற்றும் நேர்நிரைவரில்...பகருநறுநிழல் ” என்றது, அவ்வாறு பின்னே நேர்நிரைவந்தால் நேர்நேர்நேர்நிரை: தேமாந்தண்ணிழல்: பிறவுமன்ன. அப்படிப் பின்னே நேர்நேர் வந்தால் நேர்நேர்நேர்நேர்: தேமாந்தண்பூ: பிறவுமன்ன. பின்னே நிரைநேர் வந்தால் நேர்நேர்நிரைநேர்: தேமாநறும்பூ: பிறவுமன்ன. பின்தான் நிரைநிரை வந்தால் நேர்நேர்நிரைநிரை: தேமாநறுநிழல்: பிறவுமன்ன. இவை பதினாறு பெதுச்சீரும் வஞ்சி.

“ நாள்மலர் ஓரசைச்சீர் ” என்றது, நாள் எனவும் மலர் எனவும் வருமிவையிரண்டும் ஓரசைச்சீர் என்றவாறு. ஆகச் சீர் முப்பது. இந்த ஓரசைச்சீருக்குத் தளை ஆசிரியச் சீருக்குரைத்த தளையெனக் கொள்க.

“நிரல்” என்பதனையும் “பின்” என்பதனையும் எல்லாவற்றிற்கும் தீபமாக ஒட்டிக்கொள்க.

“இயற்சீ ராசிரி யச்சீ ரகவற்
சீரென மொழிப சிறந்திச னோரே.” *

வாய்பாடு :—

நேர்நேர்—தேமா
நிரைநேர்—புளிமா

நிரைநிரை—கருவிளம்
நேர்நிரை—கூவிளம்

இவை ஆசிரியச்சீர்.

நேர்நேர்நேர்—தேமாங்காய்
நிரைநேர்நேர்—புளிமாங்காய்
நிரைநிரைநேர்—கருவிளங்காய்
நேர்நிரைநேர்—கூவிளங்காய்

இவை வெண்சீர்.

நேர்நேர்நிரை—தேமாங்கனி
நிரைநேர்நிரை—புளிமாங்கனி
நிரைநிரைநிரை—கருவிளங்கனி
நேர்நிரைநிரை—கூவிளங்கனி

இவை வஞ்சிச்சீர்.

நேர்நேர்நேர்நிரை—தேமாந்தண்ணிழல்
நிரைநேர்நேர்நிரை—புளிமாந்தண்ணிழல்
நிரைநிரைநேர்நிரை—கருவிளந்தண்ணிழல்
நேர்நிரைநேர்நிரை—கூவிளந்தண்ணிழல்

எனவும்;

நேர்நேர்நேர்நேர்—தேமாந்தண்பூ
நிரைநேர்நேர்நேர்—புளிமாந்தண்பூ
நிரைநிரைநேர்நேர்—கருவிளந்தண்பூ
நேர்நிரைநேர்நேர்—கூவிளந்தண்பூ

எனவும்;

நேர்நேர்நிரைநேர்—தேமாநறும்பூ
நிரைநேர்நிரைநேர்—புளிமாநறும்பூ
நிரைநிரைநிரைநேர்—கருவிளநறும்பூ
நேர்நிரைநிரைநேர்—கூவிளநறும்பூ

எனவும்;

தேர்நேர்நிரைநிரை—தேமாநறுநிழல்
நிரைநேர்நிரைநிரை—புளிமாநறுநிழல்
நிரைநிரைநிரைநிரை—கருவிளநறுநிழல்
தேர்நிரைநிரைநிரை—கவிளநறுநிழல்

எனவும் வரும்; இவை பொதுச்சீர்.

நாள் மலர் என்பன ஓரசைச்சீர்.

இவற்றிற்கு உதாரணம் :—

“ குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வரையர மகளிர் புரையுஞ் சாயலன்
ஐயன் அரும்பிய முலையன்
செய்ய ஞாயினன் மார்பினன் சுணங்கே. ” 1

இவ்வாசிரியப்பாவினுள் நான்காசிரியவுரிச்சீரும் வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

“ பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேர்
உன்னேனென் றாமுலக்கை பற்றினேத்—கென்னோ
மனனொடு வாரியல்லா மல்குநீர்க் கோழி
புனைபடன் பேரே வரும் ” 2

இவ்வெண்பாவன்னுள் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

“ சுறமறிவன துறையெல்லாம்
இறவீன்பன வில்லெல்லாம்
மீன்றிவன கிடங்கெல்லாம்
தேன்றாழ்வன பொழிலெல்லாம்
எனவாங்கு

1 இங்குறுநூறு 253, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 11
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 9

2 முத்தொள்ளாயிரம் 104, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 12
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 9

தண்பணை தழீஇய வீடுக்கை
மண்கெழு நெடுமதின் மன்ன னாரே.” 1

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சிர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“அங்கண்வானத் தமரசரும்
வெங்கனியானை வேல்வேந்தரும்
வடிவார்குந்தல் மங்கையரும்
கடிமலரேந்திக் ககழந்திறைஞ்சக்
சிங்கஞ்சுமந்த மனியணைமீசைக்
கொங்கவிரசோகின் குளிர்நிழற்கீழ்ச்
செழுநீர்ப்பவளத் தீரன்காம்பின்
முழுமதிபுரையு முக்குடைநீழல்
வெங்கண்வினைப்பகை விளிவெய்குப்
பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைப்ப
ணந்தசதுட்டய மவையெய்த
நனத்தலையுலகுட னவைநீங்க
மந்தமாருக மருங்கசைப்ப
அந்தரதுந்துயி நின்றியம்ப
இலங்குசாமரை யெழுந்தலமர
நலங்கிளர்நீழமழை நனிசெரிதர
இனிதிருந்(து)
அருவிணறி நடாத்திய வாதீதன்
திருவடி பரவுதும் சித்திபெறற் பொருட்டே” 2

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் பொதுச்சிர் பதினாறும் அடிதோறும்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுண்டயர்
நெஞ்சத் தவல விலர்” 3

இவ்வெண் பாவினுள் “இலர்” என நிறையணைச் சீராயினவாறு
கண்டுகொள்க.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 12

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 22

2 திருப்பாமாலை, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 13, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 9

3 திருக்குறள் 1072, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 14

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 9

“ பாலொடு கேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலையி றாறிய நீர் ” 1

இவ்வெண்பாவினுள் ‘ நீர் ’ என நேரசைச் சராயினவாறு கண்டுகொள்க.
பிறவுமன்ன. இனி, ஓரசைச்சீருக்குத் தளை வருமாறு:—

“ உரிமை யின்க னின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணாள்
செருமதி செய் தீமையாள்
பெருமை கொன்ற வென்பவே ” 2

இம்முச்சீரடி வஞ்சி விருத்தத்துள் ‘ மழை ’ ‘ செய் ’ என்னும் அசைச்
சீர்கள் இயற்சீரே போலக்கொண்டு, வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாமலும்
ஒன்றியும் வந்தமையால், முறையே இயற்சீர் வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையு
மாயின. (3)

தளை வகைகள்

- 4 மருவுவிளம் முன்னர்நிரை நிரையொன்றா சிரியம்
மாமுன்னேர் வரின்நேரொன் றாசிரியத் தளையாம்
விரவியகாய் முன்னர்நேர் வெண்சீர்வெண் டளையாம்
மீட்டும்காய் முன்னர்நிரை கலித்தளையாம் மின்னே
கருதுகவி முன்னர்நேர் ஒன்றாத வஞ்சி
கனிமுன்நிரை ஒன்றியவஞ் சித்தளையாம் மாமுன்
நிரையும்விளம் முன்னேரும் இயற்சீர்வெண் டளையாம்
நிழல்கனியாம் பூக்காயாம் நிகழ்பொதுச்சீர்த் தளைக்கே.

என்பது சூத்திரம். விளமென நிற்ப நிரையென வருவது நிரை
யொன்றாசிரியத்தளை; மாவெனநிற்ப நேரென வருவது நேரொன்றாசிரியத்

1 திருக்குறள் 1121, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 14
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 9

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 15
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 11
சித-4

தளை; காயென நிற்ப நேரென வருவது வெண்சீர்வெண்டளை; காயென நிற்ப நிரையென வருவது கலித்தளை; கனியென நிற்ப நேரென வருவது ஒன்றாத வஞ்சித்தளை; கனியென நிற்ப நிரையென வருவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை; மாவென நிற்ப நிரையென வருவதும் விளமென நிற்ப நேரென வருவதும் இயற்சீர் வெண்டளை; தண்ணிழற்சீருக்கும் நறுநிழற்சீருக்கும் கனிச்சீருக்குரைத்தாங்குத் தளைகொள்க; தண்பூச்சீருக்கும் நறும்பூச்சீருக்கும் காய்ச்சீருக்கு உரைத்த தளையே கொள்க.

இவற்றுக்கு உதாரணம் :—

“ தீகுமழை தலைஇய வீருனீற வீசும்பின்
வீண்ணதி ரீமிழ்சை கடுப்பப்
பண்ணமைந் தவர்தேர் சென்ற வாரே ” 1

இது நிரையொன்றாசிரியத்தளையும் நேரொன்றாசிரியத்தளையும் வந்த செய்யுள்.

“ பொன்னார மார்பின் ”

—இது வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையும் வந்த செய்யுள்.

“ செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் ”

—இது கலித்தளையான் வந்த செய்யுள்.

“ சுறமறிவன துறையெல்லாம் ”

—இஃது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையும் ஒன்றாத வஞ்சித்தளையும் வந்த செய்யுள்.

நாலசைப் பொதுச்சீருக்குத் தளை முன்னர்க் காட்டிய ‘ அங்கண் வானத்து ’ என்னும் வஞ்சிப்பாவினுட் கண்டுகொள்க. (4)

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 19

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 11

அடி, தொடை வகைகள்
பாக்களின் அடிச்சிறுமை, பெருமைகள்

5 நிகழ்இருசீர் குறளடிமுச் சீர்சிந்து நாற்சீர்

நேர்ஒடுஅள வடிஐஞ்சீர் நெடிஸடிஆறு ஆதி
திகழ்தருசீர் கழிநெடில்லெள் ளடிஇரண்டு மூன்றுஆ
சிரியம்வஞ்சி மூன்றுகலி நான்குஇழிபு பெருமை
அகல்பொருள்மட்டு எழுத்துஅசைசீர் அடிஅந்தம் ஆதி
யாம்அந்தா தித்தொடையே அடிமுழுதும் ஒருசொல்
புகல்வதுஇரட் டைத்தொடையாம் மோனைமுத லாகப்
புகன்றதொடை புகலாது புகல்வதுசெந் தொடையே.

“ நிகழ்இருசீர் ..அகல்பொருள்மட்டு ” —என்பதற்கு உதாரணம்
வருமாறு :—

“ திரைத்த சாலிகை
நிரைத்த போனிரந்
திரைப்ப தேன்களே
விரைக்கொண் மாலையாய் ” 1

இஃது அடிதோறும் இருசீராதலால், குறளடியான் வந்த செய்யுள்,

“ இருது வேற்றுமை யின்மையாற்
சுருதி மேற்றறக் கத்தினோ
டரிது வேற்றுமை யாகவே
கருது வேற்றடங் கையினாய் ” 2

இஃது அடிதோறும் முச்சீராதலால், சீந்தடியான் வந்த செய்யுள்.

1 குளாமணி—744, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 24

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

2 குளாமணி—742, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 24

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

“ தேம்பழத் தீவியநீர் மூன்றுத் தீம்பலா
மேம்பழத் துளிந்தன சுளையும் வேரீடி
மாம்பழக் கனிகளு மதுத்தண் மட்டமுந்
தாம்பழத் துனசில தவள மாடமே. ” 1

இஃது அடிதோறும் நாற்சீராதலால் அஷ்டபாசன் வந்த செய்யுள்.

“ வென்றான் வீணையின் றொகையாய விரிந்து குள்கண்
ஒன்றாய்ப் பரந்த உணர்வின்னொழி யாது முற்றுஞ்
சென்றான் திகழுஞ் சுடர்குழைநீர் மூர்த்நீ யாகி
நின்றான் அடிக் கீழ்ப் பணிந்தார்வினை நீங்கி நின்றார். ” 2

இஃது அடிதோறும் ஐஞ்சீராதலால் நெடிலபாசன் வந்த செய்யுள்.

“ இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக
ளெனப்பெயர்ந் தினவண்டு புடைகுழி
நரைக்க ளென்னுமக் குழம்புக
டிகழ்ந்தெழு நடங்கீய விலயத்தால்
திரைக்க ரங்களிற் செழுமலைச்
சந்தனத் தீரள்களைக் கரைமேல்வைத்
தரைக்கு மற்றிது குணகடற்
றிரையொடு பெருகுதல தவியரே. ” 3

இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிலபாசன் வந்த செய்யுள்.

1 குளாமணி—49, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 24

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

2 குளாமணி—1, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 24

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

3 குளாமணி—877, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

“ கணிகொண்ட லர்ந்த நறுவேங்கை யோடு
 கமழ்கின்ற காந்த ளிதழால்
 அணிகொண்ட லர்ந்த வனமாலை சூடி
 அகிலாவி குஞ்சி கமழ
 மணிகுண்ட லங்க ளிருபாலும் வந்து
 வரையாக மீது தீவளத்
 துணிகொண்ட லங்கு சுடர்வேலி னோடு
 வருவானி தென்கொல் துணிவே. ” 1

இஃது எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

“ மூவடிவி னாலிரண்டு சூழ்கடகும் நாண
 முழுதுலகு மூடி முளைவயிரம் நாறிச்
 தூவடிவி னாலிலங்கு வெண்குடையின் நீழற்
 சுடரோயன் னுபேற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
 சேவடிகள் தாமரையின் சேயிதழ்கள் தீண்டச்
 சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதீர்கள் பாயப்
 பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து
 புலன்கொளா வாலெமக்கெம் புண்ணியர்தங் கோவே. ” 2

இஃது எண்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

“ இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியி னெதிர்த்த தாரையை
 இலங்கு மாழியின் விலங்கியோள்
 முடங்கு வாலுனை மடங்கன் மீமிசை முனிந்து சென்றுடன்
 முரண்ட ராசனை முருக்கியோள்
 வடங்கொண் மென்முலை நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி
 வளங்கொள் பூண்முலை மகிழ்ந்தகோள்
 தடங்கொள் தாமரை யீடங்கொள் சேவடி தலைக்கு வைப்பவர்
 தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே. ” 3

இஃது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

1 குளாமணி—1327, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

2 குளாமணி—1904, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13, 29

“கொங்கு கங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு

கூடி நீடு மோடை தெற்றி

வெங்கண் யானை வேத்தர் போந்து வேத கீத

நாத வென்று நின்று தாழ

அங்க பூர்வ மாதி யாய வாதி நூல்

வீதி யோது மாதி யாய

செங்கண் மாலை காலை சென்று சேர்நர் சேர்வர்

சோதி சேர்நக சித்தி தானே.” 1

இது பதினாறாம் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள். பிறவும் வந்துழிக் கண்டு கொள்க.

“பாலொடு தேன்கலந் குற்றே பணிமொழி

வாலையி றாறிய நீர்”

இஃது இரண்டடியான் வெண்பாவிற்சூச் சிறுமை வந்தவாறு.

“முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே

மலையன் ஒள்வேற் கண்ணி

முலையம் வாரா முதுக்குறைந் தனளே” 2

இது மூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்சூச் சிறுமை வந்தவாறு.

“செல்வப்போர்”—இது நான்கடியாற் கலிப்பாவிற்சூச் சிறுமை வந்தவாறு.

“செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி

அங்கணிலத் தலரகுந்திப்

பொழிற்காஞ்சி நீழற்றயினும்

செழநீர்

நல்வயற் கழனி யூரன்

புகழ்த லானாப் பெருவண் மையனே.” 3

இது மூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்சூச் சிறுமை வந்தவாறு. பிறவுமன்ன.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 32, 73

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 15

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 15.

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 15

இனி, “எழுத்துஅரை சீர்.....செத்தொடையே” என்பதற்கு உதாரணம்,
அந்தாதீத்தொடை வருமாறு:—

“உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதிக ழுவிரிமதி
மதிநல வழுக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பெரற்புடை யாசனம்
ஆசனத் தீருந்த தீருந்தொளி யறிவன்
ஆசனத் தீருந்த தீருந்தொளி யறிவன
அறிவுசே குள்ளமோ டகுந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்தரஃ பென்ம
பன்னகுஞ் சிறப்பின் விண்ணை அறவே.” 1

இது தாள்சந்தாதீத் தொடையும் வந்த செய்யுள். இனி இரட்டைத்தொடை
செத்தொடைகள் வருமாறு:—

“ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
விளக்கிநிற் சீறெரி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டும் பூவின் திரும்.” 2

இஃது ஓரடிமுழுதும் வந்தமொழியே வந்தமையால் இரட்டைத்தொடை.

“பூத்த வேங்கை விடான்சினையேறி
மயீனினம் அகவும் நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே.” 3

1 திருப்பாமாலை, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 52

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 18

தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் நூ. 98, இளம். மேற்கோள்

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 51, 53

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 18

தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூ. 91, பேரா., இளம். மேற்கோள்

3 தமிழ்தொறி விளக்கம்—17, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 50

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 18

தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூ. 100, பேராசிரிய
ருரை மேற்கோள்

இது மோனை முதலாகிய தொடையின்றி வந்தமையாற் செந்தொடை;
பிறவுமனை. (5)

தொடை வகைகள், தொடை விகற்பங்கள்

- 6 தொடைஎழுவாய் எழுத்துஒன்றின் மோனைஇயைபு இறுதி
சொல்லிரண்டாம் எழுத்துஒன்றின் எதுகைபொருள் மொழிகள்
உடன்முரணின் முரண்அளபு வருதல்அடி அளவே
உயர்இருசீர் இணைதல்இணை முதலொடுமுன் நாஞ்சீர்
அடைபொழிப்பு நடுஇருசீர் அகறல்ஒருஉ அடியின்
அடர்தருமுச் சீர்கூழை முதல்அயற்சீர் நீங்கல்
கெடலருமேற் கதுவாயே ஈற்றயற்சீர் நீங்கல்
கீழ்க்கதுவாய் சீர்முழுதும் கிடைத்திடில்முற் நாமே.

“தொடைஎழுவாய் எழுத்து ஒன்றின் மோனை” — என்றது, அடிதோறும் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடிமோனைத்தொடை. “இயைபு இறுதி” என்றது, அடிதோறும் இறுதியெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடை. “சொல்லிரண்டாம் எழுத்து ஒன்றின் எதுகை” என்றது, அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடியெதுகைத்தொடை. “பொருள் மொழிகள் உடன் முரணின் முரண்” என்றது, பொருளானே யாயினும், சொல்லானேயாயினும் அடிதோறும் முதன்மொழிக்கண் மறுதலைப் படத் தொடுப்பது அடிமுரண்தொடை. “அளபு வருதல் அடிஅளவே” என்றது, அடிதோறும் முதன்மொழிக்கண் அளபுவரத் தொடுப்பது, அடியளபுடைத்தொடை. “உயர்இருசீர் இணைதல்இணைசீர்முழுதும் கிடைத்திடில் முற்றாமே” என்றது, முன்சொன்ன மோனை இயைபு எதுகை முரண் அளபு என்னும் இவ்வைந்தினும் இணை பொழிப்பு ஒருஉ கூழை மேற்கதுவாய் கீழ்க்கதுவாய் முற்று என்னும் இவை ஏழுகூட்டி உறழ முப்பத்தைந்து தொடையாம்; எ-று. வரலாறு:- இணைமோனைத்தொடை, பொழிப்புமோனைத்தொடை, ஒருஉமோனைத்தொடை, கூழைமோனைத்தொடை, மேற்கதுவாய் மோனைத்தொடை, கீழ்க்கதுவாய் மோனைத்தொடை, முற்றுமோனைத்தொடை எனவும், இவ்வாறே இயைபு எதுகை முதல்யவற்றோடு ஒட்டியும் ஆகத் தொடை ரூபத்தைந்தாமாறு சுண்டுக்கொள்க.

" மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படர
 மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
 மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
 மாலை வந்த வாதையின்
 மாயோள் இன்னுயிர்ப் புறத்திறத் தற்றே. " 1

இஃது அடிதோறும் முதலெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் அடிமோனைத்தொடை.

" இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியும் அணங்கே
 நம்மா மேனிச் சுணங்குமார் அணங்கே
 ஆடமைத் தோளிக் கூடலும் அணங்கே
 அரிமநர் மழைக்கணும் அணங்கே
 திருநதற் பொறித்த திலதமும் அணங்கே. " 2

இஃது அடிதோறும் இறுதியெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் அடியியையுத்தொடை.

" தேம்பழத் தீவியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
 மேம்பழத் தளிந்தன சுளையும் வேரிய
 மாம்பழக் கனிகளும் மதுத்தண் டட்டமுந்
 தாம்பழத் துளசில தவள மாடமே. " 3

இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் அடியெதுகைத்தொடை.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 35, 37

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 18, 41

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 40

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 18

3 சூளாமணி—49, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 24

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

“ இருள்பரத் தன்ன மாதீர் மருங்கில்
நிலவுக்குவித் தன்ன வெண்மணல் ஒருநிறை
இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னின் அன்ன நுண்டா திறைக்கும்
சீறுகுடிப் பரகவர் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கணும் உடையவால் அணங்கே. ” 1

இஃது அடிதோறும் முதற்சீர் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் அடியுண்டுதொடை.

“ ஆஅ அளிய அலவன்றன் பார்ப்பினோ
மஇர் இரைகொண் டரளைப் பள்ளியுள்
தூஉம் திரையலைப்பத் துஞ்சா திறைவான்றோள்
மோ வலைப்பட்ட நம்போல் நறுநூல்
ஓடி உழக்கும் துயர். ” 2

இஃது அடிதோறும் அளபெடுத்தொன்றியத் தொடுத்தமையால் அடியளபெடைத்தொடை.

இனி இணைமோனை முதலாகிய தொடை வருமாறு:

“ அணிமலர் அசோகின் தளிர்நலம் கவற்றி
அரிற்றூற் கிண்கிணி அரற்றும் சீறடி
அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் அகற்றி
அகன்ற அல்குல் அந்நுண் மருங்குல்
அகும்பிய கொங்கை அவ்வளை அமைத்தோள்
அவிர்மதி யணைய திருநதல் அரிவை
அயில்வேல் அனுக்கி அம்பலைத்(து) அமர்த்த
கருங்கயல் நெடுங்கண் நோக்கமென்
திருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே. ” 3

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 38
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 18

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 41
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 18

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 35
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 20

இதனுள் இணையோனை முதலாகிய ஏழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“ மொய்த்துடன் தளழும் முகிலே பொழிலே
மற்றதன் அயலே முத்துறழ் மணலே
நீழலே இவியதன் அயலது கடலே
மாதர் நகிலே வல்லே இயலே
வில்லே நுநலே வேற்கண் கயலே
பல்லே தவளம் பாலே சொல்லே
புயலே குழலே மயிலே இயலே
அகனாள்
இவ்வயின் இவ்வுரு இயங்கலின்
எவ்வயி னோரும் இழப்பர்தம் நிறையே. ” 1

இதனுள் இணையியை முதலாகிய ஏழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“ மொன்னின் அன்ன மொறிகுணங் கேந்திப்
பன்னருங் கோங்கின் நன்னலங் கவற்றி
மின்னவீர் ஒளிவடந் தாங்கி மன்னிய
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி
என்னையும் இடுக்கண் துன்னுநிக் தின்னடை
அன்ன மென்பெடை போலப் பன்மலர்க்
கன்னியம் புன்னை இவ்விறல் துன்னிய
மயிலேய் சாயல் வாணுதல்
அயில்னேல் உண்கணைம் அறிவுதொலைத் தளவே. ” 2

இதனுள் இணையெதுகை முதலாய ஏழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 40

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 20

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 36

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 29

“ சீறடிப் பேரகல் அல்குல் ஒல்குடி
 கருங்கிய நுகப்பிற் பெருகு வடந்தாங்கிக்
 குவிந்துகணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து
 சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்
 வெள்வனைத் தோளும் சேயரிக் கருங்கணும்
 இருக்கையும் நிலையும் ஏந்தெழில் இயக்கமும்
 துவர்வாய்த் தீஞ்சொலும் உவந்தனை முனியா(து)
 என்றும் இன்னணம் ஆகுமதி
 பொன்சூழ் நெடுவேற் போர்வல் லோயே. ” 1

இதனுள் இணைமுரண் முதலான ஏழுவிசிற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“ தாஅட் டாஅ மரைமலர் உழக்கீர்
 பூஉக் குவளைப் போடி கருந்தீக்
 காஅய்ச் செந்தெற் கறித்துப் போடிய
 மாஅத் காஅள் மோடிட் டெருமை
 தேளம் முனலிடைச் சோஷர் பாஅல்
 மீஇன் ஆஅந் துகளுஞ் சீஇர்
 ஏள நாஅ நீஇன் நீஇர்
 ஊரன் செய்த கேண்மை
 ஆய்வனைத் தோளிக் கலரா னாவே ” 2

இதனுள் இணையளபெடைத்தொடை முதலாகிய ஏழுவிசிற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (6)

(தொடை முற்றும்)

உறுப்பியல் முற்றும்.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 38

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 20

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 41

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 20

2. செய்யுளியல்

7. ஆர்வெண்பா அகவல்கலி வஞ்சிப்பா நான்கின்

அளவடிவெண் பாச்செப்பல் இசைமுச்சீர் அந்தம்

கூர்காக பிறப்புநாள் மலர்முடிவுசு படிவெண்

குறள் குறள்வெண் பா இரண்டாய் ஓர் ஆசுநர் ஆசு
நேருகினும் தனிச்சொல்பெற்று ஒன்றிரண்டு விகற்பம்

நேரிசைவெண் பாத்தனிச்சொல் இன்றிஅடி நான்காய்ப்
பார்விகற்பம் ஒன்றுபல இன்னிசைவெண் பாஅப்

படிஅடிசு ராறுவரும் பஃறொடைவெண் பாவே.

என்பது நுத்திரம்.

“ஆர்வெண்பா அகவல்கலி வஞ்சிப்பா நான்கின்” எ—து. வெண்பா, அகவற்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனப் பா நான்காம். ஆரென்னும் விதப்பினால் இனமாவன:- தாழிசை, துறை. விருத்தம் என வரும். அவையாவன:- வெண்பா, வெணடாழிசை, வெண்துறை, வெள்விருத்தம் எனவும்; ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத் தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் எனவும்; கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம் எனவும்; வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் எனவும் வரும். இவற்றிற்குதாரணம் முன்னர்க்காட்டுதும்.

“அளவடி வெண்பாச் செப்பலிசை முச்சீர் அந்தம் கூர் காக பிறப்பு நாள் மலர் முடிவு” என்பது நான்கு பாவினும் வெண்பாவாயது. அளவடியுஞ் செப்பலோசையும் முடிவிலடி முச்சீருங் காக பிறப்பு நாள் மலரென்னும் முச்சீருள் முடிவிற்கும் பெற்று வருமென்பது—வெண்பாக்களுக்குப் பொதுவிலக்கணம்.

“நாடி வெண்குறள்” என்பது இரண்டடியாய் வருவது குறள் வெண்பாவாகு.

“குறள்வெண்பா இரண்டாய் ஓர் ஆசு நர் ஆசு நேருகினும் தனிச்சொல்பெற்று ஒன்றிரண்டு விகற்பம் நேரிசைவெண்பா” என்பது குறள்வெண்பா இரண்டாய் ஓராகு பெற்றும் ஈராகு பெற்றும், உம்மையால் ஓராகம் ஈராகம் பெறாதுமாய், எடுத்த எதுகைக்கேற்ற தனிச்சொல் பெற்று ஒருவிகற்பமாகியும் இருவிகற்பமாகியும் வருவன நேரிசைவெண்பா.

“ தனிச்சொல்லிற் அடி நான்காய்ப் பார் விகற்பம் ஒன்று பல இன்னிசை வெண்பா ” என்பது, தனிச்சொல்லிற் நாலடியாய் ஒரு விகற்பமும் பல விகற்பமுமாகி வருவன இன்னிசை வெண்பா.

“ அப்படி அடி ஈராறு வரும் பஃறொடை வெண்பா ” என்பது இன்னிசை வெண்பாப் போலத் தனிச்சொல்லிற் ஒரு விகற்பமும் பலவிகற்பமும் பெற்று ஐந்தடி முதலாகப் பன்னிரண்டடியாவும் வருவன பஃறொடைவெண்பா என்றவாறு.

இவற்றிற்கு உதாரணம் :—

“ பொன்னார மார்மீற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேர்
உன்னேனென் றாமுலக்கை பற்றினேற்—கெள்ளோ
மனனொடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புனைபடன் பேரே வரும். ” 1

இஃது அளவடியானுஞ் செப்பலோசையானும் வந்தமைபால் வெண்பா.

“ இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியும் அணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமார் அணங்கே
ஆடமைத் தோளிக் கூடலும் அணங்கே
அரிமதர் மழைக்கணும் அணங்கே
திருநகற் பொறித்த திலதமும் அணங்கே. ” 2

இஃது அளவடியானும் அகவலோசையானும் வந்தமைபால் ஆசிரியப்பா.

“ அரிதாய் அறனெய்தி அருளிபோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய் பகைவென்று பேணாமைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியும் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றதம் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாய் வலிப்பல்யான் கேளினி;

இது நாவு.

1 இந்நூலின் 11ஆம் பக்க அடிக்குறிப்பு எண் 2ஐக் காண்க.

2 இந்நூலின் 21ஆம் பக்க அடிக்குறிப்பு எண் 2ஐக் காண்க.

அடிதாங்கும் அளவன்றி அழலன்ன வெம்மையால்
கடியவே கனங்குழாய் காடென்றார் அக்காட்டுள்
சூடியடிக்க கயந்தலை கலக்கிய சின்னிரை
விடியுட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவும் உரைத்தனரே;

இன்பத்தின் இகந்தொர்இ இலைதீந் உலவையால்
துன்புறஉந் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
அன்புகொள் மடப்பெடை அசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவும் உரைத்தனரே;

கன்மீசை ஹெய்னரடக் கனைகதிர் தெறுதலால்
துன்னகுஉந் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள்
இன்னிழல் இன்மையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவும் உரைத்தனரே.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்கு.

(குனிச்சொல்)

இனைநலம் உடைய கானஞ் சென்றார்
முனைநலம் வாட்டுநர் அல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழில் உண்கணும் ஆடுமால் இடனே " 1

இது கூறிதகம்

இஃது அளவடியானும் துள்ளலோசையானும் வந்தமையால் கவிப்பா.

" சுறமறிவன துறையெல்லாம்
இறவீன்பன வில்லெல்லாம்
மீன்றிவன கிடங்கெல்லாம்
தேன்றாழ்வன பொழிலெல்லாம்
எனவாங்குத்

1 கலித்தொகை 11, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 27

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 22

தண்பணை தழீஇய இருக்கை
மண்கெழு நெடுமதில் மன்ன னாரே. ” 1

எனவும்,

“தொன்னலத்தின் புலம்பலைப்பத் தொடித்தோண்மேல்
பன்னலத்த கலந்தொலையப் பரிவெய்தி
என்னலத்தகை இவ்வென்னென எழில்காட்டிச்
சொன்னலத்தொகைப் பொருள்கருத்தி விற்பிறந்தாங்கு
எனப்பெரிது
கலங்களுர் எய்தி விடுப்பவுஞ்
சிலம்பிடைச் செலவுஞ் சேணிவந் கற்றே. ” 2

எனவும், இவை, குறளடி சிந்தடியானுந் தூங்கலோசையானும்
வந்தமையால் வஞ்சியா எனவரும்.

இனி வெண்பாவுக்கு வரலாறு:—

“அரிய வரைகண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—தெரியீற்
கரிய வரைநிலையார் சாயந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு. ” 3

இது காஃ என முடிந்தது.

“உருவுகண் டெள்ளாமை ஓவண்டும் உருள்பெருந்தோர்க்கு)
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து. ” 4

இது பிறப்பு என முடிந்தது.

1 இந்நூலின் 12-ஆம் பக்க அடிக்குறிப்பு எண் 1 ஐக் காண்க.

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 26, 90
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 60
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

4 திருக்குறள் 667, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 59
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

“யாலொடு தேன்கலத் தற்றே யணிமொழி
வாலையி றுறிய நிர்” 1

இது நான் என முடிந்தது.

“பொன்னார மாரீரில் வரும்”

இது மலர் என முடிந்தது.

அடைவே காசு பிறப்பு நான் மலர் எனவும் சுற்றடி முச்சீரும் வந்தவாறு
கண்டுக்கொள்க.

இனி ‘யாலொடுதேன்’ எனவும், ‘உருவுகண்டெள்ளாமை’ எனவும்,
ஒரு விகற்பத்தானும் இரு விகற்பத்தானும் வந்தமையாற் குறள்வெண்பா.

“தடமண்டு தாமரையின் தாதா டலவன்
இடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைஞெண்டு
நூழிக் கதவடைக்கும் புத்துரே பொய்கடிந்து
ஊழி நடாயினான் ஊர்” 2

எனவும்,

“அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—தெரியிற்
கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு” 3

எனவும், இவை இரண்டு குறள்வெண்பா நடுவு முதற்றொடைக்கேற்ற
தனிச்சொல்லால் அடிநிரம்பி இரண்டு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும்
வந்தமையால் இருகுறள்நேரிசைவெண்பா.

1 திருக்குறள் 667, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 59
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 60
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 60
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23
சித-9

“கருமமுத் உள்படாப் போகமுத் துவ்வாத்
தருமமுத் தக்கார்க்கே சென்ரா--ஒருதிலையே
முட்டின்று ழுன்று முடியுமேல் அஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்” 1

எனவும்,

“வஞ்சியே னென்றவன்றன் ஊருரைத்கான் யானுமவன்
வஞ்சியான் என்பதனால் வாய்நேர்த்தேன்--வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியேன் என்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ.” 2

எனவும்,

ஓரசையானும் ஈரசையானும் ஆசிட்டு இருவிகற்பத்தானும் ஒருவிகற்பத்
தானும் வந்த இருகுறணேரிசை வந்தவாறு கண்டுகொள்க

இனி:—

“வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றும் வாணான்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரார் நார்.” 3

இது, நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒருவிகற்பத்தால் வந்த
இன்னிசைவென்பா.

1 நாலடியார், அறிவுடைமை 10, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 60

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23.

3 நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல் 9, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை

மேற்கோள், நா. 57

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 24

“ இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுக—இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக—தன்னொடு
செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க—வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி வீடல்.” 1

இஃது அடிதோறும் ஒருஉத்தொடைவிரவிப் பலவிகற்பத்தான் வந்த
இன்னிசைவெண்பா.

“ இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது
மீன்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை ஒல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்.” 2

இஃது இருவிகற்பத்தால் வந்த இன்னிசைவெண்பா.

பிறவுமன்ன.

“ சேற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்வேல்
கூற்றறந் மெய்மீறிற் பகழி பொருகயல்போல்
தோற்றந் தொழில்வடிவு தம்முள் தடுமாற்றம்
வேற்றுமை இன்றியே ஒத்தன மாவேடர்
ஆற்றுக்கால் ஆட்டியர் கண்.” 3

இஃது ஐந்தடியான் வந்த ஒரு விகற்பப் பஃறொடைவெண்பா.

1 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 24

2 நாலடியார், அறன் வலியுறுத்தல் 6,

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 24

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 62

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 24

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை. செய்யுளியல் நூ. 114

“ மன்மாடக் கூடல் மதுரை நெடுந்தெருவில்
 என்னொடு தின்றார் இருவர் அவருள்ளும்
 பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லோ பொன்னோடைக்
 கியானைநன் றென்றாளும் அந்நிலையன் யானை
 எருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேற் றென்னை
 திருத்தார்நன் றென்றேன் தியேன். ” 1

இஃது ஆறடியான் வந்த பலவிகற்பப் பஃறோடை வெண்பா.

“ வையக மெல்லாம் கழலியாம்; வையகத்துச்
 செய்யகமே நாற்றிசையின் தோயங்கள்; -செய்யகத்து
 வான்குடும்பே தொண்டை வளநாடு; -வான்குடும்பின்
 சாறேயந் நாட்டுத் தலையூர்கள்; -சாறட்ட
 கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாம்; -கட்டியுள்
 தானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
 ஆனேற்றான் கச்சி யகம் ” 2

இது பலவிகற்பத்தான் வந்த பஃறோடைவெண்பா.

(1)

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 62

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 24

தொங்காப்பியம் இளம்பூரணருரை, செய்யுளியல் நூ. 114

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 82

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 24

8 பலஅடியாய் அளவில்லாய் ஒருஉ எதுகை இரண்டாம்
 பாதங்கள் தொறும்பெறினும் வெள்ளடிகுன் றாவாம்
 கலிவெண்பா நேரிசை இன் னிசைபோல்முன்று அடியேல்
 கருதப்பேர் சிந்தியல்ஒப்பு ஈரடிசெந் துறைசுற்று
 இலதாடிகுன் றுதல்குறட்டாழிசைஅடிமுன் றாய்ச்சிந்து
 சுற்றடியாய் இறல்வெண்டாழிசைஅடிமுன்று ஈறுஏழ்
 குலவடி அந் தற்குறையுந் வெண்டுறைநான் கடியும்
 கொண்டுஅடிகள் தொறும் தனிச்சொல் பாவல்வெளி விருத்தம்.

“பலஅடியாய் அளவில்லாய்” எ—து பலவடிகளாலும் பஹோடை
 வெண்பா முதலான வெண்டாக்கள் போல அடிவரையறுத்துச் சொல்லாமல்
 அளவிலாத அடிகளையுடைத்தாய்;

“ஒருஉஎதுகை இரண்டாம் பாதங்கள் தொறும் பெறினும்” எ—து இரண்
 டாமடிகள்தொறும் தனிச்சொல்லாகிய ஒருஉவெதுகையைப் பெறினும்.

“பெறினும்” என்பதனால் ஒருஉவெதுகை பெறாமலுமாய்;

“வெள்ளடி குன்றாவாம் கலிவெண்பா” எ—து வெள்ளடிக்குச் சொன்ன
 இலக்கணங்களிற் குறையாமல் வருவது கலிவெண்பா;

“நேரிசை இன்னிசைபோல் மூன்று அடியேல் கருதப் பேர் சிந்தியல்” எ—து
 நேரிசை வெண்பாப் போலத் தனிச்சொற்பெற்றும் இன்னிசை வெண்பாப் போலத்
 தனிச்சொலின்றியும், மூன்றடியாய் வருமாயின் அவ்வப்பெயராலே நேரிசைச்
 சிந்தியல் வெண்பாவென்றும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவென்றும்
 கொள்க. “பெயர் கருது” என்பதனால், அவைபோல ஒரு விகற்பமும் பல
 விகற்பமும் கொள்க.

“ஒப்பு ஈரடி செந்துறை” எ—து இரண்டடியும் தம்முள் ஒத்துவருவது
 வெண்செந்துறை;

“சுற்றுஇலதாடி குன்றுதல் குறட்டாழிசை” எ—து பல சீராய் சுற்றடி
 குறைத்து வருவது குறட்டாழிசை; (இவ்விண்ணொடு குறட்டாவினம்.)

“அடிமுன்றாய்ச் சிந்து சுற்றடியாய் இறல் வெண்டாழிசை” எ—து மூன்றடி
 யாய் முடிவிலடி முச்சீராய் முடிவது வெண்டாழிசை.

“ அடிமுன்று ஈறுஏற் குவடி அந்நம் குறையும் வெண்டுறை ” எ—து முன்றடி முதலாய் ஏழடியுறாய் முடிவிலடி குறைந்து வருவது வெண்டுறை.

“ நான்கடியும் கொண்டு அடிகளினொறும் தனிச்சொல் பரவல் வெளிவிருத்தம் ” எ—து நான்கடியும் முன்றடியும் பெற்று அடிதோறும் இறுதியொருசொல் தனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத்தம். எ—று. உம்மையான் முன்றடியும் கொள்ளப்பெற்றது.

உதாரணம்:—

“ கடர்த்தொடஇ கேளாய் தெருவில்நாம் ஆறும்
மணற்சிறில் காலிற் சிதையா வடைச்சய
கோதை பரிந்து வர்ப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நான்
அன்னையும் யானும் இருக்கேமா இல்லிரே
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
அடற்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழாய்
உண்ணுநீர் ஊட்டிவா என்றான் எனயானும்
தன்னை யறியாது சொன்றேன்மற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமத்திட்டு
அன்னா பரிவனொருவன் செய்ததுகான் என்றேனா
அன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையான்
உண்ணுநீர் விக்கினான் என்றேனா அன்னையும்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்லான்போல் நோக்கி நகைக்கூட்டிஞ்
செய்தாவைக் கள்வன் மகன். ” 1

என்னும் பாட்டும் மடல் போல்வன பிறவும் தனிச்சொல்லின்றி வந்தி கலிவென்பா.

“ வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்காற்றேற் செவ்வது வஞ்சியா—முட்கா(து)
எதிருன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நெரச்சி
அதுவளைத்தல் ஆகும் உழிஞை—அதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கார்
செருவென் றதுவாகை யாம். ” 1

என்னும் பாட்டு முதலாயின போல்வன பிறவுந் தனிச்சொற் பெற்று வந்த
கவ்வென்பா.

“ நற்கொற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
கற்றும்வண் டார்ப்பய் புடைத்தானே--பொற்றேரான்
பாலைநல் வாயின் மகள் ’ 2

எனவும்,

“ அறிந் தானை யேத்தி யறிவாங் கறிந்து
செறிந் தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்பச்--சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு. ” 3

எனவும், இவை, முன்றடியால் நேரிசை வெண்பாப்போல் இரண்டாமடி
யினிற்றுதி தனிச்சொற் பெற்று இரு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த
மையால் நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

1 பழைய செய்யுள், வீரசோழியப் பெருந்தேவனாருரை மேற்கோள், கா. 106

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 59, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 25

தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை, செய்யுளியல் நூ. 114

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 59

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 25

“ நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியந் தீண்டி
மீறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி
மறநாட்டுப் பெண்டி ரடி. ” 1

எனவும்,

“ சுரையாழ அம்மீ மீதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை. ” 2

எனவும், இவை, முன்றடியால் இன்னிசைவெண்பாப் போலத் தனிச் சொல்லின்றி ஒரு விகற்பத்தானும் இரு விகற்பத்தானும் வந்தமையால் இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

“ முல்லை முறுவலித்துக் காட்டின மெல்லவே
சேயீதழிக் காந்த ஓடுப்பின்ற போயினார்
தீண்டேர் வரவுரைக்குங் கார். ” 3

இதுவும் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

“ ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை. ” 4

எனவும்,

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 59

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 25

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை, செய்யுளியல் நூ. 114

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 59, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 25

தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை செய்யுளியல், நூ. 114

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 59

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 25

4 முதுமொழிக்காஞ்சி 1, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 19, 37, 63

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 26

“கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை
என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.” 1

எனவும், இவை, ஒழுகியவோசையும் விழுமிய பொருளும் பெற்று,
இரண்டடியுந் தம்முனொத்து வந்தமையால் குறள்வெண்செந்துறை.

“நண்ணுவார்வினை தையநாடொறு நற்றவர்க்கர சாயஞானநற்
கண்ணினானடியே யடைவார்கள் கற்றவரே.” 2

எனவும்,

“நீலமாகடல் நீடுவார்திரை நின்றபோற் பொங்கிப் பொன்று மாங்கவை
காலம்பால் காலஞ்சென்றயின் செல்வர் யாக்கை கழிதலுமே.” 3

எனவும், இவை, பலச்சீராய் ஈற்றடி குறைந்து இரண்டடியாய் வந்தமை
யால் குறட்டாழிசை. (உரைத்த இரண்டுங் குறட்பாவினமே.)

“நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்.” 4

இது, முன்றடியாய் ஈற்றடி முச்சீராய்ப் பிறதளைவிரவி வெண்பாப்
போல முடிந்தமையால் வெண்டாழிசை.

1 கொன்றைவேந்தன் 1, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 63

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 26

2, 3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 64

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 26

4 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 15, 66

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 27

“ குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலைய செங்காந்தட் குலைமேற் பாய
அழலெரியின் முழ்கினவால் அந்தோ அநியஎன் றாயல்வாழ் மந்தி
கலுழ்நனபோல் தெஞ்சயர்ந்து கல்லருவி தூஉம்
நிழல்வரை நன்னாடன் நீப்பனோ வல்லன். ” 1

இது, நான்கடியாய் நற்றடியிடுண்டு சீர்குறைந்து வந்த ஓரொலி
வெண்டுறை.

“ ஆவா வென்றே அஞ்சினர் ஆழந்தார்—ஒருசாரார்
கூக வென்றே கூவினி கொண்டார்—ஒருசாரார்
மாமா வென்றே மாயந்தார் நீந்தார்—ஒருசாரார்
ஏகீர் நாகீர்! என்செய்தும் என்றார்—ஒருசாரார். ” 2

எனவும்,

“ கொண்டல் முழங்கினவால் கோயம் பரந்தனவால்—என்செய்கோயான்
வண்டு வரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவால்—என்செய்கோயான்
எண்டிசையும் தோகை யீயைத்தகவி ஏங்கினவால்—என்செய்கோயான். ” 3

எனவும், அடிதோறும். நாற்றிராய் நான்கடியாலும் முன்றடியாலும்
வந்து அடிதோறும் இறுதியிலே ஒருசொல்லே தனிச்சொல்லாக வந்தமைபால்
வெளிவிருத்தம். (2)

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 15, 67

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 27

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 37, 88

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 27, 41

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 27

ஆசிரியப்பாவின் வகையும் இனமும்

- 9 பாவுஅகவல் அகவலிசை அளவடிசுற் றயலில்
பாதமுச்சீர் நேரிசை எவ் வடியும் அள வொத்தல்
அருநிலைமண் டிலம் இடைச்சீர் குன்றல் இணைக் குறளாம்
ஆதிநடு அந்தம் உறின் அடிமறிமண் டிலஆ
சிரியம்முன் றடிஒத்தல் தாழிசை நானு அடியாய்ச்
சீரிடையில் குறைதல் இடை மடக்கல் ஈற் றயலின்
மருவடி நை வதுதுறைநான் கடிஒத்து ஆறு ஆதி
வளர்ச்சீர்கள் பலவருதல் ஆசிரிய விருத்தம்.

என்பது சூத்திரம்.

“ பாவுஅகவல்.....நேரிசை ” என்பது, அகவலோசையும் அளவடியும் உடைத்தாய் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருவது நேரிசையாசிரியப்பா;

“ எவ்வடியும் அளவொத்தல் அருநிலைமண்டிலம் ” என்பது, எல்லாவடியுந் தம்முள் ஒத்துமுடிவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா;

“ இடைச்சீர் குன்றல் இணைக்குறளாம் ” என்பது, இடையிடையே இரு சீரடியானும் முச்சீரடியானும் வருவது இணைக்குறளாசிரியப்பா;

“ ஆதி நடு அந்தம் உறின் அடிமறிமண்டில ஆசிரியம் ” என்பது, எல்லா வடியும் முதல்நடு இறுதியாக உச்சரித்தாலும் பொருள் ஒத்து முடிவது அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பாவாம்;

“ முன்றடி ஒத்தல் தாழிசை ” என்பது, முன்றடியுந் தம்முளொத்து வருவது ஆசிரியத்தாழிசை;

“ நான்கடியாய்ச் சீர் இடைகுறைதல் இடைமடக்கல் ஈற்றயலின் மருவடி நைவது துறை ” என்பது, நான்கடியாய் இடையிடையே சீர்குறைந்தும் இடைமடக்கியும் ஈற்றயலடி குறைந்தும் வருவது ஆசிரியத்துறை;

“ நான்கடி ஒத்து ஆறு ஆதி வளர்ச்சீர்கள் பலவருதல் ஆசிரியவிருத்தம் ” என்பது, நான்கடியுந் தம்முளொத்து அடிகடோறும் அறுசீர் முதலான சீரையுடைத்தாய் வருவது ஆசிரியவிருத்தம் என்றவாறு.

இவற்றிற்கு உதாரணம் :

“ அணிமலர் அசோகின் தனித்தலங் கவற்றி
அரிக்குரற் கிண்கிளி அரற்றும் சிறி
அம்பொற் கொடூர் நெடுந்தேர் அகற்றி
அகன்ற அல்குல் அந்நண் மருங்குல்
அகும்பிய கொங்கை அவ்வளை அமைத்தோள்
அவிர்மதி யணைய திருநதல் அரிவை
அயில்வேல் அணுக்கி அம்பலைத்(து) அமர்த்த
கருங்கயல் நெடுங்கண் நோக்கமென்
திருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே ” 1

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையால் நேரிசை ஆசிரியப்பா.

“ வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பாலின்
சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தாங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே. ” 2

இஃது அளவடியாய் எல்லாவடியுந் தம்புள் ஒத்து வந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

“ நீரின் தண்மையுந் தீரின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீருஞ்
சாரல் நாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாவே. ” 3

1 பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 35

பாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 20

2 குறுந்தொகை 18, பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 53, 74

பாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

3 பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 72

பாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 23

தொல். செய். இளம்பூரணருரை, பேராசிரியருரை நா. 66

“ சிறியகட் பெற்றனே எமக்கீயு மன்னே
 பெரியகட் பெற்றனே
 யாம்பாடத் தான்மகிழ்த் துண்ணு மன்னே
 சிறுசோற் றானும் நவியல கலத்தன் மன்னே
 பெருஞ்சோற் றானும் நவியல கலத்தன் மன்னே
 என்மொடு தடிபடு வழியெல்லாம் எமக்கீயும் மன்னே
 அம்பொடு வேல்துழை வழியெல்லாத் தாவிற்கு மன்னே
 தரத் தம நாயுத் தன்கையாற்
 புலவு நானும் என்றலை தைவருமன்னே
 அருத்தலை இரும்பாணர் அகன்மண்டைத் துணையுரி
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண் பாளை சோர
 அஞ்சொல் துண்டேநீர்ச் சிப் புலவர் நாவீற்
 சென்றுவீழ்த் துன்றவன்
 அருகிறத் தியங்கிய வேலே
 ஆசா கெத்தை யாண்டுகள் கெல்லோ
 இவிய் பாடுநரு மில்லைப்
 பாடுந குக்கொன் றிருநரு மில்லை.
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொள் மாமலர்
 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்(று)
 சயாது வியும் உயிர்குவப் பலவே. ” 1

இவை இடையாடிகள் ஒரு சீரும் இரு சீருங் குறைந்து வந்தமையால்
 இணைக்குறளாகியியப்பா.

“ சூரல் பம்பிய சிறுகான் யானே
 சூர மகளிர் ஆரணங் கிவரே
 வாரல் எனிலே யானஞ் சுவலே
 சாரல் நாட நீவர லானே. ” 2

இஃது எல்லாவாடியும், முதல்நடு இறுதியாக, உச்சரித்து, அடிமறிமண்டிலம்
 ஆமாறு கண்டுகொள்க.

1 புறநானூறு 235, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 72

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 28

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 73, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 28

தொல். செய். இளம்பூரணருரை மேற்கோள், நூ. 113

“ கன்று குணிலாக் கனியுதித்த மாயவன்
இன்றுதம் மானுள் வருமேல் அவன்வாயிற்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி ! ”

“ பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவன்
சங்குநம் மானுள் வருமேல் அவன்வாயில்
ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி ! ”

“ கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லைநம் மானுள் வருமேல் அவன்வாயில்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி ” 1

இவை மூன்றடியாய் ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால்
ஆசிரியத்தாழிசை.

“ வானுற நிமிர்ந்தனை வையகம் அளந்தனை
பான்மதி வீடுத்தனை பல்லுயிர் ஓம்பினை
நீன்ற வண்ணனின் நிறைகழல் தொழுகனம் ” 2

இது தனியே வந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

“ கொன்றார்த் தமைந்த குருமுகத் தெழீன்றிக் குருதிக்
கோட்டின விருந்தாட் பெருங்கைக்
குன்றாமென வன்றாமெனக் குமுறா நின்றன
கொடுத்தொழில் வேழம்;

1 சிலப்பதிகாரம் 17:1—3, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 75

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 29

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 75

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 29

வென்றார் தமைந்த விளங்கொளி யினம்பிறைத்

துளங்குவா ளிலங்கெயிற் றழலுளைப் பகுஉத்தா
ளதிரும் வானென வெதிருங் கூற்றெனச்
சுழலா நின்றன சுழிக்கண் யாளி;

சென்றார் தமைந்த சிறுநுதி வள்ளுகிர்

பொறியெருத் தெறுழ்வளிப் புலவுநா நழல்வாய்ப்
புனலாமெனக் கனலாமெனப்
புகையாநின்றன புலமானேற்றை;

என்றாங் கிளையினை யியங்கலி னெந்திறத்

திவிவரல் வேண்டலந் தவிவர லெனத்தலை
விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறி குறும்பிடை
யிதுவென் னெனவது நோனார் காவிர
விடைக்கள வுளமது கற்றோரது கற்பன்றே. ' 1

இது நான்கடியாய் முதலடியும் முன்றாமடியும் பதினான்கு சீராய் ஏனையடியிரண்டும் பதினாறு சீராய் இடையிடை குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

“ இரங்கு குயில்முழவா இன்னிசையாழ் தேனா

அரங்கம் அணிபொழிலா ஆடும்போலும் இளவேனில்
அரங்கம் அணிபொழிலா ஆடு மாயின்
மரங்கொல் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்த திளவேனில். ” 2

இது நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 16, 25, 76

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 29

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 52, 76, 85

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 29

“ கரைபொரு காண்யாற்றங் கல்லதர் எம்முள்ளி வருதிராயின்
அரையிருள் யாமத் தடுபுலி யேறஞ்சி யகன்று பேரக
நரையறு மேறுநங் கைவேலஞ்சு நும்மை
வரையர மங்கையர் வெனவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ. ” 1

இது நான்கடியாய் சுற்றயலடி குறைந்து வந்த ஆசிரியத்துறை.

“ இரைக்கும் அஞ்சிறைப் பறவைகள் ” 2

இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

“ கணிகொண் டலர்ந்த ” 3

இஃது எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

“ இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியின் ” 4

இஃது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

“ கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாதரோடு ” 5

இது பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

(3)

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 76

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை மேற்கோள், செய்யுளியல் நூ. 175

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 29

2 குளாமணி 877, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

3 குளாமணி 1327, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

4, 5 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 25

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 13

கலிப்பா வகை

- 10 ஆசுதில்இசை துள்ளல்அள வடிகலிப்பாத் தரவுஒன்(று)
 அடைவில்தாழிசைமுன்றும் தனிச்சொல்சுரி தகமாம்
 மாசுஇலநேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா அளவே
 மன்சிந்து குறள்அடித்தாழிசைப்பின்பு வருமேல்
 ஏசில்அம்போதரங்கஓத்தாழிசைக்கலிப்பா; இவற்றோ(டு)
 இடைஅரா கர்வரில்வண் ணகஓத்தாழிசையே;
 பேசியவெண்பாஇயைந்து சிந்தடியீற் றடியாய்ப்
 பிறதளைதன் றளையோசை பெறுவதுவெண் கலிப்பா.

“ஆசுதில்இசை துள்ளல் அளவடி கலிப்பா ” எ—து, துள்ளலோசையினையும் அளவடியினையும் உடையது கலிப்பா.

“தரவு ஒன்று அடைவில் தாழிசை முன்றுத் தனிச்சொல் சுரிதகமாம் மாசுஇல நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா ” எ—து, தரவொன்றும் தாழிசை முன்றுத் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமுமாய் வருவது நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா;

“அளவே மன்சிந்து குறள்அடித் தாழிசைப் பின்பு வருமேல் ஏசில் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா ” எ—து, முன்போலத் தரவுத் தாழிசையும், பின்பு நாற்சீரடியானும் முச்சீரடியானும் இருசீரடியானும் வந்த அம்போதரங்கமும் உடைத்தாய்த் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றுவருவது அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

“இவற்றோ(டு) இடை அராகம் வரில் வண்ணக ஓத்தாழிசையே ” எ—து, இந்த அம்போதரங்க உறுப்பையும் உடைத்தாய்த் தாழிசைக்கும் அம்போதரங்கத்துக்கும் இடையே அராக உறுப்பைப் பெற்றுவருவது வண்ணக ஓத்தாழிசைக் கலிப்பா.

“பேசிய வெண்பா இயைந்து சிந்தடி ஈற்றடியாய்ப் பிறதளை தன்றளை யோசை பெறுவது வெண்கலிப்பா ” எ—து, வெண்பாவின் நடைத்தாய் ஈற்றடி சிந்தடியாய்த் தன்றளையாகிய கலித்தளையையும் பிற தளையையும் பெற்றுக் கலிப்போசையினையுடைத்தாய் வருவது வெண்கலிப்பா எ—று.

இவற்றிற்கு உதாரணம் :—

வானொடுங்கன் பனிகூர வண்ணம்பே றாய்த்தீர்து
தோணெடுந் தகைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூணொடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ;

இது தரவு.

தூருடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய என்பவால்
மீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவரோ பெரியவரே;
சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய என்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பரோ நமையரே;
சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீலவே என்பவன்
புலம்படைந்த நலந்தொலையப் போவரோ பொருளிலரே;

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

(குனிச்சொல்)

அருளினும் இலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் மேரொடுந் பாணையிற் பொலிந்தே ” 1

இது கரிதகம்.

இது, தரவு முன்றடியாய்த் தாழிசை மூன்றும் இரண்டடியாய்த் தனிச் சொற்பெற்று முன்றடியாசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா.

கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்துக்
கடல்கெழு கணைசுடரிற் கலந்தொளிதும் வரலுளைய
அழல்வீரீ சுழல்செங்கண் அரிமாவாய் மலைந்தாணைத்
தாரொடு முடிமீதிரத் தமனியப் பெரிபொங்க
ஆர்புனல் இழிகுருதி அகலிடம் உடனணைப்பக்
கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமனி தடக்கையோய்;

இது தரவு.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 82

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 30

முரைசேதிர வியன்மதுரை முழுதூதந் தலைபனிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியொடு முடியிறப்புண் டயர்ந்தவண் நிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுதின் புகழாமோ;

கலியென வியனுலகங் கடந்துட னனிதடுங்க
வலியியல் அவிராழி மாறெதிர்த்த மருட்சோர்வு
மாணாதார் உடம்போடு மறம்பிதிர னெதிர்கலங்கிச்
சேனுயர் நெடுவிகம்பிற் சிதைத்ததுதின் சினமாமோ;

படுமணி இனதிரைகள் பரந்துடன் இரிந்தோடக்
கடுமுரண் எதிர்மலைந்த காரொளி எழிலேறு
வெளிநொடு மருப்பொசிய வீழ்ந்துதிறல் வேறாக
எருமனி பெருந்தொழுவில் இறுத்ததுதின் விகலாமோ;

இவை புன் றுத் தாழினி.

இலங்கொளி மரகத எழில்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅல் தின்னிறம்;

விரியினர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசும்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையும் திண்ணுடை;

இவை பேரெண்.

கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை;
தண்கடர் உறுபகை தவிர்த்த ஆழியை;
ஒனியியல் உவணம் ஒங்கிய கொடியினை;
வனிமிகு சகடம் மாற்றிய அடியினை;

இவை அளவெண்.

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீஇ;
புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீஇ;
நீரகல மளந்தோய் நீஇ!
நிழற்கழும் படையோய் நீஇ.

இவை இடையெண்.

ஊழி நீஇ; உலகு நீஇ; உருவு நீஇ; அருவு நீஇ;
ஆழி நீஇ; அருஞ் நீஇ; அறமு நீஇ; மறமு நீஇ;

இவை சிற்பெண்.

எனவாங்கு,
(குனிச்சொல்)

அடுத்தால் ஒருவந்ற் பரவுதும் எங்கோன்
 பொருகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழில் மார்வீற்
 கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரீப்
 புயலுற்று தடக்கைப் போர்வேல் அச்சுதன்
 பொன்றுழதிர் கடலுலகம் முழுதுடன்
 ஒன்றுழி திகிரி உருட்டுவோன் எனவே.

இது கீரீதகம்.

இஃது எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டவை குறைந்து முச்சீரடி நான்கும் இருசீரடி யெட்டுமாய் வந்த அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கவிப்பா. எட்டும் பதினாறுமென்பன குறையாமல் வந்தவாறு, யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டு கொள்க.

விளங்குமணிப் பகம்பொன்வின் விரீத்தமைத்துக் கதிர்கான்று
 துளங்குமணிக் கணைகழற்கால் துறுமலர் நறும்பைந்தார்ப்
 பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பகட்டெழில் நெரிஞ்சிக்
 குஞ்சுக்கொண்ட மணிப்பூனோய்! குறையீரந்து முன்னாட்கண்
 மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்கும் அல்லார்க்கும்
 தாயாகித் தலையளிக்குத் தண்டுறை ஊரகேள்;

இது தாவு.

காட்சியாற் கலப்பெய்தீ எத்தீறத்துங் கதிர்ப்பாகி
 மாட்சியாற் றிரியாத மரபொத்தாய் கரவினாற்
 மீணிநலம் பெரிதெய்தீப் பெருந்தடந்தோள் வனப்பழிய
 அணிநலத் தவியேவந் தருளுவதும் அருளாமோ;
 அன்பினால் அமுதனைஇ அறிவினாற் மீறிதீன்றிப்
 பொன்புனை பூணாகம் பசப்பெய்கப் பொழிவிடத்துப்
 பெருவரைத்தோள் அருளுதற் கிருளிடைத் தமியையாக்
 கருவரைத்தோள் கதிர்ப்பீக்குங் காதலுங் காதலோ;
 பாங்கனையே வாயிலாப் பல்காலும் வந்தொழுகுந்
 தேங்காத கரவினையுந் தெளியாத இருளிடைக்கட்
 குடவரைவேய்த் தோளினைகள் குளிர்ப்பீப்பான் தமியையாய்த்
 தடமலர்த்தார் அருளுநின் தகுதியுந் தகுதியே;

இவை முன்றுந் தாழிசை.

- 1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 83
 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 30
 தொல் செய். பேராசிரியருரை மேற்கோள், நூ. 146

காதுறு முறிசெறி தடமலர் இடைமீட்ட
 கழலென வீரவனபொழில்;
 போதுறு நறுவீரை புதுமலர் தெரிதரு
 கருநெய்தல் வீரவனகழி!
 நீதுறு தீரமறு கெனநனி துணையொடு
 சீவமொடு பிணைவனதுறை;
 முதுறும் ஒலிகளி நுரைகரு திரையொடு
 கழிகொடர் புடையதுகடல்;

இவை நான்கும் அராகம்.

கொடுத்திற் றல் உடையன சுறவேறு கொட்பதனால்
 இடுங்கழி இரவகுடல் வேண்டாமென் றுரைத்திலமோ;
 கருநீரத் தொழுவனிக் கரம்பெரி துடைமையால்
 இகுநீரத் கொடுகானல் இரவாரல் என்றிலமோ;

இவை நாற்சீர் ஈடி இரண்டு அம்போதரங்கம்.

நாணொடு கழிந் தன்றால் பெண்ணரசி நலத்தகையே;
 துஞ்சலும் ஒழிந்தன்றால் தெசுடித்தேனீ கடங்கண்ணே;
 அரற்றொடு கழிந்தன்றால் ஆரீகுளும் ஆயீழைக்கே;
 நயம்பொடு கழிந்தன்றால் நன்னினும் நன்னுதற்கே;

இவை நாற்சீர் ஓடி நான்கு அம்போதரங்கம்.

அத்திறத்தா லரைந்தன தேள்;
 அலர்தற்கு மெலிந்குள கண்;
 பொய்த்துரையால் புலந்த முகம்;
 பொன்விறத்தாற் போர்த்த முலை;
 அழலினால் அரைந்த நகை;
 அணியினால் ஒசிந்த திடை;
 குழலினால் அவர்ந்த முடி;
 குறையினாற் கோடிற்று நிறை;

இவை முச்சீர் ஓடி எட்டு அம்போதரங்கம்.

உட்கொண்ட தகைத்தொருபால்; உலகறிந்த அலத்தொருபால்;
 கட்கொண்டல் துளித்தொருபால்; கழிவெய்தும் படித்தொருபால்;
 பரிவுறுஉந் தகைத்தொருபால்; படர்வுறுஉம் பசப்பொருபால்;
 இரவுறுஉந் துயரொருபால்; இனினைந்த எழிற்றொருபால்;
 மெனீவுறுஉந் தகைத்தொருபால்; விளர்ப்புவந் தடைத்தொருபால்;
 பொலிவுசென் றகன்றொருபால்; பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால்;
 காதலிற் கதிர்ப்பொருபால்; கட்படாத் துயரொருபால்;
 ஏதிலர்ச்சென் றணைந்தொருபால்; இயனாணிற் செறிவொருபால்;

இவை இருசீர் ஓரடிப் பதினாறு அப்போதாங்கம்.

எனவாங்கு,

(தனிச்சொல்)

இன்னதீவ் வழக்கம் இத்திறம் இவன்நலம்
 என்னவும் முன்னாள் துன்னாய் ஆகிக்
 கலந்தவ ணிலைமை ஆயினு நலந்தகக்
 கிளையொடு கெழீஇய தனையவிழ் கோதையைக்
 கற்பொடு காணிய யாமே
 பொற்பொடு பொலிகவும் புணர்ச்சி தானே.†

இது சுரிதகம்.

இது தரவு தாழிசை அராகம் அம்போதாங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகம்
 என்னும் ஆறுறுப்பும் குறைவின்றி வந்த வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

வாளார்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல் வம்பனுங்கக்
 கோளார்த பூணாகங் குழையுளக் கோட்டெருத்தின்
 மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையால் வந்தேத்தக்
 சோலைதாழ் மீண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவர்க்குச் சொன்னுறையால்
 மனையறமுந் துறவறமுந் மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும்
 வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீடொடுகட் டிவையுரைத்த
 தொன்மைசால் மிகுணத்துந் துறவரைசைத் தொழுதேத்த
 நன்மைசால் வீடெய்து மாறு." 2

இது, கலித்தளை தட்டுக் கவிதையாசை தழுவி வந்தமையால் வெண்கலிப்பா.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 84

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 31

2 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 31

“ ஏர்மலர் நறுங்கோதை எருத்தலைப்பா இறைஞ்சித்தன்
 னார்மலர்த் தடங்கண்ணார் வலைப்பட்டு வருந்தியபின்
 தார்வரை அகல்மார்பன் தனிமையை அறியுங்கொல்
 சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து.” 1

இஃது ஆசிரியநிரையசைத் தணையான்வந்த வெண்கலிப்பா, (4)

கொச்சகக்கலி, கலிப்பா இனம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சிப்பா இனம்

11. பெறுதரவு தரவினையே சிலபலதாழிசையால்

பிறழ்விலவும் மயங்கினவுன் அப்பெயர்க்கொச்சகமாம்

இறுதிநீண் (டு) அளவொத்தல் பலவடிதாழிசையே;

எழில்ஐஞ்சீர் அடிநான்கு கலித்துறைநேரடிநான் (கு)

உறுதல்கலி விருத்தம் இசை தூங்கல் அடி குறன்சிந்து

ஒடுதனிச் சொல் பெற்றுஅகவல் இறும்வஞ்சி இருசீர்

அறை அடிநான் (கு) ஒருமுன்று தாழிசை ஆவ் கவந் (று) ஒன் (று)

ஆய்துறைமுச் சீரடிநான் காம்வஞ்சி விருத்தம்.

என்பது சூத்திரம்.

“ பெறுதரவு தரவினையே... ..கொச்சகமாம் ” எ—து, தரவொன்றே வந்தால் தரவுகொச்சகக் கலிப்பா எனவும், தரவிரண்டாய் வந்தால் தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும், சில தாழிசை வந்தால் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும், பல தாழிசை வந்தால் பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும், பலவடியும் மயங்கி வந்தால் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா எனவும் பெயராம்.

“ இறுதிநீண் டு... ..தாழிசைய ” எ—து, பலவடியாய் எல்லாவடியுத் தம்முள் அளவொத்து ஈற்றடி நீண்டவருவது கலித்தாழிசை.

“ எழில்ஐஞ்சீர்... ..கலித்துறை ” எ—து, ஐஞ்சீரால் வரும் நாலடியை யுடையது கலித்துறை.

“நேடி நான்குறுதல் கலிவிருத்தம்” எ—து, நாற்சீர் நாலடியாய் வருவது கலிவிருத்தம்.

(இனி, வஞ்சிப்பாவுக்கு வரலாறு)

“இசை தூங்கல் அடி.....அகவலிறும் வஞ்சி” எ—து. தூங்கல் ஓசையினை உடைத்தாய், இருசீரடியினையும் முச்சீரடியினையும் உடைத்தாய்த் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தான் முடிவது வஞ்சிப்பா. (‘குறள் சிந்தொடு’ என்னும் விதப்பீனால், குறளடி வஞ்சிப்பாவென்றும் சிந்தடி வஞ்சிப்பாவென்றும் பெயருடன் வழங்கும் என்க.)

“இருசீர் அறை அடி.....தாழிசை” எ—து, இருசீர் நாலடியாய் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருவது வஞ்சித்தாழிசை.

“ஆங்கவற்று ஒன்று ஆம் துறை” எ—து. அந்தத் தாழிசையொன்று தனியே வருவது வஞ்சித்துறை.

“முச்சீடி நான்காம் வஞ்சிவிருத்தம்” எ—து, முச்சீர் நாலடியாய் வருவது வஞ்சிவிருத்தம் எ—து.

இவற்றுக்கு முறையே உதாரணம் வருமாறு :—

“செல்வம்போர்க் கதக்கண்ணன்.....மருமம்பாய்த் தொளித்ததே”¹
இது, சுரிதகமில்லாத தாவுகெச்சகக்கலிப்பா.

“குடநிலைத் தண்டறவிற் கோலலர் எடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிறொர்தித் தாங்குவனத் தோன்றப்போய்க்
கலையினொடு முயலியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப

எனவாங்கு,

1 பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 20, 32, 78, 86

2 பாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 11, 15, 21, 32

ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதல் முனையும்
காணுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாரே.” 1

இது தனிச்சொற் பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற தரவுகொச்சக்கலிப்பா.

“வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனாம்
கொடிபடு வரைமாடக் கூடலார் கோமானே;

இது தரவு.

எனவாங்கு,
(தனிச்சொல்)

துணைவனைத்தோள் இவன்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தார் அருளுமேல் இதுவதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே;

இது தரவு.

அதனால்,
(தனிச்சொல்)

செவ்வாய்ப் பேகை இவள்திறந்
தெவ்வா றாங்கொலி. தெண்ணிய வாரே?.” 2

—சுரிதகம்.

இஃது. இடையிடை தனிச்சொற்பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற தரவினைக்
கொச்சக்க் கலிப்பா. இனிச் சுரிதகமில்லாததூஉம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

“பகுஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
படைப்பரிமான் தேர்னொடும் பரந்துலவு மறுகிவிடைக்
கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே;

இது தரவு.

ஆங்கொருசார்,

-
- 1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 22, 86
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 21, 32, 38

- 2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 86
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 32
சித-14

உச்சியார்க் கிறைவனாய் உலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனாப் பாவித்தார்
வச்சிரங்கைக் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே;

ஆங்கொருசார்,

அக்காலம் அணிநிறைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
சக்கரங்கைக் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே;

ஆங்கொருசார்,

(தனிச்சொல்)

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனாப் பாவித்தார்
வேல்கண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே!

இவை மூன்றும் தாழிசை.

அதாஅன்று,

(தனிச்சொல்)

கொடித்தேர் அண்ணல் கொற்கைக் கோமான்
இன்புகழ் ஒருவன் செம்பூட் சேனய்
என்றுநனி யறித்தனர் பலரே; தானும்
ஐவருள் ஒருவனின் றறியல் ஆகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் மொலிந்தே. " 1

இது கரிதகம்.

இஃது. இடையிடையே தனிச்சொற்பெற்று, நேரிசையொத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டுத் தன்றனையான் வந்தமையாற் சிஃறாழிசைக்
கொச்சகக்கலிப்பா.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 86

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 32

விரசோழியம், யாப்பு, பெருந்தேவனாரூரை மேற்கோள், கா. 12

“ தண்மதியேர் முகத்தாளைத் தனியீடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியும் உடனிறையும் உடன்றளர முன்னாட்கண்
கண்மதியோர்ப் பீவையின்றிக் காரிகையின் திறைகவந்து
பெண்மதியின் மகிழ்த்தநின் பேரஞும் மீறிதாமோ;

இது தாவு.

இளநலம் இவள்வாட இரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெண்பல் தாழ்குழல் தளர்வாளோ;

தகைநலம் இவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநலம் இவள்வாடி வருந்தியில் இருப்பாளோ;

அணிநலம் இவள்வாட அரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணிநலம் மகிழ்மேவி மாசொடு மடிவாளோ;

நாம்பிரியேம் இவியென்று நன்னுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியேம் எனவுரைத்த உயர்மொழியும் பழுதாமோ;

குன்றளித்த தீரன்தோளாய் கொம்புனத்துக் கூடியஞான்(று)
அன்றளித்த அருண்மொழியால் அருளுவதும் அருளாமோ;

சில்பகனும் ஊடியக்கால் சிலம்பொலிச்சி நடிபரவிப்
பல்பகனும் தலையளித்த பனிமொழியும் பழுதாமோ;

இவை ஆறும் தாழிசை.

எனவாங்கு,

(தனிச்சொல்)

அரும்பெறல் இவளினும் தரும்பொருள் அதனினும்
பெரும்பெறல் அரியன வெறுக்கையும் அற்றே

அதனால்,

விழுமிய தறிமதி வாழி

கெழுமிய காதலில் தரும்பொருள் சிறிதே.” 1

இது சுரிதகம்.

இது, நான்கடித் தரவும் ஈரடித் தாழிசையாறும் தனிச்சொல்லும்
ஆசிரியச் சுரிதகமுமாய் வந்தமையாற் பஃதாழிசைக் கொச்சுக்ககலிப்பா.

“ மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முணும்போன்
 றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
 நுரைநிலத் தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
 இரைநயந் திறைகூரும் ஏமஞ்சால் துறைவகேள்;

மலையென மழையென மஞ்செனத் திரையொங்கிக்
 கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பீணும்
 விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி இறக்கலா
 தெழுமுந்தீர் பெயர்ந்தோடும் ஏமஞ்சால் துறைவகேள்;

இவையிரண்டுத் தூவு.

கொடிபுரையும் நழைநகம்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோன்
 தொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டும் துறவலனே என்றியால்;

கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைஇய சிறுபுறத்தோள்
 தெண்பனிகண் உகக்கண்டுத் தீரியலனே என்றியால்;

நீர்பூத்த நிரையிதழ்க்கண் நின்றொசிந்த புருவத்தோள்
 பீர்பூத்த நுதல்கண்டும் பீரியலனே என்றியால்;

கனைவரல்பாற் றிருகரைபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்த்து
 நிணையுமென் நிலைகண்டும் நீங்கலனே என்றியால்;

வீழ்குடரில் நெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கல்லாத்
 தாழுமென் நிலைகண்டுத் தாங்கலனே என்றியால்;

கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் களைதுணை பீறிதின்றிப்
 புலம்புமென் நிலைகண்டும் போகலனே என்றியால்;

இவை ஆறும் தாழிசை.

அதனால்,

(தனிச்சொல்)

அடும்பம லீறும்பின் நெடும்பணை மிசைதொறுங்
 கொடும்புற மடலிடை ஓடுங்கிள குருகு;

செறிதரு செருவிடை எறிதொழில் இளையவர்
 நெறிதரு புரவியின் மறிதருந் திமில்;

அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென
நுரைதரு திரையொடு கரைபொருங் கடல்;

அலங்கொளி ரவீரகடர் இலங்கொளி மறைநொறுங்
கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொழில்;

இவை நான்கும் அராகம்.

வீடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருகுமென் கேண்மையும் நிறுப்பாயோ;

ஒல்லாது கழலுமென் ஒள்வளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் நெஞ்சமும் நிறுப்பாயோ;

தாங்காது கழலுமென் தகைவளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் நெஞ்சமும் நிறுப்பாயோ;

மறவாத அன்பினேன் மனதிற்கு மாறுரையாய்
துறவாத தமருடையேன் துயர்தீரு மாறுரையாய்;

காதலார் மார்பின்தீர் காமக்கு மருந்துரையாய்
ஏதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுரையாய்;

இணைபிரிந்தார் மார்பின்றி இன்பக்கு மருந்துரையாய்
துணைபிரிந்த தமருடையேன் துயர்தீரு மாறுரையாய்;

இவை ஆறும் தாழிசை.

எனவாங்கு,
(நனிச்சொல்)

பகைபோன் றதுதுறை. பரிவா யினகுறி
நகையீழத் ததுமுகம் நலிநா னிற்றுளம்
தகையீழத் ததுதோன், தலைசிறந் ததுதுயர்
புகைபரந் ததுமெய், பொறையாகின் றென்னுயர்.

இவை இருசீர் ஓடி எட்டம்போதரங்கம்.

அதனால்,
(நனிச்சொல்)

இனையது நிலையால் அனையது பொழுதால்

இனையல் வாழி தோழி துணைவாற்

பனியொடு கழிக உண்கண்

என்னொடு கழிகஇத் துன்னிய நோயே. " 1

இது, தரவிரண்டுந் தாழிசையாறும் தனிச்சொல்லும் அராகம் நான்கும் பெயர்த்தும் ஆறு தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் எட்டம்போதரங்குறுப்பும் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று நான்கடியாய் ஈற்றுக்கலிக்கு ஒதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் மயங்கியும் வந்தமையால் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இனி ஆசிரியத்தினோடும் வெண்பாவினோடும் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வருமாறு :—

“காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவான்
தாமரைக்கண் புகைத்தஞ்சீத் தளர்த்தகனோ டொழுகலான்
நீணாக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற்
பூணாகம் உறத்தழிஇப் போதந்தான் அகனகலம்
வருமுலை புணர்ந்தன என்பதனால் எந்தோழி
அருமழை தரல்வேண்டின் தருகிற்கும் பெருமையனே;
அவனுந்தான்,

ஏனல் இதணத் தகிற்புகை உண்டியங்கும்
வாணர் மதியம் வரைசேரின் அவ்வரைத்
தேவின் இறாலென ஏனி இழைத்திருக்குங்
கானக நாடன் மகன்;

சிறுகடி யீரே சிறுகடி யீரே
வள்ளி கீழ்விழா வரைமிசைத் தேன்தொடா
கொல்லை குரல்வாங்கி ஈனா மலைவாழ்நர்
அல்ல புரிந்தொழுக லான்;

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 86

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 32

காந்தன் கடி கமழங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
 வாங்கமை மென்றோன் குறவர் மடமகளிர்
 தாம்பிழையார் கேள்வர்த் தொழுதெழலால் தம்மையருந்
 தாம்பிழையார் தாம்பொடுத்த கோல்;

எனவாங்கு,

அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு தீர்ப்பட
 என்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய்;

அவரும்,

தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கன்சேந்த்ரு
 ஒருபக லெல்லாம் உருத்தெழுந் தாறி
 இருவர்கட் குற்றமும் இல்லையால் என்று
 தெருமந்து சாய்த்தார் தலை;

தெரியுழாய் நியுநின் கேளும் புணர்
 வரையுறை தெய்வம் உவப்ப உவந்து
 குரவை தழீஇயாம் ஆடக் குரவையுட்
 கொண்டு நிலையாடிக் காண்;

நல்லாய்,

நன்னான் தலைவரும் எல்லை நம்மலைத்
 தந்நாண்தாம் தாங்குவார் என்னோற் றனர்கொல்;
 புனவேங்கைத் தாதுறைக்கும் பெயன்னறை முன்றில்
 நனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றோ
 நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலும் ஆங்கே
 கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமாம் அன்றோ;

விண்டோய்கல் நாடனும் நயும் வதுவையுள்
 பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்றொலா ?
 பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
 கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்றொலோ;

மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணாமற்
கையாற் புதைபெறுஉங் கண்களும் கண்களோ!
என்னெமன், நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்;
தெய்தல் இதழுண்கண் நின்கண்ணா தென்கண்மன்;

எனவாங்கு,

நெறியறி செறிகுறி புதிதி பறியா அறிவனை முந்துநீஇத்
தகையிடு நொகைவகை அறியுஞ் சான்றவர் இனமாக.

வேய்புரை மென்றோள் பசலையும் அம்பலும்
மரயப் புணர்ச்சியும் எல்லாம் உடவிங்கச்
சேயுயர் வெற்பனும் வந்குளன்
பூவெழில் உண்கணும் பொலிகமர விவியே ” 1

இஃது, ஆசிரியத்தினோடும் வெண்பாவினோடும் வந்த மயங்கிரைக்
கொச்சுக்கவிப்பா.

“கொய்தினை காத்தும் குளவி அடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுடில் வாரல்நீ ஐய! நலம்வேண்டின்;

ஆய்தினை காத்தும் அருவி அடுக்கத்தெம்
ஆசில் சிறுகுடில் வாரல்நீ ஐய! நலம்வேண்டின்;

மென்றினை காத்தும் மிகுபூக் கமழ்காணற்
குன்றச் சிறுகுடில் வாரல்நீ ஐய! நலம்வேண்டின்;” 2

இவை இரண்டடியாய் ஈற்றடி மிக்கு ஒருபொருண்மேல் முன்றடுக்கி
வந்தமையாற் கவித்தாழிசை.³

1 கவித்தொகை 39, பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், தூ. 86

2 பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், தூ. 87

பாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 33

3 ‘கலியொத்தாழிசை’ என்பது பாப்பருங்கல விருத்தியுரைப்பாடம்.

“ வரள்வரி வேங்கை வறங்கும் சிறுநெறியெம்
கேள்வரும் போழ்தின் எழாஅல்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போழ்தின் எழாலாய்க் குறாவியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறே வாழி வெண்டிங்காள்.” 1

இஃது ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி முன்றும் ஒத்துவந்த கலித்தாழிசை.

“ பூண்ட பறையறையப் பூதம் மருள
நீண்ட சடையான் ஆடுமே
நீண்ட சடையான் ஆடும் என்ப
மாண்ட சாயல் மலைமகள் காணவே காணவே.” 2

இஃது ஈற்றடிமிக்கு, இரண்டாம் அடி குறைந்து, முதலடியும், முன்றாம் அடியும் ஒத்துவந்த கலித்தாழிசை.

“ யானும் தோழியும் ஆயறும் ஆடும் துறைநண்ணித்
தானும் நேரும் பாகனும் வந்தென் நலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புள்ளும் கைதையும் எல்லாம் கரியன்றே? ” 3

எனவும், “ வென்றான் வினையின் ” எனவும், இவை ஐஞ்சீர் நான்கடியாய் வந்தமையாற் கலித்துறை.

“ வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலின்
ஆய்தலி னொண்குட ராழியீ னான்றமர்
வாய்தலி லின்றனர் வந்தென மன்னன்முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய் ” 4

எனவும்,

1, 2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 87

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 33

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 28, 88, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 33

4 குளாமணி 65, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 33
சித-16

“தேம்பழத் தீவியநீர் மூன்றும்” 1

எனவும், நாற்சீரடியால் வந்தமையாற் கவிவீரூத்தம்.

இனி வஞ்சிப்பாவுக்கு வரலாறு :—

“பூந்தாமரைப் போதலமரத்” 2

இது நாளுமென்னுந் தனிச்சொற் பெற்றுச் சுரிதகத்தாலிற்ற குறளடி வஞ்சிப்பா.

“கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தானை
வடிவாளையிற் றழலுளையன வள்ளுகிரை
புணையெருத்தின் இணையரிமான் அணையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
எயினடுவண் இனிதிருந் தெல்லார்க்கும்
பயில்படுவனை பத்தியினாற் செம்பீயோன்
புணையெனத்
தீருவுறு திருந்தடி திரைதொழ
வெருவுறும் நாற்கதி வீடுநனி எளிதே.” 3

இது, “புணையென” என்னுந் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

“தொன்னலத்தின்” என்பது, “பெரிதும்” எனுந் தனிச்சொற் பெற்றது. இதுவுமது.

1 குளாமணி 49, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 33

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 9, 15, 21, 90

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 9, 34

3 திருப்பாமாலை, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 90

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், நா. 34

“ மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையான் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தோர்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்.

பேடையை யிரும்போத்து
வேடையான் வெயின்மறைக்குங்
காடக மிறந்தோர்க்கே
யோடுமென் மனனேகாண்.

இரும்பிடியை யிகல்வேழம்
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தோர்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்.” 1

இவை ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை.

“ மைசிறந்தன மணிவரை
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் வினங்கிழாய் ” 2

என்பதும், “ திரைத்த சாலிகை ” என்பதும், இருசீர் நான்கடியாய் வந்த வஞ்சித்துறை.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 34

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 28

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 34

“சோலை ஆர்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழல் ஆர்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாரின்
நீல உண்க ணிவன்வாழமே.” 1

என்பதும்,

“இருது வேற்றுமை யின்மையால்” 2

என்பதும், முச்சிர் நான்கடியாய் வந்த வஞ்சிவிருத்தம்.

(வஞ்சியினம் முற்றும்.)

செய்யுளியல் முற்றும்.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 28

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 33

2 குளாமணி 742, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 24

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 13

3. ஒழியியல்

12 ஆந்தளைசீர் கெடில்திகர உகரத்தேய்வு ஒற்றும்

ஆம்அலகு பெறாஅளவுஐ ஒளக்குறுமை குறிலாம்
ஏய்ந்தஉயிர் ஓரளபும் ஈரளபும் ஆகி

ஈரசையாம் மூவசையாம் ஒற்றளபு குறில்தீநர்
சேர்ந்துஅசையாம் ஒற்றுஇலையேல் ஒற்றாம் ஒற்றளபாம்
செறிவுதில்ஈர் ஒற்றும்மு வொற்றும்தீநர் றாம்முன்
சார்ந்தகுறில் விட்டிசைக்கின் நேராம்வெண் பா வெண்
டளைஅலது மயங்காது மயங்கிடுமெப் பாவும்.

என்பது சூத்திரம்.

“ ஆந்தளைசீர் கெடில்திகர உகரத்தேய்வு ஒற்றும்ஆம் ” என்பது,
தளையும் சீரும் கெடவந்த இடத்துக் குற்றியலிகரமுங் குற்றியலுகரமும் ஒற்றாம்;
உம்மையால் ஒற்றல்லாமலுமாம்;

“ தளைசீர் கெடில் ” என்பதனை முதனிலைத் தீபமாக்கிக் கொள்க,
மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

“ அலகு பெறா அளவு ” எ—து, உயிரளபெடை ஒரோவிடங்களிலே
நீக்கப்படும்.

“ ஐஒளக் குறுமை குறிலாம் ” எ—து, ஐகாரக்குறுக்கமும் ஒளகாரக்
குறுக்கமும் குற்றெழுத்தாம்;

“ ஏய்ந்தஉயிர் ஓரளபும் ஈரளபும் ஆகி ஈரசையாம் மூவசையாம் ”
எ—து, உயிரளபெட்டயானது. ஒரளபெழுந்தால் ஈரசையாம்; ஈரளபெழுந்தால்
மூவசையாம்;

“ செய்யுட்கள் ஓசை சிதையுங்கால் ஈரளபும்;
ஐயப்பா டின்றி யணையுமாம் ” 1

என மாபுராணமுடையாரும்,

1 மாபுராண நூற்பா, நன்னூல் மயிலைநாதர் உரைமேற்கொள், எழுத்தியல் நூ.-37
சித-17

“வெண்பா முதல யாப்பெவற் றினுக்கும்
 ஓரள பார்த்துஞ் சந்தஞ் சிதைந்திடின
 ஈரள பேற்றுதல் இசைநிறைக் கியல்பே ” 1

என அலிநயனாரும் கொண்டாரென்க.

‘ஒற்றளபு குறில்நேர் சேர்ந்து அசையாம்’ எ—து. ஒற்றளபெழுந்தாற் குற்றெழுத்தாம்; அன்றி முன்னின்ற எழுத்துடனே கூடி நிரையசையாய் நல்லாது குற்றெழுத்தின் மாத்திரையைப் பெற்று, நேரசையாகவே நிற்கும்;

‘ஒற்றுஇனையேல் ஒற்றாம் ஒற்றளபாம்’ எ—து. ஒற்றில்லாத இடத்து ஒற்று உண்டாக்கலாம்; அந்த ஒற்றிலும் அமைதி பிறப்பாத போது தோற்றினவொற்றையே அளபாக்கலாம்;

“ —மைதீரொற்

றின்றியும் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு
 குன்றுமேல் ஒற்றளபுங் கொள் ” 2

என்பதனுட் சுண்டுகொள்க.

“செறிவுஇல்சர் ஒற்றும் முவொற்றும் ஓர் ஒற்றாம்” எ—து. அந்நிய மாய் ஈரொற்று வந்தாலும் முவொற்று வந்தாலும் ஓரொற்றாகவே நிற்கும்.

“ஈரொற் றாயினும் முவொற் றாயினும்

ஓரொற் றியல என்மனார் புலவர் ” 3

என்றுமிதனுட் காண்க.

“முன் சார்ந்த குறில் விட்டிசைக்கில் நேராம்” எ—து. ஆதியிலே விட்டிசைத்துக் குற்றெழுத்து வந்தால் நேரசையாம்.

“வெண்பா வெண்டனை யலது மயங்காது மயங்கிடும் எப்பாவும்” எ—து, வெண்பாவுக்கு வெண்டனையொழிந்து வேற்றுத்தனை வாராது; மற்ற மூன்று பாக்களுக்கும் எல்லாத்தனையும் மயங்கியும் வழங்கும். இவை யாப்பருங்கலத்துள் காண்க. எ—று.

1 அலிநய நூற்பா

2 மாபுராண நூற்பா, நன்னூல்-மயிலைநாதர் உரைமேற்கோள், எழுத்தியல்

நா—37

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 3

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 38

‘ஆந்தளைசீர்’ என்னும் விதப்பினால் (‘விதப்புக்கிளவி வேண்டியது வினைக்கும்’ என்பதினாற்) குற்றியலிகரம் ஆரியம்போல ஈரெழுத்து ஒரெழுத்து என்ன வருதலால் ஒற்றென்றார். அன்றிக் குற்றியலுகரத்தை ஒற்றென்றது என்னையோவெனின், முன்னம் அசையினால் என்றார்; அவற்றுள் நேர்பசையும் நிரைபசையும் சீரன்றோவென்னிற் சீரன்று. குற்றியலுகரம் ஒற்றியல்பாதலாற் குற்றியலுகரத்தை நீக்கில் ஓரசையாம்; அஃதெற்றுக்கோவெனில் வெண்பா முடிவு ஓரசையாகிய நாள் மலர் போலக் காசு பிறப்பு—உகரமின்றி முடியாது; அஃது எங்ஙனையென்னில்,

“உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்(கு)
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து” 1

என்பதன்றி, ‘உடைத்த’ என்னில் ஆகாது. அருளு, புல்லுவென்னும் முற்றியலுகரமும் குற்றியலுகரத்தைப் போலக் கொள்க. என்னை?

“இருவகை யுகரெமா(டு) இயைந்தவை வரினே
நேர்பும் நிரையும் ஆகும் என்ப” 2

“ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லுகரம்” 3

“குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும்
ஒற்றொடு தோன்றி திற்கவும் பெறுமே” 4

என்று தொல்காப்பியத்துட் சொன்னமையும்,

“உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரின் இய்யாம் முற்றுமற் றொரோவழி” 5

என்று நன்னூலிற் சொன்னமையும்,

1 திருக்குறள்—667

2 தொல்காப்பியம், செய். நூ. 4

3 தொல்காப்பியம், செய். நூ. 7

4 தொல்காப்பியம், செய். நூ. 9

5 நன்னூல், உயிரீற்றுப் புணரியல், நூ. 14

“ மாஸாழ் புலிவாழ் சுரமுள வாக மணியிறுவாய்
ஓவா தளபெடுத் தூஉவுங் கெழுஉவும் உதாரணமா
நாவாழ் பெரும்புகழ் நற்றத்தர் யாப்பில் நடந்ததுபோல்
தேய்வாம் உகரம்வந் தாலியந் சீருக்குச் செப்பியதே ” 1

என்று காரிகையுரைச் சூத்திரத்துட் சொன்னமையுமன்றிக்

“ குற்றிகரம் குற்றுகரம் என்றிரண்டும் ஆய்தமும்
ஒற்றும் இவைநான் குடனகற்றிக்—கற்றோர்
உயிருமுயிர் மெய்யுமென ஒதினார் ஆய்ந்து
செயிர்தீர்ந்த செய்யுள் அடிக்கு ” 2

என்பதற்கு உதாரணம்.

“ ஸட்டுத்தான் கோயந்து மஞ்சோர்ந்து வீட்டுக்
கனியானை கொண்டுலா வென்றான் கனியானைக்
கியாரே யெதிர்திற் பவர் ” 3

என்று காட்டினமையுங் கண்டு கொள்க.

இனி உதாரணம் :—

“ சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்துக்கால் நாணைப்
பெறுநன்றி மன்னும் பெயர்கென்—நுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதாஉந் தானமன் நென்பவே
வானவரம் உள்ளத் தவர் ” 4

“ அருளல்ல தீயாதெவிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் தீமை ” 5

என்னும் வெண்பாவினுள் குற்றியலீகரத்தை ஒற்றாக்கிற் சீர் சினைதயாது.

1 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரைச் சூத்திரம், கா. 25

யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 57

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 36, 63

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 37

4 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 3, 35

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், நூ. 36

5 திருக்குறள்—254

“கொன்றுகோடுந் குருதீயாயவும்
சென்றுகோடுந் செழுமலைபொருவென
வென்றுகோடுந் விறல்வேழம்
என்றுமுடுந் மிடியுளபோலும்

அதனால்,

சண்டிடை இரவிவண் நெறிவரின்
வண்டுண் கோதை உயர்வா ழுலவே.” 1

என்னுங் குறளடிவஞ்சிப்பாவினுள் ஆறசைச்சீரும் வந்தமையாற் குற்றுகரங்
களை ஒற்றாகத் தள்ளச் சீர் சிதையாது.

“வாய்ந்து உயிர்ப்பின் வருமெழுத்தின் வர்க்கத்தொற்
றேய்ந்து புகுது மியல்புமா—மேய்ந்த
விறுதி வருமெழுத்தா மீறரா மோரோர்
மறுவிப்பதங் கொட்டு வரும்.” 2

இவ்வெண்பாவினுள், குற்றுகரங்கொள்ளச் சீர் சிதையாது. “தடமண்டு”
என்பதனுள்ளுங் குற்றுகரம் ஒற்றலாதவாறு கண்டுகொள்க.

“மல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னத் தோற்றிலவால்—நெல்லுக்கு
நூறோளு றென்பாள் நுடங்கிடைக்கும் மென்முலைக்கும்
மாறோமால் அன்றளந்த மண்” 3

“இடைநுடங்க சங்கோதை மீன்றாழ வாய்கண்
முடைபெயரப் போழ்வாய் தீறந்து—கடைகடையின்
உப்போஒ வெனவுரைத்து மீள்வாள் ஒளிமுறுவற்
கொப்போநீர் வேலி யுலகு” 4

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 4
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 36
தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் பேராசிரியருரை மேற்கோள், நூ. 46

2 ?

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 4
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 36

4 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 4
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 36

என்பவற்றில், நூறோநூறெனவும், உப்போவெனவும், பண்டமாற்றின்கண் வந்த அளபெடையை நீக்கி, நெட்டெழுத்தாகவே கொள்ளச் சீர் சிதையாது.

“அன்னையையான் நோவ தவமால் அணியீழார் !

புன்னையையான் நோவன் புலந்து ” 1

எனவும்,

“மிறிந்த விருந்த பெருமா னுரையை

அறிந்தேன் மெளனமொழி யால் ” 2

எனவும், ஐகார்க்குறுக்கமும் ஓளகார்க் குறுக்கமும் குற்றெழுத்தான வாறுங் காண்க.

“ஏள் சிதைய வழிஅல் எலாஅநிள்

சேளயர் சித்திய கண் ” 3

எனவும்,

“உறாஅஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்

செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு ” 4

எனவும், ஓளபெடையும் ஈளபெடையும் வந்தவாறு காண்க.

“கண்ண் கருவினை கார்முல்லை கூரெயீறு

பொன்ன் பொறிகுணங்கு போழ்வாய் இலவம்பூ

மின்ன் நுணுமேருங்குல் மேதகு சாயலான்

என்ன் மிறம்மகளர மரறு ” 5

எனவும்,

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 9

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 38

2 —

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 2

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 37

4 —

5 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 3, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 36

தொல்காப்பியம், உவமவியல், பேராசிரியருரை மேற்கோள், நூ. 3

“ அம்ம் பவன்ன் வர்நெடுங்கண் ஆய்வஞ்சிக்
கொம்ம் பவன்ன் கொடிருங்குல் கோங்கின்
அரும்ம் பவன்முலை ஒக்குமே ஒக்குங்
கரும்ம் பவன்வாயிற் சொல். ” 1

‘ எ... கிலங்கிய கையராய் இன்னுயிர்
வெ...கு வார்க்கில்லை வீடு ” 2

எனவும், ஒற்றளபெடை ஒரு மாத்திரை பெற்று நேரசையாயினவாறு காண்க.

“ அம்பெர ரைந்து டைய்ய காம னைய னென்ன வந்தன
னம்பு நீர ரல்லர் நன்கு ரங்கு நீர ராயினுந்
தங்கு ரன்வர் தாங்கொ டுப்பீ னெஞ்சு நொந்து தாழ்ந்தாம்
பெரங்க ரன்ன வல்து லாரெ னப்பு கன்று சொல்லினார் ” 3

என்பதனுள், “ குரவ்வரென ” ஒற்றில்லாதவிடத்து ஒற்றுண்டானது கண்டு கொள்க.

“ பீலிமடுஞ்ஞ நோக்கி ” என்பதனுள் ஒற்றில்லாது தோற்றின ஒற்றே அளபானது கண்டுகொள்க.

“ கார்க்கடல், பேய்க்குணவு ” என்பவற்றுள் அந்நியமான ஈரொற்றும் ஒரொற்றாயினவாறு காண்க.

“ உண்ணரனொளிறறன் ” 4

எனவும்,

1 பொய்கையார் பாடல், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 3
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 9

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 6
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 36

3 —

4 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 7
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 37

“ அஅவனும் இஇவனும் உஉவனுங் கூடியக்கூர்ல்
எளவனை வெல்வா நிகல் ” 1

எனவும்,

“ ஏவல் குறிப்பே தற்சுட் டல்வழி
யாவையுந் தனிக்குறில் முதலசை யாகா ” 2

என்பதனால், முதற்கண் தனிக்குறில் நேரசையாயினவாறு காண்க.

“ குலாவணங்கு வில்லையினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு நேர்மணல்மேல் நின்று—புலாலுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோனின்மையோ நீயிறர்
உள்ளம் புகாப்ப துரை.” 3

என்பதனுள், வெண்பா சீர்தளை சிதைந்தவாறு காண்க.

“ குடநிலைத்தண்புறவில் ” 4

என்னுங் கலிப்பாவினுள்ளும் மற்றும் கொச்சகக் கலிப்பாவினுள்ளும் ஆசிரிய
வுரிச்சீரும், வெண்சீரும், வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டளையும் ஆசிரியத்
தளையுங் கலித்தளையும் வஞ்சித்தளையும் மயங்கிவந்தமை கண்டுகொள்க.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 7

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 37

2 மயேச்சுரர், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 7

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 37

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 22

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 38

4 யாப்பருங்கலக் விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 22, 88

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 21, 32, 38

"நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலனின்
விண்மொர் தீஞ்சுனை வீங்கு கவுட்கடுவன்
உண்டுசிலம் பேறி ஒங்கிய இருங்கழைப்
படித மாக்களிற் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொலைவில் என்னையர் மலையே." 1

இவ்வாசிரியத்துள் தன்சீரும் வெண்சீரும் விரவி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"மண்டினீந்த நிலனும்
நிலனேந்திய வீசும்பும்
வீசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீரும்" 2

எனவும், "தொன்னலத்தின்" எனவும் வரும் வஞ்சிப்பாக்களுள்ளும்
பிறவற்றுள்ளும், வெண்சீரும் தன்சீரும் ஆசிரியச்சீரும் விரவி வெண்டளையுந்
தன்றளையுங் கலித்தளையும் ஆசிரியத்தளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டு
கொள்க. (1)

13 மயங்கும்அடி எப்பாவும் வெண்பாவுக்கு அன்றி
மனிதனுமுந் தளையுமயங் கிவரும்அ ஆ ஐஓள
நயங்கொள்ளும் இளள ஏஉஉள ஒஓ
ஞனனநம வசதஅனு மோனைமெய்யு மேசனை
இயங்கும்இனம் நெடில்வருக்கம் வரில்எதுகை மேசனை
யரலழஒற்று ஆசிடையிட்டு உயிரும்இரண் டடியும்
தயங்கியமுன் றாமெழுத்தும் எதுகைகடை யிணையின்
சார்க்குழை இடைப்புணரும் முரண் தொடைக்குஞ் சாற்றே.

என்பது சூத்திரம்.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 22

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 38

2 புறநானூறு--2, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 15

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 38

“மயங்கும்அடி எப்பாவும் வெண்பாவுக்கு அன்றி” எ—து எல்லாப்பாக்களுக்கும் ஒருபாவினடி ஒருபாவிற்றுக மயங்கும்; வெண்பாவில், வேற்றுப் பாவினடி வாராது;

“மன்இனமுந் தளையும் மயங்கிவரும்” எ—து, தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட நாலு பாவினங்கட்கும் இன்னதளையென்னும் நியமமில்லாமல் மயங்கி வரப்பெறும்; தளையுமென்ற உம்மையால் அடியும் மயங்கப்பெறும்;

“அ ஆ ஐ ஓ ஔ, நயங்கொள்ளும் இ ஈ எ ஏ உ ஊ ஒ ஓ, ஞ ண ன ந ம வ ச த அனுமோனை” எ—து, அ ஆ ஐ ஓ ஔ எனவும், இ ஈ எ ஏ எனவும், உ ஊ ஒ ஓ எனவும், ஞ ண ன ந ம ட எனவும் ச த எனவும் வரும். இவை தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று அநுவாக வந்தமைபால் அனுமோனையாம்;

“மெய்யு மோனை”¹ எ—து, ஆதியிலே உயிர் நின்றாலும் மெய் நின்றாலும் நின்றவடியே மோனையாய்வரில் மெய்மோனையாம்.

“இயங்கும் இனம் நெடில் வருக்கம் வரில் எதுகை மோனை”² எ—து, இனவெழுத்தே வந்தால் இனவெதுகையென்றும் இனமோனையென்றும், நெடிலெழுத்தே வந்தால் நெடிலெதுகையென்றும் நெடின்மோனையென்றும், வருக்கவெழுத்தே வந்தால் வருக்கவெதுகையென்றும் வருக்கமோனையென்றும் பெயர். இனமென்றது, வல்லின மெல்லின மிடையினம்.

“ய ர ல ழ ஒற்று ஆசிடையிட்டு உயிரும் இரண்டடியுந் தயங்கிய மூன்றாமெழுத்தும் எதுகை” எ—து,

“ய ர ல ழ என்னும் ஈரிரண் டொற்றும்
வரன்முறை பிறழாது வந்திடை உயிர்ப்பின்
ஆசுடை எதுகையென் றறியல் வேண்டும்”³

1 “இங்கே ‘யகரந் தீபமாக உகரத்தொடுங்குடி யனுவாம்’ என்று ஒலைச் சுவடியிற் காணப்படுகிறது.

2 “இங்கே, “உம்மையால் அனுமோனைக்குச் சொன்ன அடியினாலு மோனையாம்” என்று ஒலைச் சுவடியிற் காணப்படுகிறது-
எனும் இரு குறிப்புகள் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பதிப்பில் காணப்பெறுகின்றன.

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 37
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41 .

எனக் கண்டுகொள்க. இடையிட்டு எதுகை வந்தால், இடையிட்டெதுகையாம். எதுகையிலே உயிர்வந்தால் உயிரெதுகையாம். இவ்விரண்டடி ஒவ்வொரு எதுகை வந்தால் இரண்டடியெதுகையாம். முன்றாமெழுத்து அடிதோறும் வந்தால், முன்றாமெழுத்தொன்றெதுகையாம்.

“கடையிணை பின் சார் கூழை இடைப்புணரும் முரண்தொடைக்குஞ் சாற்றே” எ—து, கடைமுரணுங் கடையிணைமுரணும் பின்முரணுங் கடைக் கூழைமுரணும் இடைப்புணர்முரணும் எனவரும். அவையாவன;— நாலாஞ்சீர் முரணுதல் கடைமுரண். நாலாஞ்சீரும் முன்றாஞ்சீரும் முரணுதல் கடையிணைமுரண். நாலாஞ்சீரும் இரண்டாஞ்சீரும் முரணுதல் பின்முரண். முதற்சீரொழித்த முன்றுசீரும் முரணுதல் கடைக்கூழைமுரண்; இரண்டாம்சீரும் முன்றாம்சீரும் முரணுதல் இடைப்புணர்முரண்; என வரும். உம்மையால் மோனைத்தொடை, எதுகைத்தொடை, இயைபுத்தொடை, அளபெடைத் தொடை: நாலுக்கும் இந்த அஞ்சுத்தொடையும் வருமெனக்கொள்க.

இனி உதாரணம்:—

“அங்கண் மதியம் அரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாய் புலம்புமனைக் கணக்கி
ஏதின் மாக்களும் நோவர் தோழி
ஒன்றும் நோனார் இல்லை
நெண்கடற் சேர்ப்பன் உண்டவென் னலக்கே.” 1

இவ்வா ரிரியத்துள்,

“அங்கண் மதியம் அரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பொங்கிய பூசல் பெரிது”

என வெள்ளடியானவாறு காண்க.

“இருங்கடல் உடுத்தஇப் பெருங்கண் மாநிலம்
உடையிலை நடுவண திடையிறர்க் கின்றித்
தாமே ஆண்ட ஏமங் காவலர்.

இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபினக்
காடு பதியாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்த் துளரே

அதனால்,

நீயும் கேண்மதி யத்தை வீயா(து)
உடம்பொடு நின்ற உயிரு மில்லை
மடங்கல் உண்மை மாயமோ அன்றே
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வீயலு ளாங்கண்
உப்பிலாஅ அவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா(து)
இழிபிறப்பினோன் ஈயப்பெற்று
நிலங்கலன் ஆக விலங்கு பவிமீசையும்
இன்னா வைகல் னாரா முன்னே
செய்தநீ முன்னிய வினையே
முந்தீர் வரைப்பகம் முழுதுடன் துறந்தே " 1

இவ்வாசிரியத்துள் "உப்பிலாஅ அவிப்புழுக்கல்" எனவும் "கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது" எனவும், "இழிபிறப்பினோன் ஈயப்பெற்று" எனவும், வஞ்சியடி விரவிவந்தவாறு சுண்டுகொள்க,

"குருகுவிண் டாவி கோடுபுய்த் துண்டின
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி தீர்தகுஞ் சாரல்
அருளா னாகுநன் ஆயினுறு கெட்டதே." 2

இவ்வாசிரியத்துள்,

"மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
தீவழங்கு சுழல்விழிக்கட் சீயஞ்சென் றுழலுமே." 3
என உச்சரித்துக் கலியாடியாமாறு சுண்டுகொள்க.

- 1 புறநானூறு 363, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 29
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 39
2 & 3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 29
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 39

“நேரிழை மகளிர் உணங்குணாக் கவநங்
கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை.” 1

என்னுமில் வஞ்சிப்பா ஆசிரிய அடியாயினவாறும்,

“வயலாமைப் புழுக்குண்டும் வறண்டம்பின் மலர்மலைத்தும்
கயளாட்டக் கடைசியர்தம் காதலர்தோள் சேர்ந்தனரே.” 2

எனக் கலியடியாமாறும் கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பாவினுள் வெள்ளடி வருமாறும், கலிப்பாவினுள் மற்றை முன்று பாவடியும் வருமாறும் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க. தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட நாலு பாவினங்களுந் தளைமயங்கி வருதற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளங் கண்டு கொள்க. அனுமோனைக்கும் மெய்ம்மோனைக்கும் முன்னர்க் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளங் கண்டுகொள்க.

இனவெதுகை முன்றாவன :—

“தக்கார் தகவிலர் என்ப(து) அவரவர்
எச்சத்காற் காணப் படும்.” 3

இது வல்லின எதுகை.

“அன்பினும் ஆர்வம் உடைமை அதுசனும்
நன்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு” 4

இது மெல்லின எதுகை.

“எல்லா வீளக்கும் வீளக்கல்ல என்னோர்க்குப்
பெயர்யா வீளக்கே வீளக்கு” 5

இஃது இடையின எதுகை.

“ஆவாவென்றே.....ஒரு சரரர்” 6

இது நெடிலெதுகை.

1 பட்டினப்பாலை 22, 23, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 31, 58

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 39

2 பட்டினப்பாலை 34, 35, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 31

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 39

3 திருக்குறள்—114

4 திருக்குறள்—74

5 திருக்குறள்—299

6 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 37

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 27, 41

“ நீடிணர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத் தாதாதிப்
 பாடுவண் டஞ்சி அகலும் பருவத்துத்
 தோடார் தொடிநெகிழ்த்தார் உள்ளார் படலொல்லா
 பாடமை சேக்கையுட் கண். ” 1

இது வகுக்கவெதுனை.

இனி மோனை வருமாறு, இவற்றுள் இனமோனை முன்றாவன:—

“ கயலேர் உண்கண் கறுழ நாளும்
 கூட்புரை திருநதல் பசலை பாயத்
 திருத்திழை அமைத்தோள் அரும்படர் உழப்பம்
 போகல் வரழி ஐய பூத்த
 கொழுங்கொடி அணிமலர் தயங்கப்
 பெருந்தண் வாடை வகுஉம் பொழுதே ” 2

இது வல்வினமோனை.

மெல்லினமோனையும் இடையினமோனையும் வந்தவழிக் கண்டு
 கொள்க.

“ ஆர்கனி யுலகத்து ” 3

என்பது நெடினமோனை.

“ பகலே.

பல்பூங் கானல் கிள்ளை ஒப்பியும்
 பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
 பின்னுப் பீணியளிழ்ந்த நன்னெடுங் கூத்தல்
 பீங்கப் பெய்து தேம்படத் திருகிப்
 புணையீர் ஒதி செய்குறி நசைஇப்
 பூந்தார் மார்ப்! புனத்துட் டோன்றிப்
 பெருவரை யடுக்கத் தொடுவேல் ஏந்திப்
 பேயும் அறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டுப்

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 37
 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 37
 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41

3 முதுமொழிக்காஞ்சி 1, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா. 19
 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41

பைங்கண் உழவைப் படுபகை வெரீஇப்
 பொருதுசினத் தணியாய் பூணுதல் ஒருத்தல்
 போகாது வழங்கும் ஆரீருள் நடுநாள்
 பெளவத் தன்ன பாயிருள் நீந்தியிப்
 பொழுது வருகுனை யாயின்
 நற்றார் மார்ப் தீண்டலெம் கதுப்பே ' 1

இது வருக்கமோனை.

இனி ஆசிரிடைபெதுகை வருமாறு :—

“காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கழகின் ஏற்றிப்
 பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்த்து
 தேமாங் கனிசிகறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
 ஏமாங் கதமென் றிசையால் திசைபோய துண்டே.” 2

இது லகர ஒற்று இடைவந்த ஆசெதுகை.

“மாக்கொடி யானையு மெளவற் பந்தரும்
 கார்க்கொடி முல்லையும் கலந்து மல்லிகைப்
 பூக்கொடிப் பொதும்பரும் பொன்னின் ஞாழலும்
 தாக்கடி கமழ்ந்துதான் துறக்கம் ஒக்குமே.” 3

இது ரகர ஒற்று ஆசெதுகை

“ஆவே றுருவின ஆயினும் ஆபயந்த
 பரல்வே றுருவின அல்லவாம்—பரல்போல்
 ஒருதன்மைத் தாகும் அறநெறி ஆபோல்
 உருவு பலகொளல் ஈங்கு” 4

இது லகர ஒற்று ஆசெதுகை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 37

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41

2 சீவகசிந்தாமணி 31, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 37

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41

3 குளாமணி 35, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 37

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41

4 நாலடியார் 118, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 37

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 41

“தோடார் எல்வளை நெகிழ நூளும்
நெய்தல் உண்கண் பைதல் கலுழ
வாடா அவ்வி புடைஇப் பசலையுந்
வைகல் தோறும் பைப்பயப் பெருக
நீடார் இவரென நீமனங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதுலர் கோழி
காடாப் பெளவம் அறமுகந் தெழிவி
பருவஞ் செய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
ஓடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுறிக் கார்மழைக் குரலே ” 1

இஃது, இடையிட்டு வந்தமையால் இடையிட்டெதுகை.

“துவியொடு மயங்கிய துங்கிஞன் நடுநான்
அணிகின் தாரோய் அருஞ்சுரம் நீந்தி
வடியமை எஃகம் வலவயின் ஏந்தித்
தனியே வருதி நீயெவின்
மையிருங் கூந்தல் உய்தலோ அரிகே. ” 2

இஃது இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறின உயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரெதுகை.

“துவைக்குந் துளிமுந்நீர்க் கொற்கை மகளிர்
அவைப்பர்தம் பல்லிற் கழிகொவ்வா முத்தம்
மணங்கமழ்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும் வேலின்
அணங்கும் அமுதமும் அந்நலார் பாடல். ” 3

இது, முன்னிரண்டடியும் ஒரெதுகையாய்ப் பின்னிரண்டடியும் வேறொரெதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடியெதுகை.

“பொய்ம்மையும் வாய்மை ஈட்டித் துரைத்தீர்த்
நன்மை பயக்கு மெனின் ” 4

இது, மூன்றாமெழுத்தெதுகை.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா, 38, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா, 41

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நா, 38

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா, 41

3 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா, 43

4 திருக்குறள்-2008

“கயன்மலைத் தன்ன கண்ணினை கரிதே
தடமுலைத் திவ்ளந் தனிவடம் வெளிதே
நூலின் நுண்ணிடை சிறிதே
ஆடமைத் தோவிக்(கு) அல்தலேர பெரிதே.” 1

இஃது அடிதோறுங் கடைச்சீர் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்
கடைமுரண்.

“மின்தேர்ந்து வகுந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாழல் விரினைக் குயூஉம்
தண்ணத் துறைவன் தவிர்ப்பவுந் தவிரான்
தேரேர காண்கலம் காண்டும்
பீரேர் வண்ணமுஞ் சிறுநகற் பெரிதே.” 2

இஃது அடிதோறுங் கடைச்சீரிரண்டும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமை
யாற் கடைமீணைமுரண்.

“சாரல் ஓங்கிய தடந்தாள் தாழை
கொய்ம்மலர் குவிந்து தண்ணீரில் விரிந்து
தமியம் இருந்தன மாக நின்றுதன்
நலனுடைப் பணிமொழி நன்குபல பயிற்றி
வீங்குதொடிய் பணைத்தோள் நெகிழத்
துறங்கோன் நல்லனம் மேனியோ தீதே.” 3

இஃது அடிதோறும் முதற்சீர்க்குப் பின்னும் மூன்றாஞ்சீர்க்குப் பின்னும்
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் மீன்முரண்.

“காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி
பூவிரி கரிமென் கூந்தலும்
வேய்புரை தோளும் அணங்குமால் எமக்கே.” 4

இது, முதற்சீரொழித்து மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்
கடைக்கூழைமுரண்.

1, 2 & 3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 39
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 40

4 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 39
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 40
தமிழ்நெறி விளக்கம் 6, மேற்கோள்
களவியற்காரிகை 28, மேற்கோள்
சித-2 1

“போதுவிரி குறிஞ்சி நெடுத்தண் மால்வரைக்
கோகையிற் றாழ்ந்த ஓங்குவெள் ளுருவிக்
காந்தளஞ் செங்குலைப் பைங்கூ தாவி
வேரல் விரிமலர் முகையூடு விரைஇப்
பெருமலைச் சேறார் இழிந்து தலங்கவந்த(து)
இன்ன வாயின இனியோர் மாட்டே.” 1

இஃது இடையிருசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால், இடைபுணர்
முரண். முரண்டொடைக்குமென்ற உம்மையால் முழிந்த தொடைக்கும் அவ்
வாறே கொள்க. (2)

14 சாற்றெல்லை இல்லைநெடில் அடி ஆதி மோனை;

சார்எழுவாய் எழுத்தும்அலாது அநுமோனை விதியால்.
தேற்றுஎதுகை மோனையுடன் வரிச்சிறப்பு எத் தொடையும்.
சீர்இடைஈறு அநுவும்வரும் தொடைகள் பல தனைகள்
தோற்றின்முதல் வந்ததொடை யால்தளையால் பெயராம்
சுருங்குந்தா ழிசைதரவில் தரவடிமுன்று இழிபே
ஏற்றபா இரண்டே, வெண் பாஅகவல் வெண்பா
இடத்தில்வரும் கவி, அகவல் இடத்தில்வரும் வஞ்சி.

என்பது சூத்திரம்.

“சாற்றெல்லை இல்லைநெடில் அடி ஆதி மோனை” எ—து, ஐஞ்சீர்
முதலான அடிகளிடத்து இணைமோனை முதலானவைகள் இத்தனையாஞ் சீரில்
வருமென்னும நியமமில்லை;

“சார்எழுவாய் எழுத்தும்அலாது அநுமோனை விதியால்” எ—து,
எழுவாயெழுத்து ஒன்றி வருவதுபோல முன்விதித்த அநுமோனை வந்தாலும்
விதிபெண்க் கொள்க;

“தேற்றுஎதுகை மோனையுடன் வரிச் சிறப்பு எத்தொடையும்”
எ—து, இயைபுத்தொடையும் முடிந்தொடையும் ஆளபெடைத்தொடையும்
முதலாயின தொடை தமது இலக்கணங்களால் முடியும்போது எதுகையுடனும்
மோனையுடனும் கூடிவரில் சிறப்புடைத்திதன்றுபோல;

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், து. 22

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கடி. 40.

“சீர்திடையு அநுவும்வரும்” எ—து, அநுவாகிய மோனை ஆதி
மீலே வருவதன்றியுஞ் சீரின் இடையிலும் ஈற்றினும் வந்தாலும் மோனையாம்;

“தொடை கன்பல... ..பெயராம்” எ—து, தொடைகள் பல விரவி
வரினும் முதல் வந்த தொடையாலே பெயராம்; தளைபல விரவினும் பாக்களுக்குச்
சிறப்பாக விதித்த தளையே முதல்வரில் அதனாற் பெயராம்;

“தொடைபல தொடுப்பினுந் தளைபல விரவினும்
முதல்வந் ததனால் மொழிந்திசுற் பெயரே ” 1

என்னும் யாப்பருங்கலத்துட் கண்டுகொள்க;

“சுருங்குந் தாழிசை தவி” எ—து, தரவடியிலுந் தாழிசையடி
சுருங்கி வருந்;

“தரவடி மூன்று இழிபே” எ—து, தாழிசையுடனே கூடிவருகிற தர
வுக்கு மூன்றுச் சிறுமைபாம். அல்லாத தரவுக்குக் கலிப்பாவிற் சிறுமையடியே
அடியெனக்கொள்க;

“ஏற்ற பா இரண்டே வெண்பா அகவல் வெண்பா இடத்தில் வரும்
கலி; அகவல் இடத்தில் வரும் வஞ்சி” எ—து, பாக்களைத் தொகுத்துச்
சொல்லுமிடத்து வெண்பாவும் அகவலும் என இரண்டாம், மற்றப் பாவிசண்டும்
எங்கான் வந்தனவோ என்னில் வெண்பாவிடத்திலே கலிப்பாவும் ஆசிரியப்பா
வினிடத்திலே வஞ்சிப்பாவும் வந்தன;

“பாலரி மருங்கிணைப் புண்புறத் தொகுப்பின்
ஆசிரி யப்பா வெண்பா என்றாங்
காயிரு பாலினுள் அடங்கும் என்ப.” 2

“ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி ஏனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிபு.” 3

என்னுந் தொல்காப்பியத்திற் கண்டுகொள்க. இவற்றுக்கு உதாரணம் வந்த
வழிக் கண்டுகொள்க. (3)

1 யாப்பருங்கலம் நூ. 53

2 தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூ. 103

3 தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் நூ. 104

குறட்டாழிசை, வேற்றொலி வெண்டுறை, கட்டளைக்கலித்துறை,
நூற்பா அகவல், மருட்பா

- 15 இறுகுறளின் சிதைவுச்செந் துறைஇழிபும் குறட்டா
ழிசையாம் வேற் றொலிவரினும் வெண்டுறைஒற்றெண்ணா(து)
அறைஅடிநேர் பதினாறு நிரைபதினேழ் எழுத்தாய்,
அடிநான்கு தொறும்வரில்கட் டளைக்கலித் துறையே;
உறுபொருள்குத் திரங்குறித்த யாப்பிற்றாய் நாற்சீர்
ஓரடியும் பலவாயும் வரும்நூற்பா அகவல்;
புறநிலைவா யுறையாழ்த்துச் செவியறிகைக் கிளைகள்
பொருளாய்முன் வெண்பாப்பின் அகவல்வரும் மருட்பா.

என்பது சூத்திரம்.

“இறுகுறளின் சிதைவும் செந்துறை இழிபும் குறட்டாழிசையாம்”
எ-து, குறள்வெண்பாச் சந்தஞ் சிதைந்துவரினும், விழுமியபொருளும்
ஒழுக்கிய ஓசையுமின்றி வெண்செந்துறை சிதைந்துவரினும் குறட்டாழிசையின்
பாற்படும்;

“வேற்றொலி வரினும் வெண்டுறை” எ-து, முன் வெண்டுறைக்குச்
சொன்ன இலக்கணங்களையுடைத்தாய் முன்னோரோசையாய்ப் பின்னோரோசை
யாய் வருகினும் அது வேற்றொலி வெண்டுறை.

“ஒற்றெண்ணா(து) அறைஅடி... ..கலித்துறையே” எ-து, நாலடியாய்
அடிதோறும் ஒற்று எண்ணாமல் உயிரும் உயிருமெய்யும் எண்ணில் ஆதியிலே
நேரசை வந்தாற் பதினாறெழுத்தும் நிரையசை வந்தாற் பதினேழுமுத்தும்
உடையதாய் வருவது கட்டளைக்கலித்துறை.

“கட்டளைக் கலித்துறை கலித்துறைப் பாற்படும்” 1

“நேரசை யெனவு நீரையசை யெனவும்

ஆயிரு பெயரா னடக்குமன் னவையே” 2

என்னும் அவ்நயத்துட் கண்டுகொள்க.

1 அவ்நய நூற்பா

2 அவ்நய நூற்பா

“உறுபொருள்... .. நூற்பா அகவல்” எ—து, சூத்திரத்தைக் குறித்த யாப்பும் பொருளும் உடைத்தாய் நாற்சீரோரடியானும் பல அடியானும் வரும் நூற்பா அகவல்.

“ நூற்பா அகவல் நுணங்க நாடிற்
சூத்திரங் குறித்த யாப்பிற் றாகி
அடிவரை யின்றி விழுமிதின் நடக்கும் ” 1

“ சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ னாடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம் ” 2

“ ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னகத் திரநிலை ” 3

“ நூற்பா அகவல் யாப்புற் றுணரின்
ஆசிரி யத்து ளாகும் என்ப ” 4

என்பனவுங் காண்க.

அகவலுக்கு முன்றடிச் சிறுமை சொல்லி இதனுள் ஓரடிச்சிறுமை கூறிய வாறென்னையோவெனின் பொருள் முடிவே முடிவாதலானும், ‘சில்வகையெழுத்தில்’ எனப்பகர்தலானும் ஈண்டிலக்கணம் வேறெடுத்தோதினார்; அது என்போலவென்னில், பொதுப்படக் கலிப்பாவுக்கு நாலடிச் சிறுமை சொல்லித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா அல்லாத கலிப்பாக்களுக்கு முன்றடிச் சிறுமை கூறுப ஆதலால் அதுபோலவெனக் கொள்க.

“புறநிலை வாயுறைவாழ்த்து.... ..மருட்பா” எ—து, புறநிலை, வாயுறை, செவியறி, கைக்கிளை என்னும் பொருள் நாயையுங் கொண்டு முன் வெண்பாப் பின்னகவலாய் முடிவது மருட்பா எ—து.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 77

2 நன்னூல், நூ. 17

3 நன்னூல், நூ. 18

4 ?

இவற்றுக்கு உதாரணம்:—

“வண்டார்பூங் கோதை வரிவளைக்கைத் திருந்தலான்
பண்டையன் அல்லன் படி” 1

இது குறள்வெண்பாச் சந்தஞ் சிதைந்துவந்த குறட்டாழிசை.

“முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுவலகம் ஏவல்செய
முறைசெய் கோமான்
வழங்குதிறல் வரன்மாறன் மாச்செழியன் தாக்கரிய வைவேல் பாடிக்
கலங்கிதின் றோரெலாங் கருடலா காவணம்
இலங்குவான் இரண்டினால் இருகைவி சிப்பெயர்த்(து)
அலங்கன்மா லையவீழ்த் தாடலா நும்மிவள்
பெரலங்கொள்துத் தடங்கட்டிகே புரிந்நூதிந் றாரெலாம்
விலங்கியுள் ளந்தய வீவிந்நூவே றாபுழை.” 2

இஃது ஏழடியாய் முதலிரண்டடியும் அறுசீராய்ப் பின்னைந்தடியும் நாற்
சீராய் வேறோர் ஓசையாய் வந்தமையால் வேற்றொலி வெண்டுறை. இதுவும்
வெண்டுறையின்பாற்படும்.

“அந்தமில் பாதம் அளவிரண் டொத்து முடியின்வெள்ளைச்
செந்துறை ஆகும் திருவே அதன்பெயர் சீர்பலவாய்
ஆந்தம் குறைதவும் செந்துறைப் பாட்டின் இழிபுங்கேழ்
சந்தடி சிதைந்த குறளும் குறளினத் தாழிசையே.” 3

“முன்றடி யானும் முடிந்தடி தோறும் முடிவிடத்துத்
தான்றனிச் சொற்பெறும் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழிசையே
முன்றடி யாய்வெள்ளை போன்றிறும் முன்றிழி பேமுயர்வாய்
ஆன்றடி தாஞ்சில அந்தம் குறைந்திலும் வெண்டுறைவே.” 4

இவை ஒற்று நீக்கி அடிதோறும் பதினாறெழுத்தாய் ஐஞ்சீராய் நான்கடி
யாய் நேரையாதியாக வந்த கட்டளைக்கவித்துறை.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 64

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள். கா. 28

2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள். நூ. 22, 67

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள். கா. 27, 38

3 யாப்பருங்கலக் காரிகை கா. 26

4 யாப்பருங்கலக் காரிகை கா. 27

“ அடிவரை யின்றி அளபொத்தும் அந்தடி நீண்டிசைப்பின்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகும் கலித்துறையே
நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வுது நேரடி ஈரிரண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தம் திருத்தகு ஷ்டில்லியலே,” 1

இதுவும் அப்படியே நிரையசையாதியாய் வந்தமையான் நிரையசைக்
கட்டளைக் கலித்துறை.

“ குறளடி சிந்தடி இருசீர் முச்சீர்
அளவடி நெடிலடி நான்கீர் ஐஞ்சீர்
நிரனிறை வகையால் நிறுத்தினர் கொளலே.” 2

என்று சொல்லுதலானும்,

“ முழைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப ” 3

என்று தொல்காப்பியத்துட் சொன்னமையானும்,

“ நேர்பதி னாறே நிரைபதி னேழென்(று)
ஓதினர் கலித்துறை ஓரடிக் கெழுத்தே ” 4

என்று பிறநூல் சொன்னமையானும் இவை கட்டளைக்கலித்துறையின்
பாற்படும்.

“ அறம்பொருள் இன்பம்வீ டடைதல்தூற் பயனே ” 5

* சில்வனை வியழுத்திற்.....குத்திரம் ” 6

என்பவை நான்கிரோரடியும் பல அடியும் வந்த நூற்பா அகவல்.

1 யாப்பருங்கலக் காரிகை கா. 33

2 யாப்பருங்கலம் நூ. 24

3 தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூ. 23

4 யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 1

5 தன்னூல், நூ. 10

6 தன்னூல், நூ. 18

இனி மருட்பா வருமாறு: -

“ நென்றல் இடையோழந்த கேனார் நறுமுல்லை
முன்றில் முகைவிரியும் முத்தநீர்த் தன்கோளுர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றான் நிற்கார்ப—என்றும்
தீரா நண்டிற் றேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே ” 1

இது,

“ வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிக ” 2

என்றமையாற் புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா.

“ பலமுறையும் ஒம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தேர் ஊர்ந்த
நீலமுறையின் ஆண்ட நிகர்லார் மாட்டுஞ்
சீலமுறை அல்லது செல்வங்கள் நீல்லா
இலங்கும் எறிபடையும் ஆற்றலும் அன்பும்
கலந்ததும் கல்வியும் கோற்றமும் ஏனைப்
பொலஞ்செய் புனைகலனோ டிவ்வாற னாலும்
விலங்கிவருங் கூற்றை விலக்கனும் ஆகா
வனைத்தாகல் நயரும் காண்டிந் நினைத்தகக்
கூறிய வெம்மொழி பிறழாத
தேறிநீர் ஒழுகிந் சென்றுபயன் தருமே ” 3

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையான் வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா.

“ பல்யானை மன்னர் முருங்க அமருந்ந்
கொல்யானைத் தேரோடுங் கோட்டந்து நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையாப்

-
- 1 பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 55
பாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 35
 - 2 தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் நூ. 166
 - 3 பாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 55
பாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 35

படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
 அடுகளம் வேட்டோன் மருக அடுதிறல்
 ஆனி நிமிர்தோள் பெருவழி எஞ்ஞான்றும்
 ஈரம் உடையாயாய் என்னாய்ச்சொற் கேட்டி.
 உடைய உழவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
 வருங்கால் உழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
 மழவர் இழைக்கும் வரைக்கா விதியீட்டம்
 காட்டும் அமைச்சரை ஆற்றத் தெனியல்
 படைத்த அரும்பொருள் ஆற்றி விளவல்
 இனத்தைப் பெரும்பொருள் ஆசையாற் சென்று
 பெருங்குழிச் மன்ற மறுக அகழாதி என்றும்
 மறப்புற மாக மதுரையார் ஓம்பும்
 அறப்புறம் ஆசைப் பட்டேற்க அறத்தால்
 நவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
 நடடார் குழிச் சீதையாதி ஒட்டார்
 செவியுதைக்கும் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்
 கற்றரர்க் கினனாகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுகிச்
 செற்றார் செறுத்துநிற் சேர்த்தாரை ஆக்குதி
 அற்றம் அறிந்த அறிவினாய் மற்றும்
 இவையிவை நியா தொழுகின் நிலையாப்
 பொருகடல் ஆடை நிலமகள்
 ஒருகுடை நீழல் துஞ்சுவண் மன்னே." 1

இது, வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் அவிந்தொழுகுதல் கடனென்று
 அரசர்க்குச் சொன்னமையாற் செவியறிவுறா உ மருட்பா.

" திருநதல் வேரரும்பும் தேங்கோதை வாடும்
 இருநிலம் சேவடியும் தோயும்—அரிபரந்த
 போகிதழ் உண்கணும் இமைக்கும்
 ஆகும் மற்றவன் அகலிடத் தணங்கே." 2

இது, துணிதலை நுதலிய ஒருதலைக் காமமாதலிற் கைக்கிளை மருட்பா.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 55

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 35

2 புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, 287,

யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 55

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 35

கூன், சுரிதகம், வகையுளி, விகாரம் முதலியன

- 16 வருதனிச்சொல் கூன்பொருளோ(டு) அடிமுன்வரும் அதுவே
வஞ்சிநற் றினும் ஆம் வெண் பா அகவல் ஈற்றால்
சுரிதகமாம் வேறும் அடி யால் இசையால் கலையால்
குழ்எழுத்து எண் ணால் வகுத்த வகுப்பால் கா ரணத்தால்
பெருகியிடும் காலவழக் கால்பலவாம் செய்யுட்
பெயர் எழுத்து முதல்எட்டு வகைவிரிவும் குவிவும்
பரவுவகை யுரிவிகா ரம்வண்ணம் மற்றும்
பலவுமடங் காதடக்கிப் பகருவார்சான் றோரே.

என்பது துத்திரம்.

“வருதனிச்சொல் கூன்பொருளோ(டு) அடிமுன்வரும் அதுவே வஞ்சி
ஈற்றினும் ஆம்” எ—து, தனிச்சொல்லாகிய கூன் செய்யுட்கண் முதற்கண்ணே
பொருள்கொண்டுரைப்பெறும்; அதுவே வஞ்சிப்பாவுக்கீற்றினும் வரப்பெறும்;
உம்மையால் வஞ்சிக்கு முதலிலும் இடையிலும் வருமென்பது. பெரும்பான்மை
யால் விளங்கின தனிச்சொல்தானே கூனாம்;

“அதுவே,
வஞ்சி யிடையினு மிறுதியு நிலவும்” 1

“வஞ்சிப் பாக்களுக் கெங்கணு முறுமே” 2

என்னும் அவிநயத்துட் கண்டுகொள்க.

“வெண்பா அகவல் ஈற்றால் சுரிதகமாம்” எ—து, வெண்பாவாலும்
அகவற்பாவாலும் கலிப்பாவுக்குச் சுரிதகம் முடியும்.

“வேறும் அடியால் இசையால் கலையால் குழ்எழுத்து எண்ணால்...
...பலவாம் செய்யுட்பெயர்” எ—து, இங்ஙனங் கூறினமையன்றியும்
அடியினாலும், இசையினாலும், கலையினாலும், எழுத்தெண்ணிச் சொல்லுகை
யாலும், வகுத்துக்கொண்ட வகுப்பினாலும், பொருள்கொண்டு பாடுங் காரணத்தி
னாலும்,

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

வழுவவ காவ வகையி னானே” 3

என்னுங் காலவழக்கினானும் பலவகையாக இப்படிச் செய்யுட்கள் பெயர்பெறும்.

1 அவிநய நூற்பா

2 அவிநய நூற்பா

3 நன்னூல், நூ. 461

“எழுத்துமுதல் எட்டுவகை.....பகருவர் சான்றோரே” எ—து,
எழுத்து, அசை, சீர், பந்தம், அடி, தொடை, பா, இனம்; எட்டு வகையினது
விரிவும், குவிவும், வகையுளியும், விகாரமும், வண்ணங்களின் வகையும் வேறு
யாப்புக்கு அங்கமான வனப்பும், வாழ்த்தும், வசையும், பொருள்கோளும்,
குறிப்பு மொழிகளும் இவைபோல்வன பிறவும் பலவும் உண்டாகலான் இதனுள்
அடக்கிச் சொல்லில் விரியும்; அந்த விரிவெல்லாம் இதனுள் அடக்கிச்
சொல்லுவர் பெரியோர் எ—று. இனி உதாரணம் வருமாறு:—

“உதுக்காண்,

சுரந்தானா வண்கைச் சுவானமாய் யூதன்
பரந்தானாய் பல்புகழைய் பாடி—இரந்தரர்மாட
டின்மை அகல்வது போல இருணிங்க
மின்னும் அளித்தோ மழை” 1

இவ்வென்பாவினுள் முதற்கண் ‘உதுக்காண்’ எனக் கூன்வந்தவாறு.

“அவரே,

கேடில் விழுப்பொருள் தருமார் பாசலை
வாடா வள்ளியங் காடிற் தோரே
யானே,
தோடார் எல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையிற் படர்கூர்ந் தீர்னே
அன்னள் அவியன் என்னாது மாமழை
மின்னும் பெய்யு முழங்கு
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே” 2

இவ்வாசிரியத்துள், ‘அவரே’ எனவும், ‘யானே’ எனவும் கூனாயிற்று.

“உலகினுள்.

பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பீறழாவே பிறழ்ந்நும்
இருந்தகை இருவரைமேல் எரியேபோற் கடர்விடுமே

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 94

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள். கா. 43

2 குறுந்தொகை 218, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 94

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

சீறுதனகயார் சிறுதகைமை சிறப்பென்னும் பீறப்பின்நீ
உறுதகைமை பிழைப்பினுமோர் ஒப்பாகித் தோன்றாவே " 1
இக்கலியாடி முதற்கண் 'உலகினுள்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு.

" உலகே,

முற்கொடுத்தார் பீற்கொளவும்

பீற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்

உறுதிவழி ஒழுகுமென்ப

அதனால்,

நற்றிறம் நாடுதல் நன்மை

பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே " 2

இவ்வஞ்சியடி முதற்கண் 'உலகே' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு.

" மாவழங்கின் மயக்குற்றன வழி " 3

என வஞ்சியடியின் இறுதிக்கண் வழியெனக் கூன்வந்தவாறு.

" கலங்கழனிற் றுறை கலக்காணாதே " 4

என இவ்வஞ்சியடியில் 'துறை' என நடுவுங் கூன் வந்தவாறு.

" தேரோடத் துக்கெழுமின தெரு " 5

என வஞ்சியடியி றுதிக்கண், 'தெரு' என அசை கூனாயிற்று.

" காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவான் " 6

என்னும் கலிப்பாவினுட் 'சிறுகுடியிரே சிறுகுடியிரே' என ஓரடியான் தனிச்சொல் வந்தவாறு. பிறவுமன்ன.

1 & 2 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 94

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

3 & 4 புறநானூறு 343, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 94

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

5 பட்டினப்பாண அடி எண். 47, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

6 கலித்தொகை 39, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 94

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

வெண்பாவினாலும் அகவலினாலும் கரிதகம் முடிவது முன்காட்டிய கலிப்பாக்களுட் கண்டுகொள்க,

அடியாற் பெயர்பெற்றது—கழிநெடில், திருவிருக்குறள் முதலாயின; இவற்றிற் கழிநெடிலாவது ஆசிரியவிருத்தம். திருவிருக்குறளாவது வஞ்சித் துறை.

இசையாற் பெயர்பெற்றது—சந்தத் தாழிசை முதலாயின. இதற் சந்தத் தாழிசை—ஆசிரியவிருத்தம்.

கலையாற் பெயர்பெற்றது—அச்சுக்கலை முதலாயின. இதில் அச்சுக் கலை இரண்டடியால் வந்தாற் செந்துறை. நாலடியால் வந்தாற் சீரையெண்ணி அறுசீர் முதலானவைகளெல்லாம் ஆசிரியவிருத்தம் என அறிக.

எழுத்தெண்ணாற் பெயர்பெற்றது—கட்டளைக் கலித்துறையாம்.

வகுத்த வகுப்பாற் பெயர்பெற்றது—புய வகுப்பு, புயவகுப்பு முதலாயின ஆசிரியவிருத்தத்துள்ளும் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் அடங்கும்.

காரணத்தாற் பெயர்பெற்றது — திருவெம்பாவை முதலாயின; அம்மாணை தரவு கொச்சகக் கலிப்பா என்பாரும் உளர். வெண்டளையே வருத லாற் பஃறொடை வெண்பா என்பதும் இது.

கால வழக்காற் பெயர்பெற்றது—வெண்பாவினுள் ஈரடிமுக்கால் முதலா யினவையும், சார முதலாயினவையும் 'பலவாஞ் செய்யுட் பெயர்' என்பதற்குப் பொருள் விரிக்கிற்பெருகும்.

எழுத்து முதல் எட்டுவகை விரிவுங் குவிவும் என்றது: தொகையால் யாப் பாம்; வகையால் எழுத்து முதல் எட்டாம்; விரிவால் எழுத்துக் குறில் நெடில் முதலானவை போல மற்றை ஏழுக்கும் இப்படியே கண்டுகொள்க.

இனி வகையுளி வருமாறு:—

“அருள்நோக்கும் நீரார் அசைசீர் அடிக்கண்
பொருள்நோக்கா தோசையே நோக்கி—மருள்நீங்கத்
கூம்புபவங் கூம்பா தலர்பவங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு” T

“கடியார்பூங் கோதை கடாயினான் திண்டேர்
சிறியாடன் சிற்றில் சிதைத்து” 1

இந்த வெண்பாவைக் கடியாரென்றும் பூங்கோதை என்றும் சீர்பிரித்தால் தளைசிறையும்;

“வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா; அல்லன
எல்லாத் தளையும் மயங்கியும் வழங்கும்” 2

என்பதனாற் ‘கடியார்பூங் கோதை’ என அலகிடிற் சீர்சிதைபாது.

“மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்” 3

இவ்வெண்பாவின் ஈற்றடியை நிலமிசைசொன்றும் நீடென்றும் வாழ்வா
ரென்றும் அலகிடிற் வாழ்வாரென்பது ஆசிரியச்சீராம். நாள் என வெண்பா
முடியுமாதலால் நீடுவாழ் என்றும் வாரென்றும் அலகிடக் கூவிளமென்றும்
நாளென்றும் முடியும்.

பிறவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

விகாரம் வருமாறு—

“வலித்தல் மெலித்தல் நீட்டல் குறுக்கல்
விரித்தல் தொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி” 4

என்னை வலித்தலாவது:—

“குறுத்தாட் பூதம் சுமந்த
அறக்கதிர் ஆழியெம் அண்ணலைத் தொழினே” 5

இதனுள் ‘குறுத்தாள்’ எனற்பாலதனைக் ‘குறுத்தாள்’ என்றது
வலித்தல்.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 95
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள் கா. 43

2 யாப்பருங்கலம் நூ. 22

3 திருக்குறள்—3, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

4 நன்னூல், நூ. 155

5 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள் நூ. 95
யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

“தண்டையின் இனக்கிளி கடினோன்
பண்டையன் அல்லன் மானோக் கினனே” 1

இதனுள், தட்டையெனற்பாலதனைத் தண்டை என்று மெலித்தவாறு.

“ஆர்த்த அறிவினர் ஆண்டினைஞ ராயினும்
காத்தோம்பித் தம்மை அடக்குப—முத்தொறுஉம்
தீத்தொழிலே கன்றித் தீர்தந் தெருவையோற்
போத்தறார் புல்லறிவி னார்” 2

இதனுள் “பொத்தறார்” எனற்பாலதனைப் “போத்தறார்” என நீட்டுங்
வழி நீட்டினவாறு காண்க.

“எருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன்
திருத்தார்தன் றென்றேன் தியேன்” 3

இதனுள், “தியேன்” எனற்பாலதனைத் “தியேன்” என்றது குறுக்கும்
வழிக் குறுக்கினவாறு.

“வெண்மணல் எக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் துதாவி ஒத்திழியும்
தண்ணந் துறைவன் தகவிலனை தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பீடியர வாரறு” 4

இதனுள், “தண்ணுறைவன்” எனற்பாலதனைத் “தண்ண ந்துறைவன்”
என்று விரிக்கும்வழி விரித்தவாறு.

1 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

2 நாலடியார் 351, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 60

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 22

3 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 62, 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 24, 43

தொல். செய். இளம்பூரணருரை நூ. 114

4 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை மேற்கோள், நூ. 95

யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை மேற்கோள், கா. 43

“பூத்தாட் புரவிற் புனைமதில் கைவிட்டார்
காத்தாவிக் காதலர் ஏனையர்—பார்த்துறா
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதில்நான் கைக்கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்” 1

இதனுள், “வேண்டாதாரை வணக்கி” எனற்பாலதனை “வேண்டார் வணக்கி” எனத்தொகுக்கும் வழித்தொகுத்தவாறு.

இனி வண்ணம் வருமாறு:—

“தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதல் மயங்கிசை வைத்துப்பின்னும்
பாங்கே அகவல் ஒழுகல் வலிமெலிப் பாற்படுத்தித்
டாங்கே குறினெடில் வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையுந்
தாங்கா துறழ்தரத் தாம்வண்ணம் நூறுந் தலைப்படுமே” 2

என்னை? தூங்கிசைமுதல் ஐந்தையும் முன்வைத்து அதின்பின்னே குறில்முதல் ஐந்தையும் ஒவ்வொன்றின் பேரிலே ஏற்றி அகவல்முதல் நாலையும் பின்னே வைக்கில் அகவல் முதல்நான்கும் தனித்தனியே இருபத்தைந்தாம். இந்த நால்வகையும் அலகிட வண்ணம் நூறாம். (5)

ஒழிபியல் முற்றும்.

4. பொருத்தவியல்*

பொருத்தங்கள் பத்து

- 17 பகர்செய்யுள் மங்கலஞ்சொல் எழுத்துத் தானம்
 பால்உண்டி வருணநாள் கதிய என்றா
 புகரில்கணம் எனப்பத்தும் பிறங்கு கேள்விப்
 புலவர்புகழ் முன்மொழிக்குப் புகல்வர் செம்பொன்
 சிகரகிரி எனப்பணைத்துப் புடைத்து விம்மித்
 திரண்டெழுத்து வளர்ந்திளகிச் செறிந்த கொங்கைத்
 தகரமலர்க் குழல்கருங்கண் குமுதச் செவ்வாய்ச்
 சரிவளைக்கைக் கொடிஎன்னத் தயங்கும் மாதே. (1)

இப்பா என்னுதலிற்றோ எனின், இச்சொன்ன பத்துவகைப் பொருத்தமுஞ்
 செய்யுள் முதன்மொழிக்கு ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவையாவன: மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால்,
 உண்டி, வருணம், நாள், கதி, கணம் இவை பத்தும் முதன்மொழிக்கியல்
 என்றவாறு. (1)

மங்கலம், சொல்

- 18 மாமணிதேர் புகழ்அமுதம் எழுத்துக் கங்கை
 மதிபரிதி களிறுபரி உலகம் சீர்நாள்
 பூமலைகார் திருக்கடல்நீர் பழனம் பார்சொல்
 பொன்திகிரி பிறவும்முதல் மொழிச்சீர்க்(கு) ஆகும்
 நாமவகை யுளிசேர்தல் பொருள(து) இன்மை
 நலம்இலதாய் வைத்தல்பல பொருளாய்த் தோன்றல்
 ஆம்இனிய சொல்ஈறு திரிதல் போலும்
 ஆதிமொழிக்(கு) ஆகாஆ னந்தம் ஆமே.

* இவ்வியலுக்கும் அடுத்த இயலுக்கும் தரப்பட்டுள்ள உரை முன்ன இயல்களுக்
 கான உரையினின்று வேறானது. 1908இல் ஆரணி, மேடிகை, சென்னகேசவுலு
 நாயுடவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற 'செம்பரப்பாட்டியலின் பொருத்தவியல்
 மரபியல்' அடங்கிய 'பாட்டியற் கொத்து' நூலுள் அவ்வியல்கள் பெற்றுள்ள
 உரையே இவண் எடுத்தளிக்கப்பெற்றுள்ளது.

இப்பா என்னுதலிற்றோ எனின், செய்யுள் முதல் மொழிக்கு மங்கலச் சொல்லாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ—ள்.) மங்கலச் சொல்லாவன: மா, மணி, தேர், புகழ், அமுதம், எழுத்து, கங்கை, மதி, பரிதி, களிற்று, பரி, உலகம், சீர், நாள், பூ, மலை, கார், திரு, கடல், நீர், பழனம், பார், சொல், பொன், திகிரி இவை இருபத்தைந்தும் முதன்மொழிக்காம் என்பது.

‘பிறவும்’ என்றதனால் அருந்ததி, ஞெண்டு, அறுகடல், சங்கு, தார், விசம்பு, புவி, கயல், முரசு, கவரி. தோகை இவையுமாம் என்றவாறு.

ஆகாச் சொல்லாவன: நாம வகையுளி சேர்தல்—செய்யுள் முதற்பாவினும் ஒருபாச்சொல்லில் அப் பா ஒருவழிச் சீர்சிதைந்தும் ஒருவழிச்சீர் சிதைபாமலும் பாடுதல் வகையுளியாம் என்பது.

அதற்கு உதாரணம்

“கடியார்பூங் கோதை கடாயினான் தீண்டேர்

சீறியாடன் சிற்றில் சிதைத்து.”

இதனுள், கடியார் என்றும் பூங்கோதை என்றும் புளிமாவாகவும் தேமாங்காபாகவும், கடாயினான் என்று கருவிளமாகவும் இவ்வாறலகிடின ஆசிரியத்தளையுங் கலித்தளையுந் தட்டும்; வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போம்; “சீர்களிற்புல்லா தயற்றனை” என்னும் இலக்கணத்தோடு மாறுகொள்ளுமாதலால் இதனைக் கடியார்பூ என்று புளிமாங்காயாகவும், கோதை என்று தேமாவாகவும் அலகிடிற்சீர் சிதையாதாம். பிறவுமன்ன.

பொருளதின்மை—பொருளில்லாமல் வைத்தல்; அது வருமாறு:— இறிஞர் முதலாயின என்க. நலமில்லாதய் வைத்தலாவது சீரணங்கு மேவுமென்ற சொல் முதலாயின என்க. பல்பொருளாய்த் தோன்றலாவது ஒருசொற் பலபொருளாய்த் தோன்றல்; அஃதாவது அரியென்பது சிங்கமோ வண்டோ என்று ஐயப்படுவது. சொல்லீறுதிரிதல் காரணிகொற்றோன்றனானன்று, கடனன்று, பொன்னன்று இவை முதலாயின என்க. இவையெல்லாஞ் சொல்லானந்தக்குற்றம் என்றவாறு. (2)

எழுத்துப் பொருத்தமும் தானப் பொருத்தமும்

19 ஆனஎழுத்து) ஒன்பதுஏழ் ஐந்து மூன்றாம்
 ஆகா(து)எட்டு ஆறுநான்கு ஆதிச் சீர்க்கே
 ஊனம்இலா அஆவும் இஈ ஐயும்
 உஊவும் எஏயும் ஒஓ ஒளவும்
 தானம்இதை வகையாம்அந் தாதி தன்னில்
 தலைவன்பேர் முதல்எழுத்தில் பாலன் ஆதி
 மேல்நிறைஎண் ணில்பால குமார ராசர்
 வேண்டிடும்;வேண் டாவிருத்தம் மரணம் தானே. (3)

இப்பா என்னுதலிற்றோ எனின், முதன்மொழிக்கண் வருமெழுத்துந் தானமும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள் ஆகியவெழுத்தாவன:— ஒற்றுக்கூடின ஒன்பதும், ஏழும், ஐந்தும், மூன்றும் ஆமென்ப; ஆகா எழுத்தாவன:— எட்டு, ஆறு. நான்கு ஆகா என்ப; இரண்டெழுத்துச் சொல்லாதது என்னோவெனின், முன் மொழியாதலான் மூவகைச் சீரின்மையின் மறுக்கப்பட்டன என்க. தானம் ஐந்தாவன:— அ ஆ பாலன், இ ஈ ஐ குமாரன், உ ஊ ஒள ராசன், எ ஏ விருத்தன், ஒ ஓ மரணமென்று சொல்லப்பட்டவையுள், உயிர்க்குறிலான அ இ உ எ ஓ என்னும் ஐந்தினுடன் தமக்கொத்த உயிர்நெடிலான ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ என்னும் ஐந்தையும் சேர்த்து, இகரத் துடனே ஐகாரமும், உகரத்துடனே ஒளகாரமுஞ் சேர்த்தால் அ இ உ எ ஓ என்றாகும்: அவை பால, குமார, ராச, விருத்த, மரணமாம். இவற்றுள், உயிரும் உயிர்மெய்யென்று சொல்லப்பட்ட தொகைபெல்லாம் ஐந்து பங்காய் அடங்கும். உயிர்மெய்கள் ஐந்து பங்காய் அடங்குவது எப்படியென்னில், வருக்கைப்பாடத்தின்படி அகரத்துக்குக் ககரமும், இகரத்துக்குக் கிகரமும், உகரத்துக்குக் குகரமும், எகரத்துக்குக் கெகரமும், ஓகரத்துக்குக் கொகரமும், மற்ற நீண்ட உயிர்மெய்களும், கையும் கௌவும் உயிர் சேர்ந்ததுபோலச் சேர்ந்து, உயிர் பன்னிரண்டும் ஐந்து பங்காயானது போல உயிர்மெய்களெல் லாம் ஐந்துஐந்து பங்காய் அடங்கும். அவையிற்றைப் பாட்டுடைத்தலைவன் பேர்முதலெழுத்து எதுவோ அதுவே பாலனாகக்கொண்டு மங்கலச்சொல்லின் முதலெழுத்தைத் தானத்தடைவே யந்தாதியாய் எண்ணிப் பால குமார ராசன் இவை பொருந்துந் தானம்; விருத்தம் மரணம் இவைபொருந்தாத தானமென்று சொல்லுக என்றவாறு.

பாலும் உண்டியும்

- 20 மருவுகுறில் ஆண்நெடில்பெண் அவர்இ வர்க்கா
 மயங்கினும்ஆம் வரலாகா பேடுஒற்று ஆய்தம்
 உரியகச தநபமவ ஏழோடு) ஆதி
 உயிர்க்குறில்நான்கு இவைஅமுதம் ஆதிச் சீர்க்கும்
 அரியதசாங் கத்தயற்கும் நலம(து) ஆகும்;
 அமுதமொழிக்கு) அல்லாத எழுத்தும் கால்மாந்
 திரைஅளவுஅஃ. கேனமுடன் மூன்றும் நஞ்சாய்ச்
 செப்புள்எழுத்து இவைஎல்லாம் தீதாம் அன்றே.

இப்பா என்னுதலிற்றோவெனின், ஆண் பெண் இருபாலுக்கும் அமுதம் நஞ்சென்னும் உண்டியும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ—ள்.) அவற்றுள், உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் ஆணெழுத்து; உயிர்நெடிலும் உயிர்மெய்நெடிலும் பெண்ணெழுத்தாதலால் ஆண்பாற் புகழுமிடத்து ஆணெழுத்துச் சிறப்பு, பெண்பாற் புகழுமிடத்துப் பெண்ணெழுத்துச் சிறப்பு, 'மயங்கினுமாம்' என்றதனால் ஆணுக்குப் பெண்ணெழுத்தும் பெண்ணுக்கு ஆணெழுத்தும் வந்தாலும் நன்று.

"பாவின் கிழத்தி நாமக ளாதலிற்

பெண்ணெழுத் தல்லது முன்வைத் துரையார் " 1

என்றார் பிங்கலனார்.

"வரலாகா பேடுஒற்று ஆய்தம்" என்பது ஒற்றும் ஆய்தமும் அலி; இவை முன்மொழிக்கு ஆகா என்க. அமுத எழுத்தாவன: - க ச த ந ப ம வ அ இ உ எ இவை அமுத எழுத்து என்றவாறு. இவை முதற் சீர்க்கு ஆகும்; தசாங்கத்து அயற்கும் ஆம்.

நஞ்செழுத்தாவன:— அமுதவெழுத்து அல்லாத எழுத்தும், மகரக் குறுக்கமும், ஆய்தக் குறுக்கமும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும், ஆய்தமும் ஆம்; இவை முதன்மொழிக்கண் வைக்கில் தீதாம். (4)

வருணம்

- 21 தீதுஇல்உயிர் ஈராறுப் முதல்ஒற்று) ஆறும்
 திருமறையோர்க்கு) அடைவேஓர் ஆறு வேந்தர்க்கு)
 ஏதுஇல்லவ றன-க்கள்வணி கர்க்குஆம்; மற்றை
 எழுத்துளவை சூத்திரர்க்குஆம் இயன்ற சாதி
 ஓதிமன்தன் படைப்புஉயிரே அரன்மால் செவ்வேள்
 உம்பர்கோன் பரிதிமதி மற்றி நீர்க்கோன்
 காதல்அள கேசன்முதல் இவ்வி ரண்டாய்க்
 கம்முதல்மு வாறுஒற்றும் கருதிச் செய்தார்.

இப்பா என்னுதலற்றோ எனின், வருணமும் தோற்றமும் உணர்த்துதல்
 நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள், அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஓ ஐ
 ஓள க ங ச ரு ட ண இவை பதினெட்டும் அந்தணர்க்காம்; த ந
 ப ம ய ர இவை ஆறும் அரசர்க்காம்; ல வ ற ன இவை நான்கும்
 வணிகர்க்காம்; ழ ள இவையிரண்டு சூத்திரர்க்காம் என்றவாறு.

இனித்தோற்றமாவன:— அயன்படைப்பு உயிர் பன்னிரண்டுமாம்;
 அரன்படைப்பு க ங; திருமால் படைப்பு ச ரு; செவ்வேள் படைப்பு
 ட ண; இந்திரன் படைப்பு த ந; சூரியன் படைப்பு ப ம; சந்திரன்
 படைப்பு ய ர; இமமன் படைப்பு ல வ; வருணன் படைப்பு ழ ள;
 சூரேபரன் படைப்பு ற ன. இவர்கள் ஒன்பதின்மரும் பதினெட்டு மெய்யும்
 படைத்தாரென்க. (5)

நாட்பொருத்தம்

- 22 கருதும்உயிர் அடைவேநான்கு ஐந்து மூன்று
 கார்த்திகையே பூரடம் உத்தி ராடம்
 உரைதரு க-வ் வரியின்நான்கு இரண்டு மூன்று
 மூன்றுஓணம் ஆதிரையே புனர்தம் பூசம்;
 இருமைகொள் ச-வ் வரியின்நான்கு ஐந்து மூன்று
 இரேவதிஅச் வனிபரணி; ஞகரம் மூன்றும்
 வரும்அவிட்டம்; தகரம்இரண்டு ஏழு மூன்று
 வளர்சீசாதி விசாகமே சதயம் மன்னும்.

சதிதிகழ் ந-வ் விலில் ஆறு மூன்று மூன்றும்
 தரும்அனுடன் கேட்டையே பூரட் டாதி
 திதம்மிகும் ப-வ் வரியின்நான்கு இரண்டோடு ஆறுஉத்
 திரம்முதல்மூன் றாய்;ம-வ்னில் ஆறும் மூன்றும்
 இதமுடன்மூன் றும்மகம்ஆ யிலியம் பூரம்
 யா-உத்தி ரட்டாதி யூயோ மூலம்
 உதவிய வ-ம் முதல்நான்கும் ஒழிந்த நான்கும்
 உரோகணியாம் மிருகசீ ரிடர்ஆம் பேர்நாள்.

இப் பாவிரண்டும் என்னுதலிற்றோ. எனின், பேர்நாள் உணர்த்துதல்
 நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவையாவன:— அ ஆ இ ஈ கார்த்திகை, உ ஊ எ ஏ ஐ
 பூரடம், ஒ ஓ ஔ உத்திராடர், க கா கி கீ திருவோணம், கு கூ
 திருவாதிரை, கெ கே கை புனர்பூசம், கொ கோ கௌ பூசம்,
 ச சா சி சீ இரேவதி, சு சூ செ சே சை அசுவதி, சொ சோ
 சௌ பரணி, ரு ரூ ரொ அவிட்டம், த தா சோதி, தி தீ
 து தூ தெ தே தை விசாகம், தொ தோ தென சதைபம், ந
 நா நீ நீ நு நூ அனுடம், நெ நே நை கேட்டை, நொ
 நோ நௌ பூரட்டாதி, ப பா பி பீ உத்திரம், பு பூ அத்தம்,
 பெ பே பை பொ போ பௌ சித்திரை, ம மா மி மீ மு மூ
 மகம், மெ மே மை ஆயிலியம், மொ மோ மௌ பூரம், யா
 உத்திரட்டாதி, யூ யோ மூலம், வ வா வி வீ ரோகணி, வெ
 வே வை வெள மிருகசீரிடம். ஈகார லகாரம் வந்தால் இகாரமாக
 ஒட்டிக்கொள்க.

(7)

நாள். கதி

24 பேர்நாள்உற் பவநாளா தல்மு வொன்பான்

பிரித்துஒன்று மூன்றுஐந்துஏழ் ஆகாது எட்டாம்
 கூர்இராசி யும்வயினா சிகழும் ஆகா.

குறில்வன்மை ஈறுஒழிக்கில் வானோர்க்கு ஆகும்
 தேர்நெடிலின் முதல்நான்குஈறு இல்லா மென்மை
 நிலமக்கள் கதிமுதற்சீர்க்கு ஆகும் ஒஓ

ஏர்மருவு யாலழற விலங்காய் மற்றை

எழுத்துநர கக்கதி;மூன் இவைவா ராதல்.

இப்பா என்னுதலிற்றோ: எனின், நாட்பொருத்தமுங் கதியும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ—ள்.) இவ்வவன்பேர் நாளாதல் உற்பவித்த நாளாதல் முதல் வைத்துப் பிரபந்த மங்கலச்சீர் மொழிக்கு முதலெழுத்தீறாக எண்ணி இருபத் தேழு நாளையும் மூவொன்பதாகப் பிரித்து ஒன்றும் மூன்றும் ஐந்தும் ஏழும் ஆகாதநாள்; எட்டாம் இராசியாகிய பதினாழ நாளும் பதினெட்டா நாளும் வைநாசிகமாகிய இருபத்திரண்டா நாளும் இவையாகா என்றவாறு. கதியாவன: அ இ உ எ நான்குயிரும், க ச ட த ப என்னும் வல்லெழுத் தைந்தும் இவை ஒன்பதும் தேவகதி; ஆ ஈ ஊ ஏ என்னும் நான்கு தெட்டுயிரும், ங ஞ ண ந ம என்னும் மெல்லெழுத்து ஐந்தும் ஆக ஒன்பதும் மக்கட்கதி; இணையிரண்டும் முதற்சீர்க்காகும். ஒ ஓ என்னும் உயிரிரண்டும், ய ர ல ழ என்னும் இடைபெழுத்து நான்கும், றகரமும் இவை ஏழும் விலங்கின் கதி; ஐ ஓா என்னும் உயிரிரண்டும், வ ள ன என்னும் மூன்றும் ஆய்ததும் இவை ஆறும் நாகர்கதி; இவை இரண்டும் விலக்கப்பட்டன என்றவாறு. (8)

கணநாட் பொருத்தம்

25 வான்இலகு நேர்குருவே நிரையாம். வெண்சீர்
வரில்நப தவகணநாள் பரணி மும்மீன்
ஊனம்மிகு புனர்பூசம் பூசம் வாழ்நாள்
உற்றபுகழ் குனியநோய் பலன்கள் ஆகும்
தேன்அனையாய்! வஞ்சிச்சீர் அடையே நான்கும்
திகழ்சர மயகணம், நாள் சோதி ஆரல்
தானம்உறு கேட்டைசத யந்தான் கேடு
சாவுதிரு மகிழ்ச்சிபலன் தரத்தொ டங்கும்.

இப்பா என்னுதலிற்றோ எனின், சீருங் கணமும் நாளும் வரும்பலம் ஆமாறு உணர்த்திற்று.

(இ—ள்.) இலகு நேர், குரு நிரை, நேரசை இறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீர் எனப்படும். அவையாவன:— நேர் நேர் நேர் தேமாங்காய்; நிரை நேர் நேர் புளிமாங்காய், நிரை நிரை நேர் கருவிளங்காய்; நேர் நிரை நேர் கூவிளங்காய்; இந்த நான்கு சீருக்கும் உரியகணம்: நகணம்,

பகணம், தகணம், சகணம். இந்த நான்கு கணத்துக்கும் நாள்: பரணி மிருசு சரிடம் புண்பூசம் பூசம். இவை நான்கிற்கும் பலன்: வாழ்நாள் புகழ் துணியம் நோய் என்பது. தேனணையாய் என்பது மகடு உழுன்னிலை. நிரையசைச்சீர் இறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் வருசியுச்சீர் எனப்படும். அவையாவன: நேர்நேர்நிரை தேமாங்கனி, நிரைநேர்நிரை புளிமாங்கனி, நிரைநிரைநிரை கருவிளங்கனி, நேர்நிரைநிரை கூவிளங்கனி; இந்நான்கு கணத்துக்கும் உரியகணம்: செகணம் ரகணம் மகணம் யகணம்; இந்நான்கு கணத்துக்கும் நாள்: சோதி கார்த்திகை கேட்டை சதபம்; இந்நான்கின் பலன்: கேடு சாவு திரு மகிழ்ச்சி என்றவாறு. நகணம் பகணம் மகணம் யகணம் இந்நான்கும் முதன்மொழிக்கு வைக்கப்படும். தகணம், செகணம், சகணம், ரகணம் இந்நான்கு கணமும் விலக்கப்பட்டன.

(9)

26 துறக்கம்மதி வான்பரிதி காய்ச்சீர் முன்னும்

குழகாற்றுத் தீநிலைநீர் கனிச்சீர் பின்னும்

நிறுத்துகணம் இவ்விரண்டாய் அகவற் சீரின்

நேர்நறு வெள்ளைச்சீர் நிறைவஞ் சிச்சீர்

சிறப்புடஇவ் விரண்டுடையு கணப்பேர் மற்றும்

திகழ்இயற்சீர் அயன்திருக்கோக் கருடன் முன்னாம்

வெறுத்தபின்னு மாம்என்ப இறைவன் நாட்டு

மேவுகண நாட்பொருத்தம் வேண்டும் மாதோ.

இப்பா என்னுதலிற்றோ எனின், புற்சொன்ன கணத்துக்கு இன்னும் ஒரு விகற்புணர்த்திற்று.

(இ-ள்.) இந்திரகணம் சந்திரகணம் அந்தரகணம் சூரியகணம் இந் நான்கு கணத்திற்கும் உரிய சீராவன: தேமாங்காய் புளிமாங்காய் கருவிளங்காய் கூவிளங்காய் என்பது. வாயுக்கணம் தீக்கணம் நிலக்கணம் நீர்க்கணம் இந்நான்கு கணத்திற்கும் உரிய சீராவன: தேமாங்கனி புளிமாங்கனி கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்பது. இவற்றுள், இந்திரகணமும் சந்திரகணமும் நிலக்கணமும் நீர்க்கணமுமாம்; இந்த நான்கு கணமும் நேர் நேர் தேமா, நிரை நேர் புளிமா, நிரை நிரை கருவிளம், நேர் நிரை கூவிளம்; அன்றியும், இந்த நான்கு சீருக்கு உதாரணமாவன:— அயன்கணம், திருக்கணம், கொக்கணம், கருடகணம்; இவை நான்கும் வைக்கப்பெறும் என்றவாறு.

(10)

புறனடை

25 ஆவதுமங் கலத்தேற்ற பரியா யச்சொல்
 அடைகொடுத்து முதற்சீருக்கு அடுத்த செய்யுள்
 மேவுதலை இடைகடைமங் கலச்சொல் வைத்து
 விதிஎழுத்துப் பால்வருணம் மயங்கும் என்ப;
 வாவுமொரு நற்கதியால் முன்னோர் நூலின்
 மங்கலத்தால் நஞ்சுசில அமுதம் ஆகும்;
 தூஅமுதம் எனின்கதியில் பழுது போமேல்
 தொடர்கலப்பாம் மரபினது தொடக்கம் சொல்வாம்.

இப்பா என்னுதலிற்றோ எனின், வழுவாகாதென்பது உணர்த்திற்று.

(இ—ள்.) மங்கலத்துக்கேற்ற பரியாயச் சொல்லால் முதற்சீருக்கு எடுத்த மங்கலச்சொல் செய்யுள் முதலினும் இடையினும் ஈற்றினும் வைத்தல் விதி செய்யுட்கு உரித்தென்பது. இவற்றுள், எழுத்தும் பாலும் வருணமும் மயங்கு மென்பாரும் உளர். இருவகையாகிய நூற்கதியினாலும் மேலோர் சொன்ன நூலின் மங்கலத்தினாலும் சில நஞ்செழுத்து அமுதவெழுத்தாம்; அதிலுங் கதியினாலுஞ் செய்யுளிடம்பாடாகப் பாமரபின் முறையே முதற்றொடங்கிச் சொல்வரென்றவாறு.

(11)

பொருத்தவியல் முற்றும்.

5. மரபியல்

பிள்ளைத் தமிழ்

- 28 துறுகொலைநீக் கித்தெய்வக் காப்பாய்ச் சுற்றத்
 தொகைஅளவு வகுப்புஅகவல் விருத்தம் தன்னால்
 முறைகாப்புச் செங்கீர தாட்சப் பாணி
 முத்தம்வா ரானைஅம் புலியி னோடு
 சிறுபறைசிற் றில்சிறுதேர் இவை;பின் மூன்றும்
 தெரிவையர்க்குப் பெறாகழங்குஅம் மானை ஊசல்
 பெறுமூன்று முதல்திருபத் தொன்றுள் ஒற்றை
 பெறுதிங்கள் தனில்பிள்ளைக் கவியைக் கொள்ளே.

(இ-ள்.) கொலைநீக்கித் தெய்வங்காப்பாய் வகுப்பினாலும், ஆசிரிய விருத்தத்தினாலும், காப்பு செங்கீர தால் சப்பாணி முத்தம் வாரானை அம்புலி சிறுபறை சிற்றில் சிறுதேர் இவை பத்தும் ஆண்பாற்றாகும்; பெண்பாற்குச் சிறுபறை சிற்றில் சிறுதேர் இவை மூன்றும் நீக்கிக் கழங்கு அம்மாளை ஊசல் மூன்றுங் கூட்டிப் பிறந்த மூன்று மாத முதல் இருபத்தொரு மாதத்திற்குள்ளே ஒற்றைப்பட்ட மாதத்திற் பிள்ளைக்கவிக்கொள்வது. (1)

கலம்பகம்

- 29 கொண்டபுயம் தவர்மதங்குஅம் மானை காலம்
 குறக்களிசம் பிரதம்மறம் பாண்கார் தூது
 வண்டுதழை கைக்கிளைசித்து இரங்கல் ஊசல்
 மடக்குமருட் பாஅகவல் விருத்தம் வெண்பா
 வெண்டுறைவஞ் சித்துறைஆ சிரியம் வஞ்சி
 விருத்தப்பா கலியினம்அந் தாதி யாகக்
 கண்டவைமூன் ஆதிஒரு போகு வெண்பாக்
 கலித்துறைநேர் கூறல்கலம் பகமாம் அன்றே.

(இ-ள்.) முன்னே யொருபோகும் இரண்டாவது வெண்பாவும் மூன்றாவது கலித்துறையும் வர மற்றவை இன்னவிடத்தில் இன்னது ஆகுமென்னும் நியமமில்லாமற் புயவகுப்பு முதலாகவும் மடக்கீறாகவும் மருட்பா முதலாகச் சொன்ன பாவும் இனமும் வர அந்தாதியாகப் பாடுவது கலம்பகமாம். (2)

கலம்பகச் செய்யுள், பன்மணி மாலை, அந்தாதி,
அகப்பொருட் கோவை என்பன

30 அன்புறுதே வர்க்குநூறு; இழிபுஐந்து ஐயர்க்கு;
அரசர்க்குத் தொண்ணூறு வணிகர்க்கு ஐம்பார்;
இன்புறுமும் பால்உழவர்க்கு; அமைச்சி னுள்ளோர்க்கு
எழுபதுஎனும்; கலம்பகத்துஅம் மாலை ஊசல்
முன்புஒருபோகு ஒழித்ததுபன் மணிமாலைப்பேர்;
மொழிவெள்ளை நூறுகலித் துறைநா நாதல்
நன்குஉறில்அந் தாதி;கலித் துறைநா னாறாய்
நடப்பதுஅகப் பொருட்கோவை நாமம் மன்னோ.

(இ—ள்.) புன்சொன்ன கலம்பகம் தேவர்க்கு நூறு. முனியீச்சுரர்க்குத் தொண்ணூற்றைந்து, அரசர்க்குத் தொண்ணூறு, மந்திரிகட்கெழுபது. வணிகர்க்கைம்பது, உழவர்க்கு ஐப்பது பாடவேண்டும். கலம்பகத்தில் அம்மாலை ஊசல் ஒருபோகு ஒழித்துப்பாடுவது பன்மணிமாலை. வெண்பா வாதல் கலித்துறைபாதல் நூறுபாடில் அந்தாதி. அகப்பொருள்மேற் கலித் துறை நூறு பாடிற் கோவையாம். (3)

இரட்டைமணிமாலை, இணைமணிமாலை, மும்மணிக்கோவை,
ஒலி அந்தாதி, இருபா இருபஃது, பயோதரப்பத்து,
நயனப்பத்து என்பன

31 மன்திருபான் வெள்ளைகலித் துறைஇ ரட்டை
மணிமாலை; நூறுவெள்ளை அகவற் பாவால்
பின்னர்க்கலித் துறையதுஇணை மணிமாலைப்பேர்;
பேசுஅகவல் வெள்ளைகலித் துறைமுப் பானால்
சொன்னதுமும் மணிக்கோவை; வகுப்பு முப்பான்
கும்ஒலிஅந் தாதி;வெள்ளை அகவற் பாவால்
பன்னும்இரு பாஇருபது; இவைஅந் தாதி;
பயோதரம்,கண் உரைத்திடில்அப் பேர்ப்பத்து ஆமால்.

(இ—ள்.) இரட்டை மணிமாலை முதலியவற்றை இச்சுத்திரத்
திறத்தாணுணர்க. (4)

தசாங்கப் பத்து, சின்னப்பூ, விருத்த இலக்கணம்

- 32 பத்துஇயல்வெண் பாவினமலை நதிநாடு ஊர்தார்
பரிகளிறு கொடிமுரசு செங்கோல் பாடின
மெத்துதசாங் கப்பத்தாம்; தசாங்கம் தன்னை
வெண்பாவால் தொண்ணூறு ஏழ் பஃது முப்பான்
இத்தகைமை மொழிவதுசின் னப்பூ ஆகும்;
எழிக்குடைசெங் கோல்நாடுஊர் வில்வாள் வேல்மா
அத்திதனித் தனிஅகவல் விருத்தம் பத்தால்
அறைவிருத்தம் இலக்கணமாய்; அமுதச் சொல்லாய்!.

(இ—ள்.) இச்சுத்திரத்தால் தசாங்கப் பத்தும் சின்னப்பூவும் விருத்த
இலக்கணமும் உணர்க. (5)

ஊசல், வருக்கமாலை, மும்மணிமாலை,
நான்மணிமாலை என்பன

- 33 சொற்கலித்தாழிசைஅகவல் விருத்தம் ஆதல்
சுற்றமுடன் தாழிசையாய்ச் சொல்வது ஊசல்;
வற்கையிர் கசதநப மவ-எட் டிங்குழ்
மருவுஅகவல் வரின்வருக்க மாலை; வெள்ளை
நற்கலியின் துறைஅகவல் அந்தா தீத்த
நடைமுப்பான் மும்மணிமாலைப்பேர்; மேலோர்
ஓற்கய்தில் ஆ சிரியவிருத் தத்தைக் கூட்டில்
ஒருநாற்பான் நான்மணிமாலைக்குளன்று ஓதே.

(இ—ள்.) இச்சுத்திரத்தால் ஊசலும், வருக்கமாலையும், மும்மணி
மாலையும், நான்மணிமாலையும் உணர்க. (6)

அலங்கார பஞ்சகம், அட்ட மங்கலம், நவமணிமாலை,
ஒருபா ஒருபஃது

34 ஒதுர்வெள்ளை கலித்துறை ஆ சிரியம் வஞ்சி
உறுவிருத்தம் வதுப்புஐந்தால் உரைக்கில் அம்ம
கோதில்அலங் காரபஞ்ச கப்பேர்; எட்டுக்
குலவுஅகவல் விருத்தம்உறு தெய்வம் காப்பாம்
ஈதுஅட்ட மங்கலம்; இப் படிஒன் பானாம்
ஏத்துநவ மணிமாலை; ஈப்பாட் டேனும்
தீதில்ஒரு பான்ஒருபா ஒருபஃது என்ப;
செப்பிவைகள் நான்கையும்அந் தாதி தன்னால்.

(இ—ள்.) இதனால் அலங்காரப்பஞ்சகமும், அட்டமங்கலமும், நவமணி
மாலையும், ஒருபாஒருபஃதும் உணர்க. (7)

பல்சந்தமாலை, ஆற்றுப்படை, பாதாதிசேசம், கேசாதிபாதம்,
அங்கமாலை

35 அகவல்விருத் தர்வகுப்புஆ தல்பத்து ஆதி
அந்தம்நாறு ஆகும்பல் சந்த மாலை;
புகழ்அகவ் லால்புலவர் பாணர் கூத்தர்
பொருநர்முத லவர்உரைஆற்று எதிர்ப்பா டாகப்
பகருமதுஆற் றுப்படையாம்; கலிவண் பாவால்
பாதாதி கேசர்கே சாதி பாதம்
மகிழஉரைத் திடில்அந்தப் பேராம்; அந்த
வகைஉரைக்கின் வெளிவிருத்தத்(து) அங்க மாலை.

இச்சுத்திரத்தால் பல்சந்தமாலையும், ஆற்றுப்படையும், பாதாதிசேசமும்,
கேசாதிபாதமும் உறுப்புக்களை வெளிவிருத்தத்தால் அவ்வாறு கூறின் அங்க
மாலையாமாறும் உணர்க. (8)

மங்கலவள்ளை, மெய்க்கீர்த்தி; புகழ்ச்சிமாலை,
நாம்மாலை, கைக்கிளை

36 மாசில்குல மகளுக்கு வகுப்பு வெண்பா
வகுபொருள்ஒன் பான்ஒன்பா னாகப் பாடில்
தேசஉயர்மங் கலவள்ளை; வேந்தர்க்கு உண்மை
திகழ்கீர்த்தி உரைப்பதுமெய்க் கீர்த்தி; வஞ்சி
சித-28

பேசகுணப் பேர்அடுக்கி மடவர்க்கு ஒதில்
 பெரும்புகழ்ச்சி மாலை அப் படி ஆண் பாத்கு
 மாசுகல உரைக்கில் அது நாம மாலை;
 வரும்காமம் ஒருதலைகைக் கிளைய தாகும்.

இச் சூத்திரத்தால் மங்கலவள்ளையும், மெய்க்கீர்த்திமாலையும், புகழ்ச்சி
 மாலையும், நாமமாலையும், கைக்கிளையும் உணர்க. (9)

உலா, இன்பமடல்

37 குழமகனை அடையாளம் கலிவெண் பாவால்
 கூறி, அவன் மறுகுஅணையக் காதல் கூர்ஏழ்
 எழில்பேதை, பதினொன்று பெதும்பை, பன்முன்று
 இயல்மங்கை, பத்தொன்பான் மடந்தை, ஐயைந்து
 அழகுஅரிவை, முப்பஃதுஓர் தெரிவை; நாற்பான்
 ஆம்வயது பேரிளர்பெண் முதலாய் உள்ளோர்
 தொழஉலாப் போந்ததுஉலா; தலைவன் பேர்க்குத்
 தொடை எதுகை ஒன்றில்இன்ப மடலாய்ச் சொல்லே.

இச் சூத்திரத்தால் உலாவும், வளமடலும் உணர்க. (10)

உலாமடல், அநுராகமாலை, தூது, என்செய்யுள்

38 சொன்னமா தரைக்கண்டு கனவில் சேர்ந்தோன்
 துணிவன்மடல் என்றதுஉலா மடல்; பாங் கற்குள்
 இன்னல்உரைத் திடுதல்அநு ராக மாலை;
 இருதிணையை விடல்தூது; இவ் வைத்தும் றற்பாப்
 பன்னுபொருள் இடம்காலம் தொழில்முப் பான்நாற்
 பான்எருபான் தொண்ணூறு நூறால் வெண்பா
 மன்னுகலித் துறையாதல் புகலப் பேரான்
 மாலையும்ஆம்; எண்ணானும் மருவும் பேராய்.

இச்சூத்திரத்தால் உலாமடலும், அநுராகமாலையும், தூதும், நானாற்
 பதும், மாலையும் உணர்க. (11)

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி நொச்சி உழிஞை தும்பை
வாகை மாலைகள், தானைமாலை, தாரகை மாலை

39 மகிழ்நிரைகொள் வதுவெட்சி, கரந்தை மீட்டல்,
மாற்றார்பால் செல்வஞ்சி. ஊன்றல் காஞ்சி,
பகர்மதிவைக் காக்குமது நொச்சி, சுற்றிப்
படைவளைத்த(து) உழிஞை, பொரல் தும்பை, வென்று
புகழ்படைத்தல் வாகையது மாலை, பேரால்
போற்றுவது மாலையுமாப் புகல்வர்; தானை
அகலம்உரைப் பதுதானை மாலை, தாசி
அணிவகுப்பில் தாரகைமா லையைச்சொல் ஆய்ந்தே.

இத்துத்திரத்தால் வெட்சிமுதலிய பத்துமாலையுங் காண்க. (12)

தசபிராதுற்பவம், நாழிகை வெண்பா, செருக்களவஞ்சி,
வரலாற்று வஞ்சி, ஆனைத்தொழில்

40 ஆய்ந்ததசப் பிராதுற் பவம்பத் தான
அரிபிறப்புஆ சிரியனிருத் தத்தால் வாழ்த்தில்,
ஏய்ந்திடுநா ழிகைவெண்பா மன்னர்க்கு ஈசர்க்கு
எய்தியநா ழிகைவெண்பா நாலெட் டாய்ச்சொல்
வாய்ந்தசெருக் களவஞ்சி களத்தைக் கூறல்
வரலாற்று வஞ்சிபல வரலாறு ஓதல்
பாய்ந்திடுமும் மதத்துஆனைத் தொழில்நேர் கொல்லும்
படைக்கனிற்றைக் கண்டு அரசன் பற்றிச் சேர்தல்.

இத்துத்திரத்தால் தசப்பிரா துற்பவமும், நாழிகை வெண்பாவும், செருக்
கள வஞ்சியும், வரலாற்று வஞ்சியும், யானை வஞ்சியும் உணர்க. (13)

பரணீ

41 படைபுக்குஆ யிரம்வேழம் எதிரார் போரில்
படப்போர்செய் தானுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துக்
கடைதிறப்புப் பாலையிலம் காளி கோட்டம்
கழுதுநிலை காளிக்குப் பேய்ச்சொல் பேய்க்குத்

தொடர்காளி சொல்லல்அதனால் தலைவன் கீர்த்தி
 சொல்லல்அவன் சேறல்புறப் பொருள்தோன் றப்போர்
 அடுதல்களம் வீரும்பல்திவை நாற்சீர் ஆதி
 அடிதிரண்டில் ஏறாமல் பரணி பாடே.

இச்சுத்திரத்தால் பரணிபென்னும் பிரபந்தம் பாடும் விதமுணர்க.

காப்பியம்

42 பாடுநெறி வணக்கம்வாழ்த்து ஒன்று நாலாய்ப்
 பகர்பொருள்முன் வரஇறைவன் வெற்பு வேலை
 நாடுநகர் பொருள்பருவம் இருகடர்பெண் வேட்டல்
 நண்ணல்முடி பொழில்புனல் ஆடல்கள் ஞண்டல்
 கூடுமகிழ்வு ஊடல்துனி புதல்வர்ப் பேறு
 கூறிடுமந் திர்த்துது செலல்போர் வென்றி
 நீடுசந்தித் தொடர்ச்சிகளை பாவப் தோன்ற
 நிகழ்த்துஇயல்பல் முதற்பெருங்காப் பியத்துக் கம்மா.

(இ—ள்.) தெய்வ வணக்கம் வாழ்த்து வருபொருளுரைத்தலென்னும் இவற்றிலொன்றும் பலவுஞ் சிறப்புடைத்தாக முன்னே வருதலையுடைத்தாய் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நாற்பொருளினையும் பயக்குமொழுகலாற் றினையுடைத்தாய்த் உனக்கு ஒப்பாரு மிக்காருமில்லாத தலைவனையுடைத்தாய் மலைவருணனையுங் கடல் வருணனையும், நாட்டு வருணனையும், நகர வருணனையும் இருது வருணனையும் ஆதித்தோதய வருணனையுஞ் சந்திரோ தய வருணனையும் என்றின்ன வருணனையுடைத்தாய்ப் பெண்வேட்டல் மணம் புணர்தல் முடிபுடல் பொழில் நுகர்தல் புனல்வினையாடல் கள்ளுண்டல் கூடு தலின் மகிழ்ச்சி ஊடுதல் புலவி துனியென்னுங் காமமகிழ்ச்சி புதல்வரைப் பெறுதல் மந்திரமிருத்தல் தூதுவிடல் மேற்செலவு செருச்செய்கை வென்றி யெய்துதல் சந்திரோலத் தொடர்வுபட்டுச் சுவையென்னும் அலங்காரமுடைத் தாய் எட்டுவகைப்பட்ட மெய்ப்பாட்டு மேம்பாட்டுக் குறிப்பும் இடைவிடாமற் கேட்போர் மதிக்க இலம்பகமென்றாதல் சருக்கமென்றாதல் பரிச்சேதமென்றாதல் பாகுபட்டு இவ்வகைத்தாய்ப் புலவராற்புணையப்படுந் தன்மையது பெருங் காப்பியம் என்றவாறு.

சிறுகாப்பியம், காப்பியத்துக்குப் பெயரிடல்

- 43 அறையுமிதில் சிலகுறைபாடு எனினும் குன்றாது
அறம்பொருள் இன் பர்வீட்டில் குறைபாடாகப்
பெறுவது காப் பியமாகும்; புராணம் ஆகும்
பேசின்முதல் நூல்பொருளொடு அளவு தன்மை
செறிமிகுதி செய்வித்தோன் கருத்த னானும்
தீகமும்இடு குறியானும் நூற்துப் பேரார்;
உறுகலிவஞ் சிப்பாக்கை யறத்துக்கு ஆகா;
உரைப்பதுஇனி வாழ்த்தினுக்குள் பாவும் ஆமே.

(இ—ள்.) முன்சொன்னவறுப்பில் சில குறைந்துவரினும் அறமுதல் நான்கினுங் குறைபாடின்றிவரிற் பெருங்காப்பியத்திற் பிறழ்ந்ததன்றென்பது. அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினும் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்து வருவது காப்பியமென்றும் புராணமென்றும் கொள்ளப்படும் விதப்பால் பெருங் காப்பியங் காப்பியமென்பன; ஒரு திறற் செய்யுளானும் பலதிறச் செய்யுளானும் உரை விரவியும் பிறபாடை விரவியும் வருதலுடைய; விரவாது செய்யுளான் வருவதே சிறப்புடைத்தென்க. முதலானானும், பொருளானும், அளவானும், தன்மையானும், மிகுதியானும், செய்வித்தோனானும், கருத்தனானும், இடுதறியானும் நூற்துப்பெயராம். அவற்றுள், முதல் நூலாற் பெயர்பெற்றன ஆசிரியப்படலம் பாரத முதலாயின; பொருளாற் பெயர்பெற்றன அகநானூறு புறநானூறு முதலாயின; அளவாற் பெயர்பெற்றன பன்னிரு படலம், நாலடி நானூறு முதலாயின; தன்மையாற் பெயர்பெற்றன சிந்தாமணி, துளாமணி, நன்னூல் முதலாயின; மிகுதியாற் பெயர்பெற்றன களவியல் முதலாயின; செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றன சாதவாகனம், இளந்தீரைய முதலாயின; கருத்தனாற் பெயர்பெற்றன அகத்திபம், தொல்காப்பிய முதலாயின; இடுதறியாற் பெயர்பெற்றன நிகண்டு, கலைக்கோட்டுத் தண்டு முதலாயின; கையறத்துக்குக் கவிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவுமாகா. வாழ்த்துக்கு எல்லாப்பாவுமாம் என்றவாறு.

(16)

பாவலன் இலக்கணம்

- 44 பாடுமுறை தொடர்செய்யுள் தெரிக்க வல்ல
பாவலன்நற் குணங்குலச்சீர் ஒழுக்கம் மேன்மை
நீடுஅழகு சமயநூல் பிறநூல் மற்று
நிகழ்த்துநூல் இலக்கணநாற் கவிஉள் ளானாய்
நாடுஉறுப்பில் குறைவிலனாய் நோயி லானாய்
நாற்பொருளும் உணர்ந்துகலை தெளிந்து முப்பான்
கூடும்வயது இகந்துஎழுபான் வயதில் ஏறாக்
குறியுடைய ளாகில்அவன் கவிதை கொள்ளே.

கவியைக் கேட்டுப் போற்றும் முறை

- 45 கொள்ளும்இடம் விதானித்துத் தொடையல் நாற்றிக்
கொடிகதலி தோரணம்பா லிகைநீர்க் கும்பம்
துள்ளுபொரி விளக்குஒளிர் முரசுஇ யம்பத்
தோகையர்பல் லாண்டுஇசைப்ப மறையோர் வாழ்த்த
வெள்ளைமலர்த் துகில்புனைந்து தவிசின் மேவி
வேறும்ஒரு தவிசுஇகுத்திச் செய்யுள் கேட்டே
உள்ளம்மகிழ் பொன்புவிபூண் ஆடை மற்றும்
உதளிஏழ் அடிபுலவ னுடன்போய் மீளே.

புரவலனுக்குக் கேடு

- 46 உடம்படச்செய் யான்செய்யுள் பிறர்பால் கூறில்
உற்றதிரு அவனிடைப்போய் ஒதுங்கும்; அன்றித்
திடம்பெறச்செய் யுள்வரைந்து பெழூச் சூட்டித்
தெருவுமயா னம்புற்றுக் காளி கோட்டத்து
இடம்தனில்அங்கு அவன்தன்னை நினைந்து சுட்டால்
ஈராறு திங்கன்தனில் இறுதி யாவன்;
தொடர்ந்துசெயாது உளர்நொந்தால் சுற்றத் தோடும்
தொலைவன்இஃது உண்மை, அகத் தியன்தன் சொல்லே.

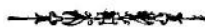
நற்கவியும் தீக்கவியும்

- 47 அகத்தியன்சொல் எழுத்துமுதல் குற்றம் செய்யுட்கு
அடையாமல் தொடைகொண்டால் அடையும் செல்வம்
மகத்துயர்நோய் அகலும்; அக லாது சுற்றம்;
வாழ்நாளும் அதிகம்; வழி மரபு நீடும்;
தொகைக்குற்றம் பாட்டுஉறின்செல் வம்போம்; நோயாம்;
சுற்றம்அறும்; மரணம்உறும்; சோரும் காலும்;
சகத்தவர்க்குநது அன்றியே தேவர்க்கு ஆகில்
தப்பாதுஇப் பலன்கவிதை சாற்றி னார்க்கே.

(இ—ள்.) (44—47) இச் சூத்திரங்களின் பொருளைச் “சொல்லின் முடிவினப்பொருள் முடித்த” லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் காண்க. (17—20)

மரபியல் முற்றிற்று.

சிதம்பரப்பாட்டியல் முற்றும்.

சிதம்பரப் பாட்டியல்
நூற்பா முதற்குறிப்பு அகர நிரல்

[எண் : பக்க எண்]

அ

அகத்தியன்சொல் எழுத்துமுதல்	114
அகவல்விருத் தம்வகுப்பு	109
அறையும்இதில் சிலகுறைபாடு	113
அன்புறுதே வர்க்கு நூறு	107

ஆ

ஆக இல்இசை துள்ளல்அள	45
ஆந்தனைசீர் கெடில்இகர	65
ஆய்ந்ததசப் பிராதுற்ப	111
ஆர்வெண்பா அகவல்கலி	25
ஆவதுமங் கலத்தேற்ற	105
ஆனஎழுத்து ஒன்பதுஏழ்	99

இ

இறுகுறளின் சிதைவுச்செந்	84
-------------------------	----

உ

உடம்படச்செய் யான்செய்யுள்	114
---------------------------	-----

ஓ

ஓதும்வெள்ளை கலித்துறைஆ	109
------------------------	-----

க

கருதும்உயிர் அடைவேநான்கு	101
--------------------------	-----

கு

குழமகனை அடையாளம்	110
------------------	-----

கொ

கொண்டபுயம் தவம்மதங்குஅம்	106
கொள்ளும்இடம் விதானித்துத்	114

ச

சதிதிகழ்நவ் வினில்ஆறு	102
-----------------------	-----

சா

சாற்றெல்லை இல்லைதெடில்	82
------------------------	----

சொ

சொற்கலித்தா ழிசைஅகவல்	108
சொன்னமா தரைக்கண்டு	110

தீ

தீதுஇல்உயிர் ஈராரும்	101
----------------------	-----

து	
துறக்கம்மதி வான்பரிதி	104
துறுகொலைநீக் கித்தெய்வக்	106
தொ	
தொடைஎழுவாய் எழுத்துஒன்றின்	20
நி	
நிகழ்இருசீர் குறளடிமுச்	15
நிரல்இயற்சீர் நேர்நேர்தே	9
ப	
பகர்செய்யுள் மங்கலஞ்சொல்	97
படைபுக்குஆ யிரம்வேழம்	111
பத்துஇயல்வெண் பாவின்மலை	108
பரவுஅகவல் அகவலிசை	39
பலஅடியாய் அளவிலவாய்	33
பா	
பாடுநெறி வணக்கம்வாழ்த்து	112
பாடுமுறை தொடர்செய்யுள்	113
பூ	
பூமேவு திசைமுகனும்	2
பெ	
பெறுதரவு தரவிணையே	51
பே	
பேர்நாள்உற் பவநாளா	102
ம	
மகிழ்நிரைகொள் வதுவெட்சி	111
மயங்கும்அடி எப்பாவும்	73
மருவுகுறில் ஆண்டுநெடில்பெண்	100
மருவுவிளம் முன்னர்நிரை	13
மன்இருபான் வெள்ளைகலித்	107
மா	
மாசில்குல மகளுக்கு	109
மாமணிதேர் புசுழ்அமுதம்	97
யா	
யாப்புவிதி எழுத்துஅசைசீர்	2
வ	
வருதனிச்சொல் கூன்பொருளோடு	90
வா	
வான்இலகு நேர்குருவே	103

**சிதம்பரப்பாட்டியல் உரையில் இடம்பெற்றுள்ள
மேற்கோள் நூற்பாக்களின் முதற்குறிப்பு அகரநிரல்**

(எண் : பக்க எண்)

அ

அஇஉஎ ஒக்குறில்	5
அஃகேனம் ஆய்தம்	6
அகர முதல	6
அடிவரை யின்றி	87
அதுவே வஞ்சி யிடையினும்	90
அந்தமில் பாதம்	86
அருள்நோக்கும் நீரார்	93
அறம்பொருள் இன்பம்வீ	87

ஆ

ஆசனன ஐஓ	5
ஆசிரிய நடைத்தே	83
ஆற்றொழுக் கரிமா	85

இ

இசைகெடின் மொழிமுத	6
இயற்சீ ராசிரியச்	10
இருவகை யுகரமொ(டு)	67

ஈ

ஈரொற் றாயினும்	66
----------------	----

உ

உயிர்ஈ ராதே	5
உயிர்வரின் உக்குறள்	67
உன்னல் காலே	7

எ	
எழுதப் படுதலின்	5
எழுவகை இடத்துங்	6
ஏ	
ஏவல் குறிப்பே	72
ஐ	
ஐ ஓள வென்னு	7
ஒ	
ஒற்றெழுத் தியற்றே	67
க	
ககர முதல	5
கட்டளைக் கலித்துறை	84
கண்ணிமை கைந்நொடி	7
கு	
குற்றிகரம் குற்றுகரம்	68
குற்றிய லுகரமும்	67
குறளடி சிந்தடி	87
குறியதன் முன்னர்	6
ங	
ங்ருண நமன	7
சி	
சிஷ்வகை யெழுத்திற்	85, 87
செ	
செய்யுட்கள் ஓசை	65
த	
தற்குட் டளபொழி	6
தூ	
தூங்கேந் தடுக்கல்	86

தொ

தொடைபல தொடுப்பினுந் 83

நா

நாற்பா அகவல் நுணங்க 85

நாற்பா அகவல் யாப்புந் 85

நெ

நெடிலே குறிலிணை 6

நே

நேர்பதி னாரே 87

நேரசை யெனவு 84

ப

பந்தந் தளையின் 5

பழையன கழிதலும் 90

பா

பாவிரி மருங்கினைப் 83

பாவின் கிழத்தி 100

மா

மாத்திரை வகையால் 7

மாவாழ் புலிவாழ் 68

மு

முவைந் தெழுத்தே 87

முன்றடி யானும் 86

முன்றுயி ரளபிரண் 7

மெ

மெய்உடம்பு உறுப்புஒற்று 5

ய

யகரம் வரக்குற 6

யரலழ் என்னும் 74

யா

யாப்பும் பாட்டுந் 4

வ

வஞ்சிப் பாக்களுக் 90
 வணக்கம் அதிகாரம் 2
 வல்லெழுத் தாறோ 6
 வலித்தல் மெலித்தல் 94
 வழிபடு தெய்வ 88

வா

வாய்ந்த உயிர்ப்பின் 69

வி

விதப்புக் கிளவி 67

வெ

வெட்சி நிரைகவர்தல் 35
 வெண்பா முதல 66
 வெள்ளையுட் பிறதனை 94

சீதம்பரப்பாட்டியல் உரையில் இடம்பெற்றுள்ள

மேற்கோட்பாடல்கள்—முதற்குறிப்பு அகரநிரல்

(எண் : பக்க எண்)

அ

அஅவனும் இஇவனும்	72
அங்கண் மதியம்	75
அங்கண் வானத் தமரசரும்	12
அணிமலர் அசோகின்	22, 40
அம்பொ ரைந்து	71
அம்ம் பவள்ள	71
அரிதாய அறனெய்தி	26
அரிய வரைகீண்டு	28, 29
அருளல்ல தியாதெனிற	68
அவரே, கேடில்	91
அறிந்தாணை யேத்தி	35
அன்பினும் ஆர்வம்	77
அன்னையையான் நோவ	70

ஆ

ஆஅ அளிய	22
ஆர்கலி யுலகத்து	36, 78
ஆர்த்த அறிவினர்	95
ஆவா வென்றே	38, 77
ஆவே றுருவின	79

இ

இடங்கை வெஞ்சிலை	17, 44
இடைநுடங்க ஈர்ங்கோதை	69
இரங்கு குயில்முழவா	43

இருங்கடல் உடுத்தஇப்	75
இருது வேற்றுமை	15, 64
இருள்பரந் தன்ன	22
இரைக்கு மஞ்சிறைப்	16, 44
இன்றுகொல் அன்றுகொல்	31
இன்னகைத் துவர்வாய்க்	21, 26
இன்னாமை வேண்டின்	31

உ

உண்ணா னொளிநிறான்	71
உதுக்காண் சுரந்தானா	91
உரிமை யின்க	13
உருவுகண் டெள்ளாமை	67, 28
உலகினுள் பெருந்தகையார்	91
உலகுடன் விளக்கும்	19
உலகே முற்கொடுத்தார்	92
உறாஅஅர்க் குறுநோ	70

எ

எஃஃ கிலங்கிய	71
எருத்தத் திருந்த	95
எல்லா விளக்கும்	77

ஏ

ஏளர் சிதைய	70
ஏர்மலர் நறுங்கோதை	51

ஒ

ஒக்குமே ஒக்குமே	19
-----------------	----

க

கடியார்நீபூங் கோதை	94, 98
கண்ண கருவினை	70
கணிகொண் டலர்ந்த	17, 44

கயலேர் உண்கண்	78
கயன்மலைந் தன்ன	81
கருமபூம் உள்படாய்	30
கரைபொரு கான்யாற்றங்	44
கன்று குணிலாக்	42

கா

காமர் கடும்புனல்	58, 92
காயமாண்ட தெங்கின்	79
காவியங் கருங்கட்	81

கு

குடநிலைத் தண்புறவிற்	52, 72
குருகு வெண்டாளி	76
குலாவணங்கு வில்லெயினர்	72
குழலிசைய வண்டினங்கள்	38
குறுத்தாட் பூதம்	94
குன்றக் குரவன்	11

கெ

கெடலரு மாமுனிவர்	46
------------------	----

கொ

கொங்கு தங்கு	18, 44
கொடிவாலன குருநிறத்தன	62
கொண்டல் முழங்கினவால்	38
கொய்தினை காத்தும்	60
கொன்றார்ந் உமைந்த	42
கொன்றுகோடுநீடு குருதிபாயவும்	69
கொன்றை வேந்தன்	37

சா

சாடல் ஓங்கிய	81
--------------	----

சி

சிறியகட் பெறினே	41
சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ்	68

சீ

சீறடிப் பேரகல்	24
----------------	----

சு

சுடர்த்தொடஇ கேளாய்	34
சுரையாழ அம்மி	36
சுறமறிவன துறையெல்லாம்	11, 14, 27

சூ

சூரல் பம்பிய	41
--------------	----

செ

செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி	18
செவ்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்	6, 14, 52

சே

சேற்றுக்கா னீலஞ்	31
------------------	----

சோ

சோலை ஆர்ந்த	64
-------------	----

த

தக்கார் தகவிலர்	77
தடமண்டு தாமரையின்	29
தண்டையின் இனக்கிளி	95
தண்மதியேர் முகத்தானைத்	55

தா

தாஅட் டாஅ	24
-----------	----

தி

திருநுதல் வேரகும்பும்	89
திருமழை தலைஇய	14
திரைத்த சாலிகை	15

து

துவைக்குந் துளிமுந்நீர்க்	80
துளியொடு மயங்கிய	80

தெ

தென்றல் இடைபோழ்ந்த	88
--------------------	----

தே

தேம்பழுத் தினியநீர்	16, 21, 62
---------------------	------------

தொ

தொன்னலத்தின் புலம்பலைப்பத்	28
----------------------------	----

தோ

தோடார் எல்வளை	80
---------------	----

ந

நண் ணுவார்வினை நையநாடொறு	37
நண் பி தென்று	37
நற்கொற்ற வாயில்	35
நறுநீல நெய்தலுங்	36
நன்றறி வாரிற்	12

நீ

நீடிணர்க் கொம்பர்க்	78
நீரின் தண்மையும்	40
நீலமாகடல் நீடுவார்திரை	37

நெ

நெடுவரைச் சாரற்	73
-----------------	----

நே

நேரிழை மகளிர் 77

ப

பகலே பல்பூங் 78
 பருஉத்தடக்கை மதயாணைப் 53
 பல்யாணை மன்னர் 88
 பல்லுக்குத் தோற்ற 69
 பலமுறையும் ஓம்பப் 88
 பன்மாடக் கூடல் 32

பா

பாலொடு தேன்கலந் 13, 18, 29

பி

பிறிந்த விருந்த 70

பூ

பூண்ட பறையறையப் 61
 பூத்த வேங்கை 19
 பூத்தாட் புறவிற் 96
 பூந்தாமரைப் போதலமர 62

பொ

பொய்ம்மையும் வாய்மை 80
 பொன்னார மார்பிற் 11, 14, 26, 29
 பொன்னின் அன்ன 23

போ

போதுவிரி குறிஞ்சி 82

ம

மட்டுத்தான் தோய்ந்து 68
 மடப்பிடியை மதவேழந் 63

மண்டிணிந்த நிலனும்	73
மணிகிளர் நெடுமுடி	56
மலர்மிசை யேகினான்	94

மா

மாக்கொடி யானையு	79
மாவழங்கு பெருங்காட்டு	76
மாவும் புள்ளும்	21

மீ

மீன்தேர்ந்து வருந்திய	81
-----------------------	----

மு

முதுக்குறைந் தனளே	18
முல்லை முறுவலித்துக்	36
முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன்	86

மு

முவடிவி னாவிரண்டு	17
-------------------	----

மை

மைசிறந்தன மணிவரை	63
------------------	----

மொ

மொய்த்துடன் தவழும்	23
--------------------	----

யா

யானும் தோழியும்	61
-----------------	----

வா

வஞ்சியே னென்றவன்றன்	30
வடிவுடை நெடுமுடி	53
வண்டார்பூங் கோதை	86
வயலாமைப் புழுக்குண்டும்	77

வா

வாணெடுங்கண் பனிசுடர	46
வாள்வரி வேங்கை	61
வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண்	50
வானுற நிமிர்ந்தனை	42

வி

விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின்	48
----------------------------	----

வெ

வெண்மணல் எக்கர்	95
வென்றான் வினையின்	16

வே

வேய்தலை நீடிய	61
வேரல் வேலி	40

வை

வைகலும் வைகல்	30
வையக மெல்லாம்	32

**சீதம்பரப்பாட்டியல் மூல நூற்பாக்களில் இடம்பெற்றுள்ள
இலக்கணக் கலைச்சொற்கள், அருஞ்சொற்கள் அகரநிரல்**

(எண் : நூற்பா எண்)

அ

அஃகேனம் 20	அழுதம் 18, 20, 27
அகத்தியன் 46, 47	அழுதமொழி 20
அகப்டொருட்கோவை 30	அமைச்சு 30
அகவல் 7, 9, 11, 14, 15, 16, 28, 29, 31, 33, 35	அயன் 26
அகவல் இடத்தில் வரும் வஞ்சி 14	அரசர் 30
அகவல் விருத்தம் 28, 29, 32, 33, 34, 35	அரசன் 40
அகவலிசை 9	அரன் 21
அகவற்சீர் 26	அராகம் 10
அகவற்பா 31	அரிபிறப்பு 40
அங்கமாலை 35	அரினை 37
அச்வனி 22	அலகுபெறா 12
அசை 2, 5, 12	அலங்கார பஞ்சகம் 34
அட்டமங்கலம் 34	அவிட்டம் 22
அடி 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 15, 16	அழகு 44
அடிமறி மண்டில ஆசிரியம் 9	அளகேசன் 21
அணிவகுப்பு 39	அடி 6
அத்தி 32	அளவடி 5, 7, 9, 10
அந்தம் 9, 35	அளவு 10, 20, 28, 43.
அந்தாதி 19, 28, 30, 31, 34	அளவொத்தல் 9
அந்தாதித்த நடை 33	அறம் பொருள் இன்பம் வீடு 43
அந்தாதித் தொடை 5	அனுடன் 23
அநு 14	
அநுமோனை 13, 14	ஆ
அநுராக மாலை 39	ஆசிரியம் 5, 29, 34
அம்புலி 28	ஆசிரிய விருத்தம் 9, 33, 40
அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்	ஆசு 7
கலிப்பா 10	ஆசு (எதுகை) 13
அம்மாணை 28, 29, 30	ஆடை 45
சித-33	

ஆண்பால் 36
 ஆதி 9
 ஆதிச்சீர் 19, 20
 ஆதிமொழி 18
 ஆதிரை 22
 ஆய்தம் 2, 20
 ஆயிரம் வேழம் 40
 ஆயிலியம் 23
 ஆரல் 25
 ஆற்றுப்படை 35
 ஆனந்தம் 18
 ஆனை 40
 ஆனைத்தொழில் 40

இ

இகர உகரத் தேய்வு 12
 இசை 7, 10, 11, 16
 இடம் 38
 இடுகுறி 43
 இடை 27
 இடைப்புணர் (முரண்) 13
 இடைமடக்கல் 9
 இடையிட்டு (எதுகை) 13
 இடையினம் 2
 இணை 6
 இணைக்குறள் (ஆசிரியம்) 9
 இணைமணிமாலை 31
 இயற்சீர் 3, 26
 இயற்சீர் வெண்டளை 4
 இயைபு 6
 இரங்கல் 29
 இரட்டைத்தொடை 5
 இரட்டைமணிமாலை 31
 இரண்டடி (எதுகை) 13
 இரண்டாம் எழுத்து 6
 இராசி 24
 இருசீர் குறளடி 5
 இருசுடர் 42

இரு திணை (உயர், அல்) 38
 இருபா இருபது 31
 இரேவதி 22
 இலக்கண நாக்வி 44
 இலகு 25
 இழிபு 5, 14, 30
 இறைவன் 26, 42
 இன்பம் 43
 இன்பமடல் 37
 இன்னிசை 8
 இன்னிசை வெண்பா 7
 இனம் 2, 13
 இனம் (எதுகை மோனை) 13

ஈ

ஈசர் 40
 ஈர் ஆசு 7
 ஈரசை 12
 ஈரசைச்சீர் 3
 ஈரடிவெண்குறள் 7
 ஈரளபு 12
 ஈராறு திங்கள் 46
 ஈரொற்று 12
 ஈற்றயல் 9
 ஈற்றயற்சீர் 6
 ஈறுதிரிதல் 18

உ

உண்டி 17
 உத்திரட்டாதி 23
 உத்திரம் 23
 உத்திராடம் 22
 உம்பர்கோன் 21
 உமையாள் 1
 உயிர் 2, 12, 21, 22, 33
 உயிர் (எதுகை) 13
 உயிர் ஈராறு 21
 உயிர்க்குறில் 20

உயிர்மெய் 2
 உயிரளபு 2
 உரோகணி 23
 உலகம் 18
 உலா 37
 உலாமடல் 38
 உழவர் 30
 உழிஞை 39
 உள்ளம் 45
 உற்பவநாள் 24
 உறுப்பில் குறைவிலன் 44

உள

உளசல் 28, 29, 30, 33
 உளடல் 42
 ஊர் 32
 ஊன்றல் 39

எ

எட்டாம் இராசி 24
 எண் 16, 38
 எதுகை 6, 13, 14
 எழுத்து 2, 5, 6, 16, 17, 18, 19, 20,
 21, 24, 27, 47
 எழுத்து முதல் எட்டுவகை விரிவு 16
 எழுபான் 44
 எழுவாய் எழுத்து 6, 14

ஐ

ஐ ஒளக் குறுமை 12
 ஐ ஒளகாரக் குறுக்கம் 2
 ஐஞ்சீர் நெடிலடி 5
 ஐஞ்சீரடி 11
 ஐயர் 30

ஒ

ஒருதலை 36

ஒருபா ஒரு பஃது 34
 ஒரு போகு 29, 30
 ஒருஉ 6
 ஒருஉ எதுகை 8
 ஒலி அந்தாதி 31
 ஒழுக்கம் 44
 ஒற்றளபு 2, 12
 ஒற்று 2, 12, 13, 20, 21
 ஒற்றெண்ணாது 15
 ஒன்றாத வஞ்சி 4
 ஒன்றிய வஞ்சித்தளை 4

ஓ

ஓசை 10
 ஓணம் 22
 ஓதிமன் 21
 ஓர் ஆசு 7
 ஓரசைச்சீர் 3
 ஓரளபு 12
 ஓரொற்று 12

க

கங்கை 18
 கட்டளைக் கலித்துறை 15
 கடல் 18
 கடவுள் வாழ்த்து 41
 கடை 27
 கடைக்கூழை (முரண்) 13
 கடைதிறப்பு 41
 கடையிணை (முரண்) 13
 கண் 31
 கணம் 17, 25, 26
 கதலி 45
 கதி 17, 24, 27
 கரந்தை 39
 கருடன் 26
 கருத்தன் 43

கருவிளம் 3
 கலம்பகம் 29, 30
 கலி 5, 7, 14, 43
 கலித்தளை 4
 கலித்தாழிசை 33
 கலித்துறை 11, 29, 30, 31, 34, 38
 கலித்துறை நானூறு 30
 கலிப்பா 10
 கலியின் துறை 33
 கலியினம் 29
 கலிவிருத்தம் 11
 கலிவெண்பா 8, 35, 37
 கலை 16, 44
 கவிதை 44, 47
 கழங்கு 28
 கழிநெடில் 5
 கழுது நிலை 41
 கள்ளாண்டல் 42
 களம் 40
 களம் விரும்பல் 41
 களி 29
 களிற்று 18, 32, 40
 கனவில் சேர்ந்தோன் 38
 கனி 3
 கனிச்சீர் 26
 கனிமுன் நிறை 4
 கனி முன்னர் நேர் 4

கா

காக 7
 காஞ்சி 39
 காதல் 37
 காப்பியம் 43
 காப்பு 28, 34
 காமம் 36
 காய் 3
 காய்ச்சீர் 26
 காய்முன்னர் நிறை 4
 காய் முன்னர் நேர் 4

கார் 18, 29
 கார்த்திகை 22
 கால்மாத்தினை 20
 காலம் 29, 38
 காலவழக்கு 16
 காளி 41
 காளிகோட்டம் 41, 46
 காற்று 26

கீ

கிர்த்தி 36, 41
 கிழக்கதுவாய் 6

கு

குடை 32
 குணம் 44
 கும்பம் 45
 குரு 25
 குலம் 44
 குலமகள் 36
 குவிவு 16
 குழமகள் 37
 குற்றம் 47
 குற்றிகரம் 2
 குற்றுகரம் 2
 குறட்டாழிசை 8, 15
 குறம் 29
 குறள் (அடி) 11
 குறள் வெண்பா 7
 குறளடி 5, 10
 குறளின் சிதைவு 15
 குறில் 2, 12, 24
 குறில் ஆண் 20
 குறில் நெடில் 2
 குறிலிணை 2
 குறுமுனிவன் 1

தெ

தெய்வக்காப்பு 28
தெய்வம் 34
தெரிவை 37
தெரிவையர் 28
தெரு 46

தே

தேமா 3
தேர் 18
தேவர் 30, 47

தொ

தொகை 28
தொகைக்குற்றம் 47
தொடை 2, 5, 6, 14, 47
தொடை எதுகை 37
தொடையல் 45
தொழில் 38

தோ

தோகையர் 45
தோரணம் 45

ந

நகர் 42
நஞ்சு 20, 27
நடு 6, 9
நதி 32
நரகக்கதி 24
நற்கதி 27
நற்குணம் 44
நறுநிழல் 3
நறும்பூ 3
நவமணிமாலை 34

சித-34

நா

நாட்பொருத்தம் 26
நாடு 32, 42
நாமம் 37
நாம மாலை 36
நாலுச்சைச்சிர் 3
நாழிகை வெண்பா 40
நாள் 3, 7, 17, 18, 23, 24, 25, 26
நாற்கவி 44
நாற்சீர் ஆதி அடி இரண்டு 41
நாற்சீர் தேர் 5
நாற்பொருள் 44
நான்மணிமாலை 33

நி

நிரை (ஆநிரை) 39
நிறை 2, 3, 25
நிரைநிரை கருவிளம் 3
நிரைநேர் புளிமா 3
நிரை பதினேழ் எழுத்து 15
நிரையசை 2
நிரையொன்றாசிரியம் 4
நிலம் 26
நிலமக்கள் 24
நிலைமண்டிலம் 9
நிழல்கனி 4

நீ

நீர் 18, 26
நீர்க்கும்பம் 45
நீர்க்கோன் 21

நூ

நூல் 44
நூற்குப் பேர் 43
நூற்பா அகவல் 15

நெ

நெடில் 2, 24
 நெடில் (எதுகை மோனை) 13
 நெடில் பெண் 20
 நெடிலடி 5, 14

நே

நேர் 2, 3, 12, 24, 25, 26
 நேர் (அடி) 5
 நேர்நிறை கூவிளம் 3
 நேர்நேர் தேமா 3
 நேர் பதினாறு 15
 நேரடி 11
 நேரிசை 8
 நேரிசை (ஆசிரியம்) 9
 நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா 10
 நேரிசைவெண்பா 7
 நேரொன்றாசிரியத்தளை 4

நொ

நொச்சி 39

நோ

நோய் 25, 47
 நோயிலான் 44

ப

பஃறொடை வெண்பா 7
 படை 41
 படைக்களிற்று 40
 படைப்பு 21
 படை வளைத்தல் 39
 பந்தம் 2
 பயோதரம் 31

பரணி 22, 25, 41
 பரி 18, 32
 பரிதி 18, 21, 26
 பரியாயச் சொல் 27
 பருவம் 42
 பல்சந்த மாலை 35
 பல்லாண்டு 45
 பலன் 25, 47
 பழனம் 18
 பன்மொழிமாலை 30

பா

பா 2 12, 13, 14, 43
 பா இரண்டே 14
 பாங்கன் 38
 பாட்டியல் 1
 பாட்டு 47
 பாடுநெறி 42
 பாடுமுறை 44
 பாண் 29
 பாணர் 35
 பாதம் 8, 9
 பாதாதிசேசம் 35
 பார் 18
 பால் 17, 21
 பாலகுமார ராசர் 19
 பாலன் 19
 பாஸிகை 45
 பாலைநிலம் 41
 பாவம் 42
 பாவலன் 44

பி

பிள்ளைக்கவி 28
 பிறதளை 10
 பிறநூல் 44
 பிறப்பு 7
 பின் (முரண்) 13

கூ

கூடுமகிழ்வு 42
கூத்தர் 35
கூவிளம் 3
கூழை 6
கூழை (முரண்) 13
கூன் 16

கே

கேசாதி பாதம் 35
கேட்டை 25
கேடு 25

கை

கைக்கிளை 15, 29, 36
கையறம் 43

கொ

கொச்சகம் 11
கொடி 32, 45
கொள்ளும் இடம் 45

கோ

கோ 26

ச

சகத்தவர் 47
சதயம் 22, 25
சந்தித் தொடர்ச்சி 42
சப்பாணி 28
சம்பிரதம் 29
சமயநூல் 44

சா

சாதி 21
சாவு 25

சி

சித்து 29
சிந்தடி 10
சிந்தியல் 8
சிந்து (அடி) 5, 10, 11
சிந்து 8
சிலபல தாழிசை 11
சிறற்றில் 28
சிறுதேர் 28
சிறுபறை 28
சின்னப்பு 32

சீ

சீர் 2, 5, 6, 9, 11, 12, 14, 18
சீர் (சிறப்பு) 44

சு

சுடர் 42
சுரிதகம் 10, 16
சுவை 42
சுற்றம் 46, 47

சூ

சூத்திரம் 15
சூத்திரர் 21
சூனியம் 25

செ

செங்கண் நெடுமால் 1
செங்கீரை 28
செங்கோல் 32
செந்துறை 8
செந்துறை இழிபு 15
செந்தொடை 5
செப்பல் இசை 7

செம்பூ 46
 செய்யுட்பெயர் 16
 செய்யுள் 17, 27, 44, 45, 46, 47
 செய்வித்தோன் 43
 செருக்கைக்காஞ்சி 40
 செல்வம் 47
 செலல் 42
 செவ்வேள் 21
 செவியறி 15

செந்

சொல் 5, 17, 18
 சொல் ஈறு திரிதல் 18

சோ

சோதி 22, 25

த

தசம்பிராதுற்பவம் 40
 தசாங்கத்தயல் 20
 தசாங்கப்பத்து 32
 தசாங்கம் 32
 தண்ணிலம் 3
 தன்பூ 3
 தமிழ் 1
 தாவினை 11
 தாவு 10, 11, 14
 தலைவன் கீர்த்தி 41
 தலைவன் பேர் 19—37
 தவம் 29
 தவிக 45
 தழை 29
 தளை 3, 10, 12, 13, 14
 தளையோசை 10
 தன்மை 43
 தன்றளை 10
 தனிச்சொல் 7, 8, 10, 11, 16

தா

தார் 32
 தாரகை மாலை 39
 தால் 28
 தாழிசை 10, 11, 14, 33
 தாழிசை (ஆசிரியம்) 9
 தாழிசை (வஞ்சி) 11
 தாழிசை (கலி) 11
 தானம் 17, 19
 தானை அகலம் 39
 தானை மாலை 39

தி

திகிரி 18
 திங்கள் (மாதம்) 28, 46
 திசைமுகன் 1
 திரு 18, 25, 26, 46

தீ

தீ 26

து

துகில் 45
 தும்பை 39
 துயர் 47
 துள்ளல் 10
 துறக்கம் 26
 துறை (ஆசிரியம்) 9
 துறை (வஞ்சி) 11
 துணி 42

தூ

தூங்கல் 11
 தூசி 39
 தூது 29, 38, 42

பு

புகழ் 18, 25, 35
 புகழ்ச்சிமாலை 36
 புத்தேளிர் கணங்கள் 1
 புதல்வர்ப்பேறு 42
 புயம் 29
 புராணம் 43
 புலவர் 17, 35
 புலவன் 45
 புவி 45
 புளிமா 3
 புற்று 46
 புறநிலை (வாழ்த்து) 15
 புறப்பொருள் 41
 புனர்பூசம் 22, 25
 புனல் ஆடல் 42

பூ

பூ 18
 பூக்காய் 4
 பூசம் 25
 பூண் 45
 பூரட்டாதி 23
 பூரம் 23
 பூராடம் 22

பெ

பெண்வேட்டல் 42
 பெதும்பை 37
 பெருங்காப்பியம் 42
 பெருமை 5

பே

பேடு 20
 பேதை 37
 சித-35

பேய் 41
 பேய்ச்சொல் 41
 பேர் 38
 பேர்நாள் 23, 24
 பேரிளம்பெண் 37

பொ

பொதியக் குறுமுனிவன் 1
 பொதுச்சீர்த்தனை 4
 பொரல் 39
 பொரி 45
 பொருநர் 35
 பொருள் 38, 42, 43
 பொழிப்பு 6
 பொழில் 42
 பொன் 18, 45

போ

போர் 42
 போர் அடுதல் 41

ம

மகம் 23
 மகிழ்ச்சி 25
 மங்கலச்சொல் 27
 மங்கலம் 17, 27
 மங்கல வள்ளை 36
 மங்கை 37
 மடக்கு 29
 மடந்தை 37
 மடல் 38
 மடவார் 36
 மணி 18
 மதங்கு 29
 மதி 18, 21, 26
 மதில் 39
 மந்திரம் 42
 மயங்கின 11

மயங்கு அடி 13
 மயானம் 46
 மரணம் 19, 47
 மரபு 27, 47
 மருட்பா 15, 29
 மலர் 3, 7
 மலை 18, 32
 மறம் 29
 மறலி 21
 மறையோர் 21, 45
 மன்னர் 40

மா

மா 18, 32
 மாதர் 38
 மாதவத்தோர் 1
 மா முன் நிரை 4
 மா முன் நேர் 4
 மால் 21
 மாலை 38, 39
 மாற்றார் 39

மி

மிருக சீரிடம் 23

மீ

மீட்டல் 39

மு

முச்சீர் 5, 6
 முச்சீர் சிந்து 5
 முடி 42
 முத்தம் 28
 முதல்நூல் 43
 முதல்மொழிச்சீர் 18
 முதல்வந்த தொடை 14
 முதற்சீர் 24, 27
 முப்பான் 44

மும்மணிக்கோவை 31
 மும்மணிமாலை 33
 மும்மதம் 40
 மும்மீன் 25
 முரசு 32, 45
 முரண் 6
 முரண் தொடை 13
 முற்று 6
 முன்மொழி 17
 முன்னோர் நூல் 27

மு

முலம் 23
 முவசை 12
 முனொற்று 12
 முன்றடி ஒத்தல் 9
 முன்றாமெழுத்து (எதுகை) 13

மெ

மெய்க்கீர்த்தி 36
 மெய்யுமோனை 13
 மெல்லினம் 2
 மென்மை 24

மே

மேற்கதுவாய் 6
 மேன்மை 44

மோ

மோனை 5, 6, 13, 14

யா

யாப்பு 2, 15

வ

வகுப்பு 16, 28, 31, 34, 35, 36
 வகையுளி 16, 18
 வஞ்சி 5, 11, 14, 16, 34, 36, 39
 வஞ்சிச்சீர் 3, 25, 26
 வஞ்சித்துறை 29
 வஞ்சிப்பா 7, 43
 வஞ்சி விருத்தம் 11, 29
 வண்டு 23
 வண்ணக ஒத்தாழிசை 10
 வண்ணம் 16
 வணக்கம் 42
 வணிகர் 21, 30
 வயது 37, 44
 வயினாசிகம் 24
 வரலாற்று வஞ்சி 40
 வருக்கம் (எதுகை மோனை) 13
 வருக்கமாலை 33
 வருணம் 17, 27
 வல்லினம் 2
 வன்மை 24

வா

வாகை 39
 வாயுறை வாழ்த்து 15
 வாராணை 28
 வாழ்த்து 42, 43
 வாழ்நாள் 25, 47
 வாள் 32
 வான் 26
 வானோர் 24

வி

விகற்பம் 7
 விகாரம் 16
 விசாகம் 22
 விட்டிசைத்தல் 12

விருத்த இலக்கணம் 32
 விருத்தம் 9, 28, 29, 34
 விருத்தம் (முதுமை) 19
 வில் 32
 விலங்கு 24
 விளக்கு 45
 விளம் முன்னர் நிரை 4
 விளம் முன் நேர் 4

வீ

வீடு 43

வெ

வெட்சி 39
 வெண்கலிப்பா 10
 வெண்குறள் 7
 வெண்சீர் 25
 வெண்சீர் வெண்டளை 4
 வெண்டளை 12
 வெண்டாழிசை 8
 வெண்டுறை 8, 15, 29
 வெண்பா 7, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 29, 32, 36, 38
 வெண்பா இடத்தில் வரும் கலி 14
 வெள்ளடி 5, 8
 வெள்ளை 3, 30, 31, 33, 34
 வெள்ளைச்சீர் 26
 வெள்ளை மலர் 45
 வெளிவிருத்தம் 8, 35
 வெற்பு 43
 வென்றி 42
 வென்று புகழ்படைத்தல் 39

வே

வேந்தர் 21, 36
 வேல் 32
 வேலை 42
 வேழம் 40
 வேற்றொலி (வெண்டுறை) 15

துணைநூற்பட்டியல்

இலக்கண வரலாறு—பாட்டியல் நூல்கள்,

மருதூர் ச. அரங்கராசன். பாலமுருகன் பதிப்பகம், மருதூர்,
முதற்பதிப்பு 1983.

இலக்கண விளக்கம்—பொருளதிகாரம் செய்யுளியல்,

திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகர், தி. வே. கோபாலய்யர் பதிப்பு,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர், 1974.

இலக்கண விளக்கம்—பொருளதிகாரம் பாட்டியல்,

திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகர், தி. வே. கோபாலய்யர் பதிப்பு,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர், 1974.

கணிப்பொறி வழி அனைத்துலகத் தமிழ் ஒலையக்கவடிகள் அட்டவணை
(தொகுதி—3). தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1989.

சிதம்பரப் பாட்டியல் (உரையுடன்)

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் “செந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியர்
மு. இராகவையங்காரால் பரிசோதிக்கப்பெற்றது, “செந்தமிழ்”ப்
பிரகரம்—21, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, மதுரை, 1911.

சிதம்பரப் பாட்டியல் (உரையுடன்)

இரண்டாம் பதிப்பு, கி. இராமாநுஜையங்காரால் பரிசோதிக்கப்
பெற்றது. செந்தமிழ்ப் பிரகரம்—21, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திரா
சாலை, மதுரை, 1932.

பாட்டியல்கள் (ஓர் அறிமுகம்),

அரங்க, நலங்கிள்ளி. வாணிதாசன் பதிப்பகம், புதுவை,
முதற்பதிப்பு மே 1988.

பாட்டியற் கொத்து மூலமும்—உரையும்,

இவை வித்வான் ஸ்ரீமத்—ஆரணி—மேடிகை, சென்னை கேசவனு
நாயுடவர்களால் சோதிக்கப்பட்டு, சென்னை, கோமளேசுவரன்
பேட்டை சச்சிநாதந்த அச்சியந்திர சாலையிற் பதிப்பிக்கப்
பட்டன, 1908.

புதிய நோக்கில் தமிழ் யாப்பு,

பொற்கோ, புலமை வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு 1995.

